

คำบรรยาย

การเพิ่มพูนคริสตจักร

คำนำ

กรรมการชั่วคราวจัดสัมมนาเรื่องพัฒนาคริสตจักรตกลงให้มีการสัมมนาพัฒนาคริสตจักรในวันที่ 23-26 ตุลาคม 1972 ณ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย โดยใช้เชิญวิทยากรมาจากต่างประเทศ 2 ท่านคือ ศาสนาจารย์ พอล เค. อะริกะ ผู้ประกาศ การประกาศพระกิตติคุณครูเสดแห่งประเทศญี่ปุ่น และอาจารย์ แม็ค แบรดชอร์ ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการขยายคริสตจักร การประชุมครั้งนี้ได้รับพระพรเป็นอันมาก ผู้มาร่วมประชุมต่างมีความเห็นเป็นเสียงเดียวกันว่า ควรพิมพ์คำบรรยายของวิทยากรเป็นเล่ม เพื่อจะเป็นแนวทางแก่คริสตจักรในประเทศไทยต่อไป

กรรมการอุปถัมภ์พัฒนาคริสตจักรซึ่งได้ถูกเลือกกรม 7 ท่าน ประชุมกันแล้วเห็นว่าควรพิมพ์คำบรรยาย คราวนี้ขึ้นเป็นเล่มถาวร จะได้จำหน่ายให้แพร่หลาย เพราะการพัฒนาหรือ ขยายคริสตจักรเป็นความมุ่งหมายและความต้องการของคริสเตียนในประเทศไทยทุกท่าน ทุกนิกายและทุกกลุ่ม

คำบรรยายที่บรรจุลงในหนังสือเล่มนี้ มีผลประโยชน์สองประการ คือเหมาะสำหรับศิษยาภิบาลที่กำลังทำงานเต็มเวลาในคริสตจักร ผู้บรรยายได้แนะนำให้ศิษยาภิบาลปฏิบัติหน้าที่ให้ทันสมัย โดยเฉพาะในศตวรรษใหม่นี้ และประโยชน์อีกอย่างหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการขยายคริสตจักรให้กระจายออกไปโดยเร็วในประเทศไทยเป็นหน้าที่รับผิดชอบของคริสเตียนฆราวาสทุกคน งานจะไม่เกิดผลถ้าเพียงแต่อ่าน แต่ต้องปฏิบัติตามไปด้วย

กรรมการขอแสดงความขอบพระคุณแก่ผู้บรรยายทั้งสองมา ณ ที่นี้ด้วย หากไม่แล้วหนังสือเล่มนี้คงจะไม่อยู่ในมือของท่าน ขอพระพรของพระเจ้าจงมีแก่ทุกท่านที่อ่านหนังสือเล่มนี้

คณะกรรมการพัฒนาคริสตจักรในประเทศไทย

คำบรรยายครั้งที่ 1

“การพัฒนาคริสตจักรในยุคเริ่มคริสตจักร”

โดย ศาสนาจารย์ พอล เค. อะริกะ

ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ได้มีโอกาสมาร่วมสัมมนาพัฒนาคริสตจักรครั้งที่ 2 ในนครหลวงกรุงเทพฯ คราวนี้ เป็นครั้งแรกของข้าพเจ้าในการมาเยี่ยมเยียนเมืองไทย ข้าพเจ้ามีความรู้สึกเหมือนกับมาเยี่ยมบ้านเดิมของข้าพเจ้า คือบ้านแห่งบรรพบุรุษของข้าพเจ้า เพราะคนไทย คนจีนและคนญี่ปุ่น ล้วนแต่มีบรรพบุรุษมาจากครอบครัวเดียวกัน ข้าพเจ้ารู้สึกมีความอบอุ่นเมื่ออยู่กับท่านทั้งหลาย

คืนนี้ข้าพเจ้าใคร่ขอบรรยายเรื่อง การพัฒนาคริสตจักรในยุคเริ่มคริสตจักร สิ่งแรกข้าพเจ้าขอยืนยันว่าข้าพเจ้าไม่มีความรู้เรื่องคริสตจักรในเมืองไทยแม้แต่บ่อยข้าพเจ้าขอกล่าวถึงที่เกิดขึ้นแล้วในประเทศญี่ปุ่นเท่านั้นข้าพเจ้ามีความเชื่อว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานการประกาศพระกิตติคุณอย่างแท้จริงให้แก่เรา ตามปรากฏในพระธรรมเหล่านี้ ฮีบรู 10:22-25 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ 23,25 กล่าวถึงการรักษาความเชื่อของเรา ความหวังของเรา ในการประกาศพระกิตติคุณของพระองค์ และในพระธรรมยอห์น 12:27 กล่าวว่า ชั่วโมงแห่งการประกาศพระกิตติคุณก็มาถึงเราทุกคนแล้ว

ตามพระวาจาของพระเจ้า พระองค์ทรงสอนในเรื่องการประกาศพระกิตติคุณ มี 5 ประการด้วยกันคือ

1. การมองเห็นเหตุการณ์ คือเราจะต้องมองดูสภาพของประชาชนที่แท้จริง คุณความเป็นจริงของโลกทุกวันนี้จำนวนประชากรทั่วโลกได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วค่าใช้จ่ายด้านอาหาร เศรษฐกิจ และสังคม พวกนักวิพากษ์วิจารณ์ประการ ยิ่งเราหันมาทางวิญญาณจิตของประชาชนด้วยแล้วก็ตามไม่ทันเสียเลย การประกาศพระกิตติคุณจะต้องพิจารณากันให้รอบคอบ โดยพิจารณาถึงสภาพความเป็นจริงของตัวบุคคล ของแต่ละครอบครัว หมู่บ้าน จังหวัด และประเทศ ตลอดจนออกไปทั่วโลก

การมองเห็นเหตุการณ์ จำเป็นจะต้องรวบรวมกำลังตั้งเป็นรูปการของคริสตจักร เช่น จัดให้มีการอธิษฐานสำหรับสมาชิกของคริสตจักรขึ้น จัดให้สมาชิกมีความสนใจในการอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ ให้สมาชิกแต่ละบุคคลเตรียมตัวพร้อมต่อพระพักตร์องค์พระผู้เจ้า ให้จัดระบบแห่งชีวิตของตนเอง ในเรื่องความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเงิน เกี่ยวกับเวลา เกี่ยวกับตลันต์ที่พระเจ้าทรงประทานให้เราแล้ว

จัดให้มีการทำงานแทนกันได้ ฆราวาสมีส่วนร่วมในการพัฒนาคริสตจักร มีส่วนช่วยเหลือศิษยาภิบาลในงานคริสตจักรเป็นอันมาก คริสตจักรควรรวบรวมเอาฆราวาสเหล่านี้ รับผู้ที่มีใจสมัครตั้งเป็น

กลุ่มจัดให้มีการอบรมเพื่อเขาจะรับผิดชอบในกิจการของพระเจ้า เนื่องจากคริสตจักรในประเทศญี่ปุ่น และเชื่อว่าในเมืองไทยด้วย กำลังขาดศิษยาภิบาล เราจำเป็นต้องหันความคิดมายังฆราวาสผู้ชั้น อาสาสมัครทำหน้าที่ของศิษยาภิบาลได้เหมือนกัน ถ้าเราจัดวางระบบให้ดี มีการอบรมให้พอเพียง สิ่งแรกเราต้องเร้าใจให้สมาชิกของเราารู้สึกว่า พระเจ้าต้องเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเราทุกคน พระองค์ สำคัญกว่าสิ่งใดทั้งหมดคริสเตียนต้องรักพระองค์เป็นที่หนึ่ง และเพื่อนบ้านเป็นที่สอง

2. วัตถุนิยม สมัยใหม่วัตถุกำลังเป็นสิ่งทดลองของมนุษย์ทุกชาติทุกประเทศ ในญี่ปุ่นเอง คริสตจักรต้องต่อสู้กับวัตถุนิยม เพราะจิตใจของคริสเตียนถูกวัตถุนิยมครอบงำไว้จนกระดูกกระดูก ไม่ไหว วัตถุเป็นเลขหนึ่งแล้วพระเจ้าเป็นเลขที่สองไปเสียแล้ว มนุษย์เลือกวัตถุนิยมมากกว่าวิญญาณ ธรรม ฉะนั้นโลกนี้จึงเกิดความยุ่งยากปั่นป่วนมาตลอดเวลา คริสเตียนต้องเลือกฝ่ายวิญญาณธรรมเป็น เอกและฝ่ายวัตถุนิยมเป็นรอง แล้วการประกาศพระกิตติคุณจึงเริ่มต้นได้

3. การปฏิรูปใหม่ อำนาจของความรู้ เทคนิคสมัยใหม่กำลังไหลบ่าเข้ามาจากหลายทาง การเมืองกำลังผันแปรลัทธิคอมมิวนิสต์กำลังแทรกซึมไปทั่วโลก ในประเทศญี่ปุ่นมีพรรคคอมมิวนิสต์ ที่เข้มแข็ง คริสตจักรเหมือนกันว่ากำลังโคลงไปโคลงมาในท้องทะเลลึกและกำลังปั่นป่วนอย่างน่า ก้าว ฉะนั้นคริสตจักรจะต้องมีการปฏิรูปเสียใหม่ เช่น

ก. ในเรื่องศาสนศาสตร์ หลายนิกายเข้ามาในประเทศญี่ปุ่นทุกวันนี้ เมื่อนับแล้วไม่น้อยกว่า 140 นิกายแต่ละนิกายก็เน้นไปตามศาสนศาสตร์ของตน และจากออฟฟิศใหญ่ในประเทศนั้น ๆ ที่ส่งคนเข้ามา ประกาศ บางครั้งเราต้องพบกับนิกายแปลก ๆ ทำให้ความเชื่อของคริสเตียนไขว้เขว สอนให้พวกเรา เชื่อว่า พระคัมภีร์ไม่เป็นพระคำของพระเจ้า สอนให้เราสงสัยพระวาจาของพระเจ้าสอนให้เราต่อสู้กับ พระวาจา นั้น เราต้องระวังในข้อนี้ไว้ให้มาก คริสเตียนจะต้องยึดมั่นในความเชื่อเดิมของเขาไม่หันไป หันมา เเซไปเซมาด้วยลมอุบายของพญามาร

คริสเตียนที่รักในการประกาศพระกิตติคุณ จะต้องมีความเชื่อในพระกิตติคุณอย่างจริงจัง เสียก่อน เชื่อพระคัมภีร์ของพระเจ้าว่า เป็นพระวาจาของพระเจ้า ตั้งแต่ต้นจนจบเล่ม

ข. การเปรียบเทียบศาสนา และพยายามประนีประนอมกับศาสนาต่าง ๆ ขอมรับของเขา ก็ เหมือนกันกับของเรา มันไม่ผิดอะไรกันที่ไหน นี่เป็นอันตราย ถ้าเรากำลังเห็นคนกำลังเดินทางไป ใน ความมืดหรือความพินาศเราจะปลอบใจเขาว่า ไม่เป็นไร ทุกสิ่งก็เหมือนกัน ไม่ได้แน่แต่เราจะพยายาม ช่วยให้เขารอดพ้นจากความพินาศ การประกาศ การพัฒนาคริสตจักรจะใช้หลักการเปรียบเทียบศาสนา ไม่ได้ จะต้องมีความแน่ใจตามหลักคำสอนในพระคัมภีร์จริง ๆ

ค. มีแบบฟอร์มมากเกินไป จนทำให้เป็นกำแพงขวางกั้นการประกาศพระกิตติคุณ ระเบียบวินัย เป็นของดีแต่ถ้ามากเกินไปจนไม่มีข้อยกเว้นอาจจะทำลายการพัฒนาคริสตจักรก็ได้ มีระเบียบวินัยจน

กระดิกตัวไม่ไหว คริสตจักรญี่ปุ่นชอบแบบฟอร์มมากกว่าสิ่งใด ๆ บางทีพิธีกรรมในคริสตจักรแบบฟอร์ม กฎ และระเบียบมากนี้เองเป็นอันตรายปิดประตูสวรรค์ไม่ให้คนอื่นเข้ามาได้รับความรอด

ฅ. การลงมือกระทำงานทันที การกระทำดียิ่งกว่าคำพูด นี่เป็นความจริง ถ้าพระเยซูทรงตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น ความจริง และชีวิต” แต่พระองค์มิได้กระทำตามที่ได้ทรงตรัสไว้ แน่แน่นอน ไม่มีศิษย์คนใดจะติดตามพระองค์แน่ แต่ชีวิต การกระทำ ของพระเยซูตรงกับคำตรัสทุกประการ เหตุนี้เองจึงมีคนทั่วโลกติดตามพระองค์ไป คริสตจักรมิใช่ดีแต่จะโครงการสวยงาม มีแปลน มีเป่ามากมายมีเครื่องมือสารพัด แต่ไม่เคยลงมือกระทำ พระเจ้าทรงพระประสงค์ให้คริสตจักรเจริญขึ้น พัฒนาขึ้น ทวีจำนวนมากขึ้น ขยายออกไปทั่วโลก สิ่งเหล่านี้จะบรรลุผลสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อคริสเตียนทุกคนทำงานเดียวกันนี้

4. การควบคุมดูแล เรื่องการสำรวจบุคคลที่เรามีเป้าหมายจะออกไปประกาศหรือเยี่ยมเยียนสำคัญมากสถิติเป็นเรื่องจำเป็น คนที่ค้าขายจะต้องรู้ว่าได้กำไรเท่าไรขาดทุนเท่าไร เขาสนใจต่อบัญชีรายวัน รายเดือน และรายปี จึงประเมินผลได้อย่างถูกต้อง สถิติของคริสตจักรจำเป็นต้องมีระบบที่ดีเหมือนกัน รู้จักประชาชนอย่างดีฝ่ายเนื้อหนังและฝ่ายวิญญาณของเขา พื้นเพของชีวิต และประวัติความเป็นมาของเขาด้วย เพื่อจะเป็นเครื่องมือประกอบในการประกาศ เป็นพยานและเยี่ยมเยียนต่อไป

5. ประการสุดท้าย การออกไปประกาศพระกิตติคุณ เมื่อเราได้กระทำทั้ง 4 ประการดังกล่าวแล้ว เราเริ่มต้น ประกาศพระกิตติคุณได้ พุคส์ัน ๆ ให้เราเตรียมให้พร้อมก่อนออกไปประกาศ

การประกาศพระกิตติคุณ เป็นเทอมที่พูดกันอย่างสับสน แต่ความหมายบอกชัดเจน

ก. การประกาศพระกิตติคุณ และขยายคริสตจักรไม่ใช่เพียงแต่ไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ตอนเช้าของสมาชิกคริสตจักรเท่านั้น

ข. การอ่านพระคัมภีร์เท่านั้น ไม่ใช่เป็นการขยายคริสตจักรออกไป

ค. การอธิษฐาน แต่ไม่ยอมกระทำอะไรเลย ไม่ใช่การประกาศหรือขยายคริสตจักรออกไป

ฅ. การประกาศ ไม่ใช่เพียงแต่การถวายทรัพย์ในการนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์เท่านั้น

ง. แต่การประกาศพระกิตติคุณ เป็นการปฏิบัติตามคำสั่งขององค์พระเยซูคริสตเจ้า และมีใจสัตย์ซื่อต่อพระองค์ ยินยอมเชื่อฟังพระเจ้า และกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์

ถ้าเรามีความรักในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เราพยายามปฏิบัติต่อสิ่งนั้น เพื่อให้บรรลุผลตามที่เรารารถนาไว้ ถ้าเรารักพระเจ้า แน่แน่นอนเราต้องฟังคำสั่งสอนของพระองค์ และยอมปฏิบัติตามจนบังเกิดผล

อย่าลืมว่า การประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าเป็นการทำสงครามกับมารชาดาน เราจะพบปัญหาอุปสรรคหลายอย่างแน่นอน แต่พระเจ้าจะเป็นผู้ชนะในสงครามนี้

เวลาของพระองค์ก็มาถึงแล้ว

ข้อนำคิด

1. ปัจจุบันการประกาศพระกิตติคุณถึงเวลาสำหรับประเทศไทยแล้วหรือยัง?
2. ท่านเชื่อหรือเปล่าว่า พระเจ้าทรงรักและกระทำงานท่ามกลางเราทั้งหลายในเมืองไทยด้วย?
3. แม้ว่าคำบรรยายเหล่านี้เป็นประสบการณ์จากญี่ปุ่น แต่มีประโยชน์แก่คริสตจักรในประเทศไทยด้วยท่านมีความเห็นอย่างไร?

คำบรรยายครั้งที่ 2

“การพัฒนาคริสตจักรอย่างแบบพระคัมภีร์”

ในประเทศญี่ปุ่นเราพบกับปัญหามากมาย และต้องต่อสู้ตลอดเวลา เหมือนกับในประเทศไทยเช่นกัน งานของมิชชันมีมากมายแต่คริสตจักรแผ่ขยายออกไปน้อยเหลือเกิน เราเพิกเฉยของประธานจากพระเจ้าโดยให้เรามีความมานะพยายาม รวมทั้งความช่วยเหลือจากพระองค์ เรายังแก้ตัวเพื่อรักษาหน้าของเราอยู่รำไป เกลยธรรมบัญญัติบทที่ 1:7 “เจ้าทั้งหลายได้อาศัยที่ภูเขานี้มานานพอแล้ว เจ้าทั้งหลายจงกลับ เดินตามทาง ไปยังภูเขาพวกอะโมรี และที่ใกล้เคียงในที่หุบเขา และในที่ที่มีภูเขาทั้งหลาย และในที่ราบต่ำ และในด้าบลทิสได้ และที่ริมทะเล แผ่นดินชาติคานาอัน และภูเขาเลบานอน จนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำพะราธ” ตามคำแปลใหญ่ภาษาญี่ปุ่นกล่าวว่า ให้หันกลับแล้วจากไปเสีย ในข้อที่ 8 “นี่แน่ะ เราได้ตั้งแผ่นดินนั้นไว้ตรงหน้าเจ้าทั้งหลาย เจ้าทั้งหลายจงเข้าไปปกครองแผ่นดินนั้น ซึ่งเยโฮวาห์ทรงสัญญาแก่ปู่ย่าตายายของเจ้าคืออับราฮัม อิสอัค และยาโคบว่า จะให้แก่เจ้าทั้งหลายและเผ่าพันธุ์ของเจ้าด้วย”

ใจความสำคัญตอนนี้คือ เจ้าทั้งหลายจงเข้าไปปกครองแผ่นดินนั้น ข้อ 11 “ขอให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของปู่ย่าตายายของเจ้าทรงกระทำให้เจ้าทั้งหลายมากทวีขึ้นพันเท่าและอวยพรแก่เจ้าเหมือนอย่างพระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่เจ้าทั้งหลาย” แต่ว่าเป็นเวลาหลายปีในประเทศญี่ปุ่นคริสตจักรมิได้เจริญเท่าที่ควร มิชชันนารีที่ดี ศิษยาภิบาลที่ดีคนงานของพระเจาก็ดี คิดในรูปนี้ พวกญี่ปุ่นคริสเตียนมีความภาคภูมิใจในสติปัญญาอันเฉลียวฉลาดของเขาหลายคนพากันนับถือความรู้ ปริญา มากกว่าพระเจ้าเสียแล้ว สำหรับข้าพเจ้าได้พบกับผู้ที่มีปริญาเอกหลายคนเขาล่าช้ากำลังมีความสงสัยอยู่ ถึงแม้ว่าเขาจะได้รับคำท้าทายให้ทำงานใหม่ ๆ แต่เขาจะพูดว่าผมยังสงสัยอยู่มิชชันนารีก็พูดว่า เราต้องการให้คนพื้นเมืองได้รับผิชอบแทนเขาต่อไป แต่ผมยังสงสัยอยู่ว่า เขาจะทำได้หรือไม่เขาพูดกันอย่างนี้ ดังนั้นมีคนเป็นอันมากที่เป็นค็อกเตอร์และพูดกับข้าพเจ้าว่า ผมสงสัย

ข้าพเจ้าได้พบกับคนที่ป็นหัวหน้าหลายคนบอกว่าผมพอใจแล้ว เราารู้สึกว่าคริสเตียนกำลังทำงานอยู่ในคริสตจักรของพระเจ้า เรา รู้จักกันดี มีมิตรภาพอย่างกันเอง ถ้าแม้ว่ามีหลายคนเพิ่มเข้ามาใหม่ในคริสตจักรจะทำให้ความสัมพันธ์เดิมนั้นหายไป สภาพที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ก็ได้อยู่แล้ว ดังนั้นจึงมีบุคคลที่เรียกว่า พี่เอ๊ย น้องเอ๊ย ผมพอใจแล้ว สมมุติข้าพเจ้าจะพูดว่า ท่านผู้พิพากษาครับ ท่านไม่ต้องเคร่งครัดเท่าไร ถึงแม้รู้ว่าคนไม่มาคริสตจักรเป็นจำนวนมากนับเวลาเป็นเดือน ๆ ก็ตาม แต่ยังรู้สึกเฉย

เมื่อยู่ ถึงแม้ว่าครูสอนรวีวารศึกษาไม่สนใจกับเด็กว่าจะมาเรียนหรือไม่ แม้แต่ศิษยาภิบาลก็ไม่
คำนึงว่า คริสเตียนจะมาโบสถ์หรือไม่ถ้าเป็นสภาพเช่นนี้ เราก็กำลังพ่ายแพ้อยู่แล้ว กลายเป็นที่เรียกว่า ผู้
พิพากษาครีบ ไม่ต้องเคร่งครัดหรือครีบ ตามสบาย ๆ ก็แล้วกัน คริสเตียนบางคนบอกว่า พี่น้องเอ๋ยไม่
ต้องเชื่ออะไรก็ได้ พวกกันอย่างนี้ก็มี เรามีงานหลายอย่างที่จะต้องทำอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องมาโบสถ์ก็ได้
เคยพูดกันว่า มันเป็นธรรมเนียมแล้วละ ศิษยาภิบาลของเรารับเงินแล้วเขาจะทำงานหรือไม่ก็ไม่เป็นไร นี่
ล่ะพี่น้องทั้งหลายเอ๋ย คริสเตียนไม่ต้องมีความเชื่อเท่าไรก็ได้เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ไม่ต่างอะไรกับพล
ทหารธรรมดาไม่ต้องฝึกหัดเท่าไร คริสเตียนหรือ พลทหารชนิดนี้ก็เหมือนกันหรือนายทหารเอ๋ย ผู้กอง
เอ๋ย ไม่ต้องรีบร้อนก็ได้ คริสเตียนอย่างพวกนี้ก็มี เขาไม่รู้สึกรู้ว่ามีความรีบร้อนในการที่จะออกไป
ประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าที่มากน้อยเลย เขาไม่เคยอ่านพระคัมภีร์ให้จบเล่มด้วยความเชื่อมั่นใน
พระเจ้าเลยเขาชอบอ่านพระคัมภีร์แต่เฉพาะตอนที่ชอบมากที่สุดซ้ำแล้วซ้ำอีกอยู่นั่นเอง พูดถึงพระ
คัมภีร์ตอนที่กล่าวว่า พระเยซูจะเสด็จมาอีกเป็นครั้งที่ 2 เขาก็เพิกเฉยและละเว้นเสียถ้าหากแม้ว่ามีผู้
ประกาศหรือนักเทศน์มาตักเตือนหรือขอร้องให้พวกเขารีบทำการประกาศเรื่องพระเจ้าโดยรีบด่วนเขาก็
พูดกันว่า ทำไมจะต้องรีบร้อนในเรื่องประกาศเล่า การประกาศควรทำกันทีละน้อยก็ได้ ผู้นำไม่ต้องรีบ
ร้อนก็ได้ เพราะคริสเตียนก็มีมากอยู่ ยังมีอีกพวกหนึ่งพูดกันว่าพี่น้องเอ๋ย ช้า ๆ หน่อย ช้าลงหน่อย แต่คา
เล็บเป็นคนที่เต็มไปด้วยความกล้าหาญและมานะบากบั่น เขากล่าวว่าให้เราเดินเข้าไปและยึดครองเมือง
นั้นเสีย

ตลอดเวลาของประวัติศาสตร์คริสตจักรในประเทศญี่ปุ่น ข้าพเจ้าสังเกตเห็นได้ 2 ข้อ ถึงแม้ว่า
โดยส่วนรวมแล้ว ความเจริญของคริสตจักรญี่ปุ่นช้าอยู่ แต่เราก็เห็นในการที่คริสตจักรของพระเจ้าบาง
แห่ง บางสมัยได้เจริญอย่างรวดเร็ว เริ่มในปี 1925 มีผู้ประกาศเรื่องนามผู้หนึ่งนามว่าทานาก้า ก่อนที่
ท่านผู้นี้จะกลับใจ โครงร่างของคริสตจักรก็เป็นไปตามที่ได้บรรยายมาแล้ว ชาวญี่ปุ่นเรียกศิษยาภิบาล
ของตนว่า ครูหรืออาจารย์ ตามธรรมดาแล้วสมาชิกของคริสตจักรถูกเรียกว่าเป็นนักเรียนเท่านั้นเอง นี่
เป็นสภาพใหญ่ในขณะนั้น เป็นสภาพที่เยือกเย็น ความจริงแล้วศิษยาภิบาลเป็นผู้ปรนนิบัติและรับใช้
ผู้อื่น แต่ในคริสตจักรญี่ปุ่นมีการอบรมกันมาเป็นเวลาร้อยปีว่าศิษยาภิบาลคือครูบาอาจารย์และสมาชิกคือ
นักเรียน สมาชิกมาโบสถ์คล้าย ๆ กับว่า มาศึกษาเล่าเรียน เมื่อจบแล้วก็รู้สึกภูมิใจ ได้รับความรอดแล้ว
เราจะหวังให้คริสตจักรเจริญขึ้นในสภาพเช่นนี้มันเป็นไปได้

ท่าน ทานาก้า ได้รับการศึกษามาจากประเทศสหรัฐอเมริกาท่านตั้งใจสร้างโครงร่างใหม่ ของ
คริสตจักรขึ้นเริ่มตั้งต้นงานของพระเจ้าโดยได้รับศุภนิมิตใหม่ เป้าหมายของท่านคือพยายามให้มี
คนงานออกไปประกาศโดยไม่รับเงินเดือน ก่อนนั้นคริสตจักรในญี่ปุ่นได้เริ่มติดต่อนักเรียนแต่ว่า
นักเรียนเหล่านั้นไม่ได้ถวายตัวอย่างจริงจัง ไม่มีเป้าหมายไม่มีศุภนิมิต ที่สุดงานนั้นก็ล้มเหลว ท่านทา

นาก้าได้เริ่มสอนให้คนกลับใจเสียใหม่ประการแรก ไม่ว่าจะคริสเตียนหรือไม่คริสเตียน เขาได้นำคำสอนของพระเยซูคริสตเจ้าอย่างง่าย ๆ สอนให้คนที่กลับใจแล้ว กลับเข้าไปนาคคนในครอบครัว เวลานั้นถ้าผู้ใดรับพระเยซูเป็นที่พึ่งในครอบครัวคนเดียว จะได้รับการข่มเหงคะเนงร้ายมาก แต่ท่านทานาก้าแนะนำชี้แจงให้คริสเตียนนั้นออกทนเพื่อพระคริสตเมื่อทั้งครอบครัวรับพระเยซูเป็นพะผู้ช่วยให้รอดแล้ว เขาก็จะติดป้ายที่บ้านนั้นเป็นเครื่องหมายบอกว่า ที่นี่เป็นสถานที่ประชุม และตั้งให้ครอบครัวนั้นรับผิดชอบการประกาศทันที ท่านทานาก้า ได้รวบรวมฆราวาสที่เป็นผู้ประกาศไม่รับเงินเดือนมาประชุมอบรมปีละ 3 ครั้ง คนเหล่านั้นต่างก็มีงานทำกันอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องรับเงินเดือนจากคริสตจักรหรือจากที่อื่นในการประกาศ โดยวิธีนี้ทำให้การทำงานของพระเจ้าเจริญขึ้นรวดเร็วมาก ตัวอย่างที่ 2 พุดถึงโครงร่างของตัวโบสถ์ ทุกวันนี้เรื่องโครงร่างนี้สำคัญมากสำหรับเมืองใหญ่ ๆ เพราะที่ดิน การก่อสร้างแพงมากในโตเกียวคืนแผ่นดินเล็ก ๆ 3 ตารางฟุตราคา 2 ล้านเยนคริสเตียนไม่สามารถสร้างตัวโบสถ์ในที่ดินแพง ๆ เช่นนั้นได้โครงร่างจึงเปลี่ยนแปลงไปโดยจัดให้มีการประชุมขึ้นตามบ้านและใช้บ้านเป็นที่ประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์โดยวิธีนี้เขาจึงสามารถขยายคริสตจักรในบ้านออกไปแพร่หลายทุกหนทุกแห่ง หลังจากการสำรวจเราพบว่าบ้านที่ขึ้นอยู่กับงานของพวกมิชชันนารีเจริญไม่เต็มที และพบอีกว่าคริสตจักรที่ไม่มีมิชชันนารีอยู่มีถึง 28 เปอร์เซนต์ คริสตจักรที่เกี่ยวข้องกับมิชชันนารีมี 10.5 เปอร์เซนต์ คริสตจักรที่เป็นของพื้นเมืองแท้มี 28.4 เปอร์เซนต์ คริสตจักรคาทอลิก 33.17 เปอร์เซนต์ เมื่อพบความจริงข้อนี้ จึงเห็นได้ชัดว่า ความรับผิดชอบนั้นจะต้องอยู่ในมือของชาวพื้นเมืองนี่เป็นสิ่งสำคัญมาก เราจะต้องมีความเชื่อ ความกล้าหาญและศุภนิมิตที่ดี โดยไม่ต้องสงสัยเลย เราต้องไม่พอใจในสภาพของคริสเตียนทุกวันนี้ เราไม่ประมาท ไม่เราเป็นผู้ที่ปราศจากเหตุผล และไม่เกียจคร้านจำเป็นต้องอาศัยหลัก 6 ประการด้วยกันคือ

1. ขอให้ผู้ที่มารับเชื่อใหม่กลับใจใหม่แล้วนั้นได้อยู่ในสภาพเดิมก่อนที่เขาได้รับเชื่อ ตามธรรมเนียมเดิมที่เคยปฏิบัติกันอยู่มักจะย้ายคนที่มีความเชื่อใหม่ไปอยู่เสียที่อื่น มักจะทำกันในหมู่บ้านของ

มิชชันนารีที่สมมุติว่านักเรียนคนหนึ่งรับเชื่อพึ่งในพระเยซู เพื่อจะไม่ให้เขาต้องถูกการข่มเหง มิชชันนารีก็เอาคนนั้นมาเลี้ยงดูเอง วิธีนี้ก็เป็นความคิดที่ดีอยู่ แสดงถึงความเมตตากรุณา แต่ทำไมไม่ส่งเสริมหนุนใจให้นักเรียนคนนั้นกลับไปอยู่ในบ้านของเขาเล่า เพื่อเขาจะเป็นพยานที่นั่น ถ้ามิชชันนารีหรือผู้ใหญ่ผู้นำผู้ที่กลับใจใหม่มาอยู่ในบ้านของตนเสียก็หมายความว่าเขามาเชื่อเพื่อจะได้งานทำ ข้าพเจ้าขอชักชวนท่าน จงให้ผู้ที่เข้ามารับเชื่อใหม่กลับไปยังบ้านของเขา เพื่อจะเป็นพยานนำคนอื่นมาถึงความรอดต่อไป

2. ขอให้หนุนใจหนุนกำลังและมอบหมายภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่ไม่รับเงินเดือนให้ดูแลเอาใจใส่ลูกแกะใหม่พระเจ้า โดยมากมักจะแต่งตั้งให้หัวหน้าที่มีความรู้สูงดูแลลูกแกะ ใน

ญี่ปุ่นศิษยาภิบาลมักจะมึนงงทำอะไรหลายอย่างเหลือเกิน จนไม่มีเวลาดูแลลูกแกะใหม่ แต่ในการระดมกำลังประกาศใหม่ในปี 1970 มีวิธีใหม่เกิดขึ้นดังต่อไปนี้ ผู้ที่เป็นหัวหน้าไม่รับเงินเดือนสามารถตั้งคริสตจักรในเมืองได้ 2 แห่ง เปิดสถานที่ประกาศเกือบ 70 แห่ง นี่เป็นการเปิดตาของคริสตจักรญี่ปุ่นให้เห็นความเจริญแบบใหม่ของคริสตจักรเมื่อก่อนนั้นศิษยาภิบาลรับเงินเดือนเต็มเป็นผู้รับผิดชอบคนเดียวเกี่ยวกับลูกแกะของพระเจ้า คริสเตียนในคริสตจักรเป็นคนยากจนนำเงินมาถวายส่วนมากก็กลายเป็นเงินเดือนของศิษยาภิบาลเสียเกือบหมดแล้ว เลยไม่มีใครไปประกาศเผยแพร่ โดยแบบนี้เราจะหวังให้คริสตจักรเจริญขยายงานออกไปรวดเร็วไม่ได้ เราจำเป็นต้องไว้วางใจให้ผู้ดูแลโดยไม่รับเงินเดือน เป็นผู้ดูแลลูกแกะใหม่ของพระเจ้า

3. ขอส่งเสริมให้คริสเตียนได้มีการนมัสการตามบ้านเป็นของตนเอง หลังจากสงครามครั้งที่ 2 ในญี่ปุ่นมีองค์การศาสนาหลายศาสนาเกิดขึ้น มีลัทธิคาทอลิก เขามีแผนขยายงานออกไปตามบ้านของสมาชิก เขาสร้างสถานประกาศในระดับที่มีอยู่ในหมู่ของพวกเขาเอง คนชราเมื่อกลับไปบ้านไม่รู้สึกแตกต่างระหว่างรุ่นเลย ในเกาะฮาวายมีคริสตจักรญี่ปุ่นแห่งหนึ่ง โบสถ์ของเขาสร้างเหมือนกับวังวิมานทีเดียว เป็นความรู้สึกของชาวญี่ปุ่นเอง ชาวญี่ปุ่นจำนวนมากได้อพยพไปอยู่ในเมืองฮาวาย เขามีวัฒนธรรมญี่ปุ่นของเขาเอง ถึงแม้ว่าจะเป็นคริสเตียนแล้ว ก็ยังรักษาขนบประเพณีเดิมอย่างเคร่งครัด เขาสร้างโบสถ์แบบราชวังชาวญี่ปุ่นส่วนมากไปประชุมนมัสการพระเจ้ากันที่นั่น ข้าพเจ้าหวังว่าท่านกำลังกระทำอย่างเดียวกันในประเทศไทย แต่ในญี่ปุ่นเราจำเป็นต้องสั่งสอนวิธีใหม่มากยิ่งขึ้น

4. ให้คริสตจักรที่มีศิษยาภิบาลรับเงินเดือนเต็มเป็นผู้ดูแลคริสตจักร และให้รับใช้สถานที่ประกาศ 10 ถึง 20 แห่งก็ได้ ศิษยาภิบาลโดยมากทำงานแต่เฉพาะคริสตจักรแห่งเดียว และมีสายตาสั้นไปหน่อย มีประสบการณ์น้อยไปหน่อย ถ้าเขาสามารถดูแลส่งเสริมสถานที่ประกาศมากหลายที่เขาสามารถจะกลายเป็นผู้นำที่ดีขึ้นได้

5. เพื่อจะให้เป็นที่ไปตามนี้ ต้องมีการอบรมกันอย่างเอาจริงเอาจัง จริงอยู่มิชชันนารีมีความมุ่งหมายจะมอบงานให้คนพื้นเมืองรับไป แต่ความจริงแล้วเขาหาได้ทำเช่นนั้นไม่ถึงศิษยาภิบาลเองก็มีเป้าหมายจะอบรมสั่งสอนคนทำงานประกาศโดยไม่รับเงินเดือน แต่ก็ไม่เคยอบรมสักที เพราะฉะนั้นในญี่ปุ่นคริสตจักรได้ผลิตหนังสือออกมา เป็นหลักสูตรอบรมแบบที่กล่าวมานี้เป็นเวลานานถึง 12 สัปดาห์

6. โดยโครงการใหม่นี้คริสตจักรที่ดำรงอยู่นั้นสามารถจะตั้งคริสตจักรใหม่ขึ้นเรื่อย ๆ ก่อนที่เราจะคิดแบบนี้ ให้มิชชันนารีออกไปในที่ใหม่ ๆ ให้คนงานชาวพื้นเมืองตามไปที่หลัง ในประเทศญี่ปุ่น 85 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ซึ่งไม่มีการประกาศเลย ปัจจุบันแม้ว่าจะมีมิชชันนารีถึง 2500 คน และศิษยา

ภิบาลคนพื้นเมือง 5000 คน ก็ตาม แต่ก็ยังไม่เพียงพออยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นเราพยายามชักชวนส่งเสริมให้มิชชันนารีเพิ่มมากขึ้นอีก ทุกวันนี้ในประเทศญี่ปุ่น ความเป็นอยู่ของประชากรสูงขึ้นมาก

เคยคิดกันว่าเมื่อไรญี่ปุ่นมีฐานะดีแล้วเราก็อาจทำเองทุกอย่างได้ ถึงแม้ว่าความคิดของศิษยาภิบาลหรือมิชชันนารีก็ตาม แต่ถ้ามีคนที่ยังไม่มีความเชื่อจะเป็นอย่างไร โดยประสบการณ์แบบใหม่ มีกลยุทธ์วิธีใหม่ ๆ เกิดขึ้น ความผิดชอบจำเป็นต้องอยู่ในมือของชาวญี่ปุ่นนั่นเอง ศิษยาภิบาลและมิชชันนารีเป็นผู้ที่ร่วมงานด้วยกัน ไม่มีใครพูดว่าเราไม่ต้องการมิชชันนารีแล้ว เรายังนับถือเขาเหล่านั้นอย่างเป็นทางการด้วยกัน โดยวิธีนี้คนพื้นเมืองจะต้องทำการสร้างคริสตจักรด้วยตัวของเขาเอง ข้าพเจ้าใครจะอธิบายให้ท่านเข้าใจว่า ทำไมจึงต้องคิดอย่างนี้ เมื่อก่อนคริสตจักรในญี่ปุ่นมีความมุ่งหมายแต่การตั้งคริสตจักร แต่ไม่มีความมุ่งหมายจะขยายให้แผ่ออกไป เมื่อตั้งคริสตจักรหนึ่งแล้ว หากศิษยาภิบาลมาประจำรับเงินเดือนเต็ม ก็เป็นที่พอใจของสมาชิกแล้ว

แต่โดยวิธีสำหรับส่งเสริมให้มีผู้นำไม่กินเงินเดือน และตั้งการนมัสการในบ้านเป็นวิธีขยายคริสตจักรออกไปคนภายนอก จะมองเห็นว่า ผู้ประกาศที่ไม่รับเงินเดือนเป็นคนธรรมดาเหมือนกันกับเขา ในประเทศญี่ปุ่นศิษยาภิบาลแต่งตัวพิเศษกว่าคนธรรมดา คือผูกเน็คไทสีดำ เสื้อนอกชุดสากลสีดำ คนเขาพูดกันว่า ศิษยาภิบาลแต่งตัวเหมือนกับนักเล่นการพนัน ถ้าศิษยาภิบาลไปติดต่อกับบุคคลภายนอกโดยแต่งกายอย่างว่าเขาจะไม่ได้รับการต้อนรับ แต่ถ้าผู้ประกาศไม่รับเงินเดือนจะเดินเข้าออกตามบ้านได้อย่างสะดวก ท่านเองเดียวกันผู้ทำงานไม่ได้รับเงินเดือนได้รับการอบรมอีกด้วย นี่เป็นจุดสำคัญมากคือการอบรมโดยวิธีทำงานตามไปด้วย

ในปี 1969 ที่สวิสเซอร์แลนด์มีการประชุมเรื่องความรอด ข้าพเจ้าพบกับศาสตราจารย์ชาวอเมริกันผู้หนึ่งชื่ออาจารย์เจมส์ เคนเนดี ครั้งหนึ่งท่านผู้นี้เป็นเจ้าของสถานที่เดินรำ แล้วท่านมารู้จักพระเจ้า ถวายตัวต่อพระองค์ท่านเรียนจบจากพระคริสตธรรม ได้ถูกแต่งตั้งให้ดูแลคริสตจักรแห่งหนึ่งมีสมาชิกในคริสตจักรนั้นเพียง 47 คน แต่ท่านก็พยายามทำงานอย่างเต็มความสามารถ หลังจากปีหนึ่งมีสมาชิกเหลือเพียง 17 คน ท่านคิดว่าควรเลิกการงานของพระเจ้ากลับไปดำเนินอาชีพเก่าคือเป็นเจ้าของโรงเดินรำดีกว่า ท่านอาจจะไม่เหมาะสมสำหรับงานของพระเจ้าเสียแล้ว แต่ภรรยาของท่านเป็นคนดีแท้ ๆ เธอปลอบใจสามีว่า ทำไมคุณไม่ลองทำอย่างวิธีของพระเยซูกระทำพระองค์ได้ทรงเทศนาสั่งสอนพระองค์ทรงออกเยี่ยมเยียนช่วยเหลือคนเจ็บป่วย แต่เขาไม่ได้ทำตามพระเยซูคริสต์เลย

เมื่อท่านได้คิดถึงวิธีประกาศแบบที่พระเยซูทรงกระทำ ได้พยายามหาวิธีประกาศหลายวิธี และในที่สุดก็ได้ยึดเอาวิธีหนึ่ง วิธีนี้คือการประกาศแบบเยี่ยมเยียน ท่านได้ทำทนายชกชวนสมาชิกคริสเตียนในคริสตจักร ให้ออกไปเยี่ยมเยียน ประกาศ และเป็นพยาน หลายปีก็ไม่มียอะไรเกิดขึ้น อยู่มาวันหนึ่งท่านเคนเนดีได้รับเชิญไปประกาศในเมืองแห่งหนึ่ง ท่านพยายามเตรียมคำเทศนาเต็มที่ ท่านเข้าใจว่า จะต้องเทศนาเต็มที่เวลากลางคืนอย่างเดียวแต่พอถึงที่นั่นศิษยาภิบาลนำท่านไปเยี่ยมเยียนตามบ้านเสีย และที่สุดก็ไปถึงบ้านหลังหนึ่ง ท่านเคนเนดีได้ถูกขอร้องให้สนทนากับชายผู้หนึ่ง ท่านได้พยายาม

อธิบายอย่างสุดกำลัง ถึงเรื่องความรอด แต่ชายคนนั้นไม่ได้แสดงอาการอะไรเลย ได้แต่นั่งฟังนั่งอยู่ในที่สุดท่านเคนเนดีก็พูดแรงขึ้น ดั่งขึ้น หน้าขึ้นทุกที ท่านคิดถึงนิยายหนึ่งที่เชื่อว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงวางแผนการณ์ให้มนุษย์ พระองค์อาจจะวางแผนการณ์ให้ชายผู้นี้ตกนรกคนหนึ่งแน่ ในที่สุดศิษยาภิบาลผู้หนึ่งมาทำหน้าที่แทนท่านเคนเนดี เขาเปิดพระคัมภีร์ให้ชายที่กำลังนั่งฟังดู แล้วถามว่าเขามีคำถามอะไรบ้าง เขาถามหลายข้อ ศิษยาภิบาลผู้นั้นอธิบายจนเป็นที่เข้าใจ ที่สุดชายคนนั้นได้รับความรอด

ท่านเคนเนดีเข้าใจว่างานที่จะต้องทำ ต้องศึกษาและกระทำไปด้วย ทุกวันนี้ในคริสตจักรของท่านเคนเนดีมีสมาชิกออกไปเยี่ยมเยียน 250 คน สัปดาห์ละ 2 ครั้งในเวลา 10 ปีต่อมาคริสตจักรของท่านขณะนี้ก็มีสมาชิกสองพันคนแล้ว ท่านตั้งต้นงานนี้เพียงคนเดียวก่อน ท่านอธิษฐานนึกถึงคนอื่นนอกจากคริสตจักรภายใน วิธีที่ท่านเคนเนดีจัดคือให้มีคณะเยี่ยมเยียน 500 คน โดยจัดทีม ๆ ละ 2 คน คนหนึ่งเป็นคนที่มีความชำนาญได้รับการอบรมฝึกฝนดีแล้ว อีกคนหนึ่งเป็นคนใหม่ ฟังมาเชื่อใหม่ได้รับการอบรมโดยทำงานพร้อมกันไป โดยวิธีนี้หัวหน้าตามท้องถิ่นได้รับการอบรมและทำงานไปด้วย เป็นการสิ้นเปลืองเงินน้อยมาก แน่อบางที่การประกาศจำเป็นต้องมีงบประมาณมากอยู่เหมือนกัน และมีมิชชันนารีจำเป็นต้องขอและต่อสู้กับบอร์ดของเขาเพื่อจะได้เงินมา แต่วิธีดังกล่าวนี้สิ้นเปลืองเงินน้อยมาก

การเป็นพยานโดยสมาชิกธรรมดา เป็นพยานอย่างแบบธรรมชาติ ก่อนนั้นการเป็นพยานอยู่ในมือของมิชชันนารีและศิษยาภิบาลเท่านั้น แต่โดยวิธีทำงานของพระเจ้าโดยความสมัครใจไม่รับเงินเดือน ทุกคนทำงานได้ สำหรับคนชราก็สามารถรับคำพยานจากคนชราได้ เราไม่ขัดขวางต่อวัฒนธรรมของเขาเลย ทุกคนสามารถรับเอาพระกิตติคุณได้ในขณะที่ยังมีวัฒนธรรมเก่าแก่อยู่ วิธีนี้คริสตจักรสามารถทวีคูณขึ้น ความรับผิดชอบอยู่ในมือของผู้นำชาวพื้นเมือง ข้าพเจ้าขอชักชวนท้าทายให้ใช้วิธีใช้ผู้ประกาศโดยไม่รับเงินเดือน และเปิดบ้าน ของสมาชิก เป็นสถานที่ประกาศ ในประวัติศาสตร์ ของคริสตจักรญี่ปุ่นเราได้เห็นประจักษ์ด้วยตา เกี่ยวกับการฟื้นฟูแบบนี้ จงออกไปและยึดครอง จงออกไปและยึดครอง ขอให้พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านประสาทพระพรเป็นพันเท่าแก่ท่านทุกคน

ข้อนำคิด

1. การประกาศพระกิตติคุณในคริสตจักรประเทศไทยไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์หรือ?
2. สภาพคริสตจักรญี่ปุ่นจะเหมือนกับสภาพคริสตจักรไทยได้อย่างไร?
3. หลัก 6 ประการตามคำตอบบรรยาย นำมาใช้ในเมืองไทยได้หรือเปล่า หรือมีข้อใดบ้างที่ใช้ได้และใช้ไม่ได้?
4. การจัดทีมออกไปเยี่ยมเยียนทีมละ 2 คน สำหรับคนไทยท่านเห็นอย่างไร?

คำบรรยายครั้งที่ 3

“การอบรมผู้นำเพื่อพัฒนาคริสตจักร”

ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขเมื่อมาร่วมประชุมสัมมนาพัฒนาคริสตจักรในนครหลวงฯ คราวนี้ ดีใจที่เห็นความสามัคคีธรรมของพี่น้องในพระคริสตทั้งหลาย ชอบอาหารไทย สบายใจด้วยพัสดุ หลายปีมาแล้วข้าพเจ้าเดินทางไปสหรัฐอเมริกา ขณะที่กำลังพูดเป็นพยานแก่ผู้ฟังประมาณหนึ่งพันคน ศิษยาภิบาลกำลังจะแนะนำข้าพเจ้าต่อที่ประชุมแต่เขาจำชื่อของข้าพเจ้าไม่ได้ เขาพยายามนึกสักเท่าไรก็จำไม่ได้ที่สุดเขาแนะนำว่า ต่อไปนี้ข้าพเจ้าขอแนะนำอาจารย์ผู้หนึ่งมาจากประเทศญี่ปุ่น เขาเป็นคนบาปคนหนึ่ง ที่ได้รับความรอดในพระเยซูคริสต์ นั่นเป็นการแนะนำที่ถูกต้องที่คนบาปที่ได้รับความรอดจากพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้า

ข้าพเจ้าเกิดในครอบครัวพุทธศาสนาที่มีความเชื่ออย่างเคร่งครัดมาก ก่อนที่พระกิตติคุณมาถึงญี่ปุ่นศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาตินับเป็นเวลาร้อย ๆ ปีทีเดียวบิดามารดาของข้าพเจ้าเป็นชาวพุทธที่เคร่งครัดมาก ในญี่ปุ่นพุทธศาสนามี 2 นิกาย นิกายหนึ่งเหมือนกับในประเทศไทย คือพยายามกระทำความดีให้บรรลุถึงนิพพานด้วยตนเองแต่หลายร้อยปีที่ผ่านมาแล้ว ในญี่ปุ่นมีการปฏิรูปครั้งใหญ่พวกที่พยายามกระทำความดีเพื่อบรรลุถึงนิพพานรู้สึกว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นเขาจึงหาวิธีทางลัดให้ถึงนิพพานเร็วเข้า พยายามตั้งคนกลางระหว่างนิพพานกับมนุษย์มีชื่อว่าพระพุทธรูปผู้มีเมตตาคุณ ในภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า อามิดา บุดา เขามีวิธีโดยใช้คำอธิษฐานวิงวอนอย่างสั้น ๆ เพื่อนำไปถึงความรอด แต่ในครอบครัวของข้าพเจ้านับถือนิกายเดียวกันกับในประเทศไทย บิดามีอาชีพทำหิน สลักหินขาย ท่านเป็นคนเคร่งครัดในการปฏิบัติตามพุทธศาสนามาก ท่านให้ข้าพเจ้าท่องจำคำภาวนา ให้ข้าพเจ้านำอาหารไปกราบไหว้ต่อบรรพบุรุษของเรา

ในญี่ปุ่นมีศาสนาสำคัญอีกศาสนาหนึ่ง เรียกว่าศาสนาชินโต ซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติในปัจจุบัน ชินโตเป็นศาสนาแปลกกว่าศาสนาอื่น ๆ นับถือพระเจ้า 8 ล้านองค์ใครก็ตามที่มีฤทธานุภาพกว่ามนุษย์เดิมดินแล้วผู้นั้นจะได้ชื่อว่าเป็นพระเจ้า เช่น พระอาทิตย์ พระจันทร์ ดาวต่าง ๆ พระเจ้าแห่งต้นไม้ พระเจ้าแห่งแม่น้ำ พระเจ้าแห่งไฟ แห่งการบุญต่าง ๆ พระเจ้าแห่งวิชาการแพทย์ พระเจ้าแห่งความรัก และพระเจ้าแห่งการขโมยก็มีด้วย ในบ้านของข้าพเจ้ามีหิ้งพระสำหรับบูชา 3 หิ้ง บูชาพระเจ้า 3 องค์ ทุกเช้าข้าพเจ้าจะต้องอธิษฐานถึงพระพุทธรูป และพระชินโตอีก 3 องค์ ถ้าหากว่าข้าพเจ้าไม่ทำให้ถูกต้องตามระเบียบแล้วคุณแม่ของข้าพเจ้าจะไม่ยอมให้อาหารแก่ข้าพเจ้าเลย โดยเหตุนี้กรรมของข้าพเจ้าจึงมีร่างกายเตี้ย ข้าพเจ้าภูมิใจในตัวเองว่า ข้าพเจ้ากระทำความดีมากแล้ว เป็นเด็กที่เคร่งครัดต่อศาสนา หวังว่า

ตายแล้วคงไปสวรรค์แน่ ๆ เมื่อข้าพเจ้าอายุได้ 12 ปี เผอิญเพื่อนที่รักของข้าพเจ้าถึงแก่กรรมทันทีทันใด ข้าพเจ้าเสียใจมาก ได้ไปร่วมพิธีศพแบบญี่ปุ่นของเพื่อนคนนั้น ข้าพเจ้าตั้งใจจะไปกล่าวอาลาเขาเป็นครั้งสุดท้ายตามประเพณีอันดีงามของชาวญี่ปุ่น ข้าพเจ้าเห็นศพเพื่อนข้าพเจ้าตกแต่งด้วยเสื้อผ้าชุดขาวใส่รองเท้าย่างทะมัดทะแมงมีไม้เท้ายาว ๆ ใส่ไว้ในมือของผู้ตาย เหมือนกับว่าศพนั้นจะเตรียมออกเดินทางไปไกล ดังนั้นข้าพเจ้าก็เกิดมีคำถามขึ้นในใจของข้าพเจ้าว่า ศพนั้นจะไปไหนหนอ เขากำลังจะเดินทางไปสวรรค์หรือนรกกันแน่ ข้าพเจ้าไม่สามารถหาคำตอบได้ ที่สุดข้าพเจ้าจึงตั้งปัญหาถามตัวของข้าพเจ้าเองว่า ถ้าข้าพเจ้าตายแล้วข้าพเจ้าจะไปไหน? ก่อนหน้านี้ข้าพเจ้าไม่เคยคิดเรื่องนี้มาก่อนเลย เพราะข้าพเจ้ามั่นใจยังเป็นหนุ่มอยู่ ยังแข็งแรงอยู่จนกระทั่งเมื่อมาเห็นเพื่อนที่รักได้จากไป ทำให้ข้าพเจ้าครุ่นคิดอยู่ในใจและมีความกังวลเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้ารู้ตัวของตัวเองได้ดี และเชื่อว่าข้าพเจ้าตายไปแล้วคงต้องไปนรกแน่ ๆ ต่อหน้าคนอื่น ๆ ข้าพเจ้าก็แสร้งทำเป็นคนดี แต่ข้าพเจ้าก็เป็นคนบาปหนาอยู่นั่นเอง ตามหลักของชาวพุทธที่ดี ข้าพเจ้าตื่นตี 4 ครั้งทุกวัน จับไม้กวาดเข้าไปทำความสะอาดลานวัด กวาดเสร็จแล้วก็เข้าไปในวิหารใหญ่ และคบบี๋ดั่ง ๆ พร้อมกับร้องด้วยเสียงดังต่อพระทั้ง 4 ด้านองค์ ขอให้พระเหล่านั้นชำระข้าพเจ้าให้สะอาดบริสุทธิ์ ข้าพเจ้ากระทำอย่างนั้นมาเป็นเวลาร่วม 2 ปีเต็ม ๆ ในประเทศญี่ปุ่นฤดูหนาว มีหิมะทำให้หนาวยิ่งขึ้น แม้กระนั้นก็ดีข้าพเจ้าก็ไม่ทอดอຍยังตื่นแต่เช้าตรู่ไปกวาดวัดเช่นเคย ข้าพเจ้าไม่มีเครื่องอบอุ่นอะไรเลยถุงมือก็ไม่มี กางเกงหนา ๆ ป้องกันหนาวก็ไม่มี รองเท้าก็ไม่มี แลมยังขึ้นไปบนภูเขาเย็นหนาวขึ้นอีก บางครั้งข้าพเจ้าถอดเสื้อผ้าออกหมดแล้วยังไปนั่งอาบน้ำตกละเอียดด้วยซ้ำ ขณะที่อาบไปก็ร้องด้วยเสียงดังต่อพระพุทธรูปว่า ขอให้พระองค์ชำระข้าพเจ้าให้สะอาดเถิด อาจจะเป็นเพราะเหตุที่ข้าพเจ้าปล่อยน้ำตาไหลบนศีรษะของข้าพเจ้าบ่อย ๆ นี้เองจึงทำให้ร่างกายของข้าพเจ้าสิ้นและเตี้ย ข้าพเจ้าไม่มีความมั่นใจว่า บาปได้ถูกลบล้างไปแล้ว ข้าพเจ้าเข้าไปหาพระสงฆ์ถามท่านว่า ท่านสามารถให้ความมั่นใจไหมว่า ความบาปของข้าพเจ้าได้ถูกลบล้างแล้ว พระสงฆ์ตอบว่า ให้ความมั่นใจไม่ได้ ข้าพเจ้าสงสัยถามว่า ทำไม พระสงฆ์บอกว่า ยังไม่รู้ว่ตั้งแต่เจ้าเกิดมาจนถึงวันตายเจ้าได้กระทำอะไรไว้บ้าง ข้าพเจ้าไม่พอใจ จึงถามท่านต่อไปว่า ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้าจะต้องปฏิบัติอย่างนี้ตลอดไปหรือ พระสงฆ์ตอบว่า เจ้าพูดถูกแล้ว ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความท้อใจมาก

ที่สุดข้าพเจ้าตัดสินใจฆ่าตัวตายดีกว่า อยู่ไปทำไมกันข้าพเจ้าต้องไปนรกก็ยอม หลังบ้านของข้าพเจ้ามีทางรถไฟผ่านไป ข้าพเจ้าเตรียมตัวฆ่าตัวตาย ในตอนดึกวันนั้นข้าพเจ้าได้ยื่นเสียงรถไฟมาแต่ไกล ข้าพเจ้าก็ทิ้งตัวลงนอนบนรางรถไฟเพื่อให้รถไฟทับขยี้ตัวของข้าพเจ้าให้แหลกลานไป ข้าพเจ้าได้เขียนจดหมายลาตายต่อบิดามารดาและขอโทษที่ต้องกระทำเช่นนั้น เพราะหาหนทางอื่นไม่ได้ แต่โชคดีที่ข้าพเจ้ามีร่างกายเตี้ย เมื่อข้าพเจ้านอนลงก็อยู่ในระหว่างรางพอดี ข้าพเจ้าจึงรอดชีวิตมาได้ ข้าพเจ้าได้ยินเสียงรถไฟผ่านไป คิดว่าแม้แต่พระเจ้าแห่งความตายก็ยังเกลียดชังข้าพเจ้า

ต่อมาถึงเทศกาลปีใหม่ ธรรมเนียมของชาวญี่ปุ่นเป็นวันสำคัญมากที่สุดในชีวิต ตามความเชื่อของเขาจะเอาความชั่วทิ้งเสียไม่อยากจะนำไปในปีใหม่ ที่วิหารชินโตหรือวิหารทางพุทธศาสนาทั่ว ๆ ไป จะมีคนมาตีระฆังใบใหญ่คนละ 108 ครั้ง ขณะที่กำลังจะตีจะอธิษฐานไปด้วย เพราะเขาเชื่อว่าคนเรามีความบาปถึง 108 ชนิด ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังตีระฆังใบใหญ่ในวิหารไม่รู้สึกลัวความบาปมันออกไปเลย เสียงระฆังของวิหารดังชอบกล คล้าย ๆ กับว่า “ให้มันออกไปเสีย” ส่วนระฆังของโบสถ์คริสเตียนดังคล้าย ๆ กับว่า “จงเข้ามาหาเราเถิด” ในความเชื่อของชาวญี่ปุ่นมีว่าถ้าผู้ใดสามารถจะอธิษฐานเป็นคนแรก คำอธิษฐานนั้นจะได้รับคำตอบก่อน ความรู้สึกของข้าพเจ้าเชื่อว่าจะได้โอกาสนั้นเป็นคนแรก ข้าพเจ้าตั้งต้นเดิมออกจากบ้านประมาณตี 4 ครึ่ง ระยะทางจากบ้านถึงวิหารประมาณ 5 กิโลเมตร ข้าพเจ้าเลือกเดินไปในทางแคบ ๆ มีด ๆ เพื่อไม่ให้คนอื่นเห็น ในขณะที่เดินอยู่นั้นรู้สึกว่ามีคนหนึ่งเดินตามข้าพเจ้ามาข้างหลัง เมื่อข้าพเจ้าวิ่งเขาก็วิ่งตามด้วยข้าพเจ้าตัดสินใจหยุดอยู่ที่ข้างเสาไฟถนน ชายผู้นั้นก็มาหยุดอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า แล้วเอ่ยถามข้าพเจ้าว่าจะไปไหนข้าพเจ้าบอกว่าจะไปวิหาร เขากลับถามว่า ไปทำไม ข้าพเจ้าไม่สามารถตอบตรงไปตรงมาได้ เพราะชายคนนั้นเป็นหัวหน้าสมาคมโรงเรียนในเวลานั้นข้าพเจ้าเป็นสมาชิกของสองสมาคมในโรงเรียน คือสมาคมไต้หวัน ข้าพเจ้าเป็นเด็กอายุมาก ถ้ายิ่งยืนตรงหน้าผู้หญิงด้วยแล้วหน้าจะกลายเป็นสีแดงทีเดียว หัวหน้าคนนี้เป็นประธานสมาคมปรัชญา และเขาก็รู้จักข้าพเจ้าดีเพราะเป็นสมาชิกคนหนึ่ง ในสมาคมนั้นมักจะอภิปรายถึงเรื่องความสุขในชีวิตมีอย่างไรบ้างเสมอ ๆ ที่สุดข้าพเจ้าตอบเขาตามตรงว่า จะไปอธิษฐานพิเศษในวันนี้ เพื่อจะตั้งต้นชีวิตใหม่ สักที และมีความตั้งใจปฏิรูปชีวิตในปีใหม่นี้ด้วย ข้าพเจ้าคิดว่าหัวหน้าคงจะเข้าใจดี แต่เขากลับย้อนถามข้าพเจ้าว่า การปฏิวัติทางวิญญาณอย่างนั้นหรือ จะมีมิติใหม่ในชีวิตใช่หรือเปล่าข้าพเจ้าตอบว่า ใช่แล้ว หัวหน้าแนะนำว่า มีสถานที่แห่งหนึ่งคือโบสถ์คริสเตียนจะตอบปัญหานี้ได้ ข้าพเจ้าตอบว่าไม่ไปขอบคุณ เพราะไม่เคยไปในโบสถ์ของคริสเตียนเลยเพื่อนคนนั้นก็บอกว่า อย่างนั้นก็ดีแล้วขอให้เราไปด้วยกันเลย ข้าพเจ้าปฏิเสธว่าไม่ไปเพราะเป็นชาวพุทธ ผมเกลียดพวกคริสเตียนและจะไม่ไปโบสถ์ของพวกเขา หัวหน้ายืนยันว่าถ้าท่านต้องการเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ ท่านต้องไปที่โบสถ์ ข้าพเจ้าต่อต้านและไม่ยอมทำตาม เลยเกิดการต่อสู้กันขึ้น หัวหน้าเป็นนักยูโด เขาบิดมือของข้าพเจ้าจนรู้สึกปวดมาก และลากข้าพเจ้าไปที่โบสถ์คริสเตียนจนได้

ข้าพเจ้าคิดว่าประสบการณ์ครั้งนั้นเป็นการที่พระเจ้าเตรียมให้ยูโดกับข้าพเจ้าเพื่อให้ยอมจำนน แทนจะไปยังโบสถ์สวยงามกลับพบว่าเป็นบ้านของคนเย็บผ้า คริสเตียนคนนี้เปิดบ้านเพื่อการประชุมในวันขึ้นปีใหม่ มีมิชชันนารีชาวสวีเดนเป็นผู้เทศนา ข้าพเจ้าได้เห็นพระคัมภีร์ที่เขียนเป็นภาษาญี่ปุ่นเป็นครั้งแรกในชีวิตที่บ้านหลังนั้น และได้ยินเรื่องราวของพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นครั้งแรกในชีวิตเหมือนกัน พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นมิใช่หลายองค์อย่างศาสนาชินโต

พระองค์เป็นพระบิดาของมวลมนุษย์ และได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับพระบุตรผู้เสด็จลงมาในโลกนี้ เพื่อตายแทนมนุษย์และนำความรอดมาสู่มนุษย์ทุกคน ยังได้ยินเรื่องราวของวันคริสตมาสเป็นครั้งแรกเมื่อก่อนคิดว่าวันฉลองคริสตมาสเป็นวันเกิดของซันตาครอส ความจริงแล้วเป็นวันประสูติของพระเยซูคริสต์ผู้เสด็จมาช่วยโลกให้รอดต่างหาก แล้วพระองค์ได้ทรงวายพระชนม์บนไม้กางเขน ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายขณะที่กำลังถูกตรึง อยู่ก็อธิษฐานยกโทษให้พวกศัตรูของพระองค์ คำอธิษฐานนั้นเป็นคำอธิษฐานหมายถึงข้าพเจ้าด้วย พระองค์ทรงตรัสว่า เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นมาและมีชีวิตใหม่ มิชชันนารีคนนั้นอธิบายถึงวิถีคิดตามองค์พระเยซู ที่สุดข้าพเจ้ายอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้าในคืนวันนั้นเอง ข้าพเจ้าได้รับชีวิตใหม่จริง ๆ ข้าพเจ้าได้กลายเป็นบุตรของพระเจ้าที่เที่ยงแท้ข้าพเจ้าได้รับชีวิตช่วงวันนั้น นั่นเป็นการอัศจรรย์อย่างยิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ เปลี่ยนชีวิตของเด็กหนุ่มคนหนึ่งที่น่าเบื่อศาสนาพุทธอย่างเคร่งครัดให้เป็นคริสเตียน

เมื่อข้าพเจ้าเป็นคริสเตียนแล้วหลังจากนั้น 7 ปี ข้าพเจ้าถูกการข่มเหงอย่างหนัก ในเวลากลางคืนข้าพเจ้าไปประชุมที่คริสตจักร พอกลับมาถึงบ้านปรากฏว่าประตูปิดอย่างแน่นหนา ข้าพเจ้าถูกพ่อแม่เขียนตื่ออย่างทารุณเพราะเขาไม่ชอบคริสเตียน แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถละทิ้งความเชื่อของข้าพเจ้าที่มีอยู่ในพระเยซูได้ แต่ตรงข้ามถึงแม้ว่าจะถูกข่มเหงมากสักเท่าไรข้าพเจ้าก็แสดงความรักซึ่งพระเจ้าทรงประทานให้ในจิตใจเสมอ ๆ ข้าพเจ้าทำทุกอย่างเพื่อให้คนทั้งหลายเข้าใจและเป็นพยานอยู่ฝ่ายพระองค์

ในที่สุดหลังจาก 7 ปีผ่านไปแล้วคุณแม่เป็นคนแรกที่เข้าเป็นคริสเตียน พอคุณแม่มาเชื่อคุณพ่อ ยิ่งเข้มงวดมากขึ้นและยิ่งร้อน อาจเป็นเพราะคุณพ่อเป็นช่างสลักหินนั่นเองจึงทำให้จิตใจแข็งเหมือนหิน พอ 15 ปีผ่านไปเรามีพิธีแต่งงานแบบคริสเตียนข้าพเจ้าไม่ได้เลือกภรรยาของข้าพเจ้าเอง ศิษยาภิบาลผู้อาวุโสได้เลือกผู้หญิงคนหนึ่งให้เป็นคู่ชีวิตของข้าพเจ้า ในเวลานั้นข้าพเจ้าเป็นนักเทศน์ ในการประชุมในคืนก่อนนั้นประมาณ 1 ปีศิษยาภิบาลคนนั้นก็ได้นำสุภาพสตรีผู้หนึ่งให้ข้าพเจ้ารู้จัก เธอเป็นคนเล่นเปียโนในที่ประชุมใหญ่ ศิษยาภิบาลผู้นั้นมีชื่อว่ามิสเตอร์ฮอนดา ได้แนะนำข้าพเจ้าไปพบกับสตรีคนนั้นและถามว่าเป็นอย่างไร ในเวลานั้นข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยพระคริสตธรรม อาจารย์ฮอนดาเป็นอาจารย์ผู้สอน อาจารย์เคยบอกนักเรียนว่า ในเวลาเล่าเรียนอย่าคิดถึงเรื่องแต่งงานเลย ขอให้ตั้งใจเรียนอย่างเดียว เพื่อจะเตรียมตัวออกไปรับใช้พระเจ้า แต่เมื่ออาจารย์มาแนะนำอย่างนี้ให้ข้าพเจ้า รู้สึกว่าอาจารย์พูดเองและทำลายกฎเอง แต่อาจารย์บอกว่ากรณีของข้าพเจ้าเป็นพิเศษยกเว้นข้าพเจ้ายังค้างอยู่ในใจว่า ยกเว้นไม่ได้ กอปรทั้งข้าพเจ้าก็ยังไม่มีความสนใจในเรื่องนี้เลย

หลังจากจบการศึกษาแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ไปทำการประกาศในคืนที่ ในเมืองนั้นมีประชากรประมาณ 4 หมื่น 2 พันคน ไม่มีคริสตจักรตั้งอยู่เลย เราเริ่มทำงานโดยไม่มีอะไรเลย ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังยุ่งอยู่กับงานของพระเจ้า วันหนึ่งก็ได้รับโทรเลขฉบับหนึ่งเป็นของอาจารย์ฮอนดา ถามว่า ว่ายังไร

เกี่ยวกับผู้หญิงคนนั้น ข้าพเจ้ายุ่งมากเลยทำเฉยเสียไม่ตอบ ต่อมาวันรุ่งขึ้น มีโทรเลขด่วนมาอีก จากอาจารย์สอนคาใจความอย่างเดียวกันข้าพเจ้าทำเฉยเสียไม่ตอบอีกโทรเลขฉบับที่ 3 ตามมาว่า คราวนี้ถ้าไม่ได้คำตอบที่พอใจก็จะไม่พูดถึงเรื่องนี้อีก อาจารย์สอนคาเป็นที่นับถือของข้าพเจ้ามาก ข้าพเจ้าจึงอธิบายอย่างหนักถึงเรื่องนี้ อ่านจากพระธรรมปฐมกาล ทราบว่าพระเจ้าตรัสกับอาดามว่าเจ้าไม่สมควรจะอยู่คนเดียว พระองค์จึงสร้างฮาวามาให้เป็นภรรยาของอาดาม ข้าพเจ้าก็รีบตอบอาจารย์สอนคาว่าพระเจ้าได้ส่งสุภาพสตรีคนนั้นให้ข้าพเจ้าแล้ว แล้วข้าพเจ้าก็รีบขับรถไฟตรงไปยังบ้านของสตรีคนนั้นต้องใช้เวลานานถึง 12 ชั่วโมง อาจารย์สอนคาเป็นผู้ใหญ่ให้ข้าพเจ้า ไปที่บ้าน พ่อแม่ของผู้หญิงก็อนุญาตและสตรีผู้นั้นก็ยอมรับข้าพเจ้าถึงบ้านเขาเวลา 10 โมงเช้า และในวันเดียวกันผู้หญิงผู้นั้นก็มีนัดกับศิษยาภิบาลหนุ่มที่มีชื่อเสียงในตอนบ่ายข้าพเจ้าไปทันเวลาพอดี เราแต่งงานกันที่บ้านของผู้หญิงฐานะของพ่อแม่ของผู้หญิงไม่ร่ำรวยอะไรนัก

ข้าพเจ้าถือโอกาสนำพ่อแม่ พี่น้องญาติทางฝ่ายข้าพเจ้าทั้งหมดมายังเมืองโกเบ และทุกคนได้เห็นการแต่งงานแบบคริสเตียนที่ประทับใจอย่างมาก เมื่อแต่งงานเสร็จแล้วแทนที่ข้าพเจ้า หากความสุขส่วนตัวไปอันนิมิตด้วยกันเราก็ถือโอกาสนำพ่อแม่ พี่น้องญาติทุกคนของฝ่ายข้าพเจ้าและฝ่ายภรรยาไปเมืองโอซากา ที่นั่นมีการประชุมฟื้นฟูใหญ่ โดยคณะ วิลล์ วิชั่น ดร. บ็อบ เพียส เทศนาในคืนนั้น ตอนสุดท้ายของการเทศนาก็มีการเชื่อเชิญให้คนรับพระเยซู ข้าพเจ้าไม่ได้ทำอะไรเพื่อสนับสนุนให้บิดาญาติ พี่น้องรับเอาพระเยซู คุณพ่อยื่นขึ้นก่อน น้องชายน้องสาว น้องเขย 2 คน ก็ยื่นขึ้นและเดินออกไปข้างหน้ารับพระเยซูคริสต์ ในคืนนั้นครอบครัวของเราทั้งหมดเป็นคริสเตียน เราพยายามเป็นพยานให้แก่เพื่อนบ้านและญาติพี่น้อง เมื่อข้าพเจ้าเริ่มเป็นคริสเตียนจนกระทั่งบัดนี้เป็นเวลา 25 ปีแล้ว เดียวนี้ครอบครัวของข้าพเจ้าและครอบครัวทางภรรยา เรามีทั้งหมด 61 คนเป็นคริสเตียน 13 คนเรียนพระคริสตธรรม 2 คนเป็นมิชชันนารีออกไปต่างประเทศนี่เป็นกิจการของพระเจ้า มิใช่ความสามารถของมนุษย์ แม้ว่าเราเป็นครอบครัวที่นับถือศาสนาพุทธที่เข้มแข็ง แต่พระเจ้ามีฤทธานุภาพนำเขาเหล่านั้นมาถึงพระองค์ได้

ข้าพเจ้าใคร่ขออ่านพระธรรมลูกาบท 3 ข้อ 4-6 “เหมือนเขียนไว้แล้วในหนังสือเป็นถ้อยคำของอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ว่า เสียงร่ำร้องในป่าว่า “จงจัดแจงทางของพระเจ้า จงกระทำมรรคาของพระองค์ให้ตรงไป หุบเขาที่ขรุขระจงถมให้เต็ม ภูเขาและเนินเขาทั้งสิ้นต้องปรราบให้ราบลง ทางคดต้องตัดให้ตรง และทางที่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ต้องถมให้ราบเสมอ มนุษย์ที่ขรุขระจะได้เห็นความรอดของพระเจ้า” ขอให้เรามาพิจารณาถึงข้อความต่อไปนี้ จงจัดแจงทางของพระเจ้า ข้อ 6 มนุษย์ที่ขรุขระจะได้เห็นความรอดของพระเจ้า เรากำลังเผชิญหน้ากับศาสนาต่าง ๆ มากมายในโลกนี้ ในเมืองไทย เมืองญี่ปุ่นก็มีสถานการณ์อย่างเดียวกัน หลายคนเคร่งครัดในศาสนา ถ้าหากว่าเขาพบกับสันติสุขก็ยังคงอยู่ แต่จากประสบการณ์ของ

ข้าพเจ้าเมื่อกำลังนับถือศาสนาอื่นอยู่นั้น ข้าพเจ้าไม่เคยมีสันติสุขเลย ไม่มีความพอใจในชีวิต เราจะนำคนเหล่านั้นที่มีสภาพอย่างนั้นมาถึงพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร ไม่ใช่เป็นการต่อสู้ ไม่ใช่เป็นการดำเนินชีวิตซึ่งกันและกัน และไม่ใช้การประสมประเสว้าศาสนาอะไรก็ดีเหมือนกัน แต่มีทางเดียวคือเมื่อเราแสดงให้เห็นว่าชีวิตเมื่อรับพระเยซูเข้ามาเสีย ชีวิตของเราเป็นอย่างไรบ้าง

ในพระคัมภีร์บอกว่าคุณต้องสำแดงความรอดของพระเจ้าให้เห็น เพื่อว่ามนุษย์ทั้งปวงจะได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า นี่เป็นวิธีที่เราจะเอาชัยชนะในการถือผีต่าง ๆ หรือวิญญาณชั่วต่าง ๆ ได้ และจะช่วยพัฒนาคริสตจักร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการที่เราจะจัดแจงทางของพระเจ้านั้นมีข้อน่าสังเกต หุบเขาทั้งหลายจะต้องถมให้เต็ม หุบเขานั้นมีความหมายว่าเป็นหุบเขาแห่งความพ่ายแพ้ คริสตจักรได้พ่ายแพ้โดยไม่ได้นำความรอดไปสู่ประชาชน แต่เก็บไว้ในคริสตจักรเท่านั้น ในญี่ปุ่นมีศาสนาต่าง ๆ ที่ไม่ได้จดทะเบียนขึ้นอยู่กับกรมศาสนาถึง 472 ศาสนา ศาสนาที่ขึ้นหน้าขึ้นตามากในเวลานี้คือ

โซกกาไก หมายความว่า การสร้างสรรค์ คุณค่าแห่งชีวิตของสังคมขึ้นในสังคมของญี่ปุ่น ศาสนานี้เน้นหนักในเรื่องของวัตถุนิยมพูดถึงเรื่องทุกอย่างในปัจจุบันในโลกศตวรรษนี้เท่านั้น คริสเตียนในญี่ปุ่นกำลังพ่ายแพ้โซกกาไก หมายความว่า 20 ปีก่อนศาสนานี้มีสมาชิกเพียง 3 ล้านคนเท่านั้น ปัจจุบันมี 13 ล้านคน คริสเตียนมีเพียง 1 ล้านคนเท่านั้น คริสตศาสนามาถึงญี่ปุ่น 483 ปีแล้ว เราจะทำอย่างไร สิ่งแรกจะต้องถมหุบเขาแห่งความพ่ายแพ้ให้เต็มเสียก่อน หุบเขาและเนินเขาจะต้องปราบให้ราบลงทุครั้งที่ความพ่ายแพ้ดังกล่าว แต่คริสเตียนชาวญี่ปุ่นยังภูมิใจอยู่นั่นเอง ยังอวดว่าคริสเตียนเป็นชั้นปัญญาชน เป็นผู้มีความรู้สูง เป็นผู้นำและว่าพวกโซกกาไกเป็นคนชั้นต่ำทั้งนั้น ความเย่อหยิ่งจองหองของพวกเขา

คริสเตียนเหล่านี้จะต้องถ่อมลง ในพระคัมภีร์บทต่อไปทางคดจะต้องตัดให้ตรง นี่เป็นสภาพของคริสเตียนที่ไม่สัตย์ซื่อ คริสเตียนเราเชื่อในพระเจ้าจริง ๆ ไหม

เราเรียนรู้เรื่องพระเจ้า แต่ในชีวิตจริง ๆ นั้นเราเชื่อในพระเจ้าไหม เราร้องเพลงถึงความชื่นชมยินดีในความรอด แต่ว่าในชีวิตของเรามีความชื่นชมอย่างนั้นหรือเปล่า? ทางจะต้องทำให้ตรงไปตรงมา เพื่อว่าทุกคนจะได้ยินถึงความรอดความมหัศจรรย์ของพระเจ้าในชีวิตของเรา และตามที่กลุ่ม ๆ ดอน ๆ นั้นจะต้องถมให้ราบเสมอ คริสตจักรญี่ปุ่นไม่เจริญมีเหตุผลดังต่อไปนี้ คือ คริสเตียนทั้งหลายแตกแยกเป็นนิกายเป็นคณะ มีขบวนการที่ผู้นำคณะต่าง ๆ ก็ดีหรือแม้แต่พวกคริสเตียนต่าง ๆ ในแต่ละนิกายก็ดี ไม่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีขบวนการก็คิดไปตามของทางเขา เทศนาเรื่องพระคริสต์ตามวิธีที่เขาเล่าเรียนมาและต่างก็ดำเนินชีวิตซึ่งกัน เพราะฉะนั้นถ้ามีผู้เข้ามาเชื่อใหม่ในคริสตจักรเมื่อเห็นเหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้น เขาจะดำเนินชีวิตเป็นคริสเตียนอย่างไรได้ ฉะนั้นทางกลุ่ม ๆ ดอน ๆ เหล่านี้จะต้องทำให้ราบเสมอ จะทำได้ก็โดยพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้าเท่านั้น

ตั้งแต่ปี 1964 ผู้นำฝ่ายมิชชันนารีและศิษยาภิบาล ชาวญี่ปุ่น ได้มาร่วมการประชุมกัน ยอมรับว่า กำลังเผชิญปัญหาและความจริงที่เกิดขึ้นในประเทศญี่ปุ่น รู้สึกว่าเราจำเป็นต้องแสวงหาน้ำพระทัยของ พระเจ้าในอันที่จะประกาศร่วมกัน เรามาประเมินผลว่า สิ่งที่ทำไปแล้วในอดีตมีผลอย่างไรบ้าง ดังนั้นจึง ตกลงกันตั้งคณะกรรมการขึ้น ชื่อว่าคณะกรรมการสรรพกำลังในการประกาศพระกิตติคุณแห่งประเทศไทย ญี่ปุ่น พยายามศึกษากันอยู่ถึง 4 ปีด้วยกัน ในที่สุดมิชชันนารีชาวญี่ปุ่นสนใจในการประกาศเรียกว่า การ ประกาศพระกิตติคุณส่วนลึก ด้วยการที่เราเริ่มต้นขบวนการใหม่นี้ เราเริ่มเห็นผีพระหัตถ์ของพระเจ้า กำลังทำงานในประเทศของเรา คริสเตียนคณะต่าง ๆ ได้รับการฟื้นฟูใหม่และศิษยาภิบาลภรรยา ก็ กลับใจบังเกิดใหม่ เรามีการศึกษาถึงจิตวิญญาณอย่างลึกซึ้ง การประชุมทุกครั้งผู้ที่เข้ามาประชุมจะมี น้ำตาไหลด้วยความเสียใจในการกระทำบาปและแสดงความคืนดีซึ่งกันและกัน

ในเวลานี้คริสตจักรในประเทศญี่ปุ่นพร้อมแล้วที่จะเผชิญหน้ากับพลังอำนาจของซาตาน โดยขบวนการดังกล่าวนี้ พระพรขององค์พระผู้เป็นเจ้าหลั่งไหลลงมาในคริสตจักร ถ้าหากว่าคณะโซกา กาไก สามารถนำคริสเตียนคนหนึ่งเข้ามาเชื่อในลัทธิของเขา เขาจะได้รับเงินค่าจ้างหัวละ 3 ดอลลาร์ วิธีการพวกเหล่านั้นเป็นการหาเงินได้โดยง่าย ดังนั้นพวกเขาจึงมีความพยายามจะเอาคริสเตียนเข้ามา เป็นพวกเดียวกันกับตัวในชนบทมีศาสนาที่เคร่งครัดมาก การเข้าไปหาพวกนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องทำได้ง่าย ๆ เดียวนี้คริสเตียนในญี่ปุ่นได้รับศุภนิมิตใหม่ พระเจ้าของเราสามารถจะทำสิ่งต่าง ๆ ได้ เป็นพระเจ้าผู้ทรง มีพลังอำนาจยิ่งใหญ่กว่าผีมารซาตาน คริสเตียนเหล่านั้นเมื่อได้พลังใหม่เขาทำงานได้ผล ออกไปนำคน ทั้งหลายมาถึงพระเจ้าเป็นจำนวนมาก สุภาพสตรีผู้หนึ่งมีลูกสาวอายุ 20 ปี รักกับชายหนุ่มคนหนึ่ง คน สมัยใหม่จะตัดสินใจเรื่องการแต่งงานด้วยตนเอง ไม่เหมือนสมัยก่อน ผู้หญิงคนนี้พาผู้ชายมาพบกับคุณแม่ ที่บ้าน แต่คุณแม่ไม่ชอบ ที่สุดเขาก็แต่งงานกันจนได้ ภายหลังทราบว่า สามีนองผู้นี้เป็นหัวหน้าพวก คอมมิวนิสต์ ผู้หญิงนี้ได้เริ่มอธิษฐานเพื่อสามี คริสตจักรก็ร่วมมือด้วย หลังจากมีการร่วมมือกันอย่างจริง ๆ จัง ๆ เป็นเวลา 4 เดือน ศิษยาภิบาลชวนคนอื่น ๆ 4-5 คนไปเยี่ยมครอบครัวนี้ และได้จัดให้มีการ นมัสการในบ้าน พร้อมกับเชิญผู้นำคอมมิวนิสต์นี้มาร่วมด้วย ในระหว่างนมัสการนั้นเขาร้องให้ พระเจ้า เปิดใจของเขาออก ที่สุดยอมรับพระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด จากหัวหน้าคนนี้เขายังนำลูกน้องคอมมิวนิสต์อีก 5 คนเข้ามารับเชื่อ

อีกเมืองหนึ่ง มีสุภาพสตรีผู้หนึ่ง พยายามเป็นพยานต่อเพื่อนของเธอที่เป็นโซกาคาไก เธอเก็บ เงินก้อนหนึ่งเพื่อนำไปใช้ในการกินเลี้ยงให้เพื่อนของเธอรวมทั้งครอบครัวทุกคนด้วย เมื่อถึงเวลาเลี้ยง เพื่อนที่เป็นโซกาคาไกก็พาทุกคนในครอบครัวมาบ้านของเธอ คนเหล่านั้นได้เห็นอะไรหลายอย่างใน บ้านของคริสเตียนที่แปลกกว่าครอบครัวของเธอ รู้สึกในความอบอุ่นความสัมพันธ์ต่อกันอย่างดี เด็ก ๆ มีความเคารพต่อผู้ใหญ่เชื่อฟัง เป็นครอบครัวที่น่ารักน่าสนใจมาก ถึงแม้ว่าเจ้าของบ้านจะไม่พูดเรื่อง

พระเยซูคริสต์โดยตรง แต่เพื่อนบ้านที่มาก็รู้สึกว่พระเยซูอยู่ในบ้านของเขาจริง ๆ ในที่สุดครอบครัวของโซกกาโกก็ได้กลับใจมาเป็นคริสเตียน หลายสิ่งทีเรื่องมหัศจรรย์กำลังเกิดขึ้นเรื่อย ๆ ความจริงแล้วพวกโซกกาโกได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างดีเขาจะต้องไปเยี่ยมเยียนครอบครัวอื่น ๆ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เมื่อครอบครัวนี้มาเป็นคริสเตียนแล้ว เขาไปเยี่ยมเยียนเพื่อนบ้านของเขา สุภาพสตรีผู้นี้ก็สามารถนำพวกโซกกาโกเข้าถึงพระเยซู 12 คน แม้ว่าจะเป็นคอมมิวนิสต์หรือคณะโซกกาโกพระเจ้าก็มีชัยชนะ นำเขามาถึงความรอด

คริสตจักรต้องมีการพัฒนา คนทุกชนิดสามารถเป็นได้โดยอุทยานภาพของพระเจ้า บ่ายวันนี้เราพูดถึงเรื่องของคนหนุ่มคนสาวมามาก เราจะละทิ้งพวกคนแก่หรือคนแก่พอใจในศาสนาของเขาจริง ๆ หรือเปล่า ถ้าคนแก่นำคนแก่ก็ทำได้ ถ้าเราทำจริงทำจริงเขาอาจเปิดใจเหมือนกันคนแก่สมัยใหม่นี้รู้สึกว่ลูกหลานกำลังละทิ้งเขาให้อยู่แต่ลำพัง เราต้องมีความมั่นใจว่มนุษย์ทุกคนจะมีความรอดได้ถ้าหากว่มนุษย์เห็นว่พระเจ้าได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของบุคคลใดแล้ว เขาจะปฏิเสธการกระทำเช่นนี้ไม่ได้ นี่เป็นการประกาศพระกิตติคุณ เมื่อเรามีความเชื่อเช่นนี้เราม่าประชุมสัมมนาคราวนี้จำเป็นต้องมีแผนการ มีความปรารถนาจะนำคนไทยทั้งชาติมาถึงพระเยซู ให้คนทั้งหลายเห็นว่เราคริสเตียนสามารถร่วมงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันได้ในพระเยซู ในญี่ปุ่นทุกวันนี้มีขบวนการที่เรียกว่ ขบวนการของฆราวาส เขามีการประชุมอธิษฐานก่อนรับประทานอาหารเข้าด้วยกัน มีกลุ่มดังกล่าว 77 กลุ่ม รวมนิกายต่าง ๆ ดำเนินงานโดยฆราวาสจริง ๆ แบ่งปันประสบการณ์ถึงชีวิตทีจะมาพบพระเยซูบ้าง และเป็นพยานว่เขาสามารถเอาชนะชนะกับความเชื่อต่างศาสนาได้อย่างไร เขายึดถือพระคัมภีร์เป็นหลัก มีความตั้งใจออกไปช่วยเหลือสังคม เพราะคริสเตียนฆราวาสเหล่านี้ เป็นผู้นำในสังคมต่าง ๆ เช่นการเมือง การศึกษา และการเศรษฐกิจ โดยการกระทำของคนจำพวกนี้ได้นำคนมาถึงพระเยซูมากเหมือนกัน ในคืนนี้พี่น้องหลายนิกายหลายความเชื่อ ท่านสามารถเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันได้ไหม เรายังมีการดิเคียนว่ร้ายซึ่งกันหรือเปล่า เราสามารถร่วมมือระหว่างมิชชันนารีกับคนพื้นเมืองได้ไหม เมื่อคนทั้งหลายเห็นการร่วมงานกัน เขาก็จะเห็นพระเยซู

ข้าพเจ้าได้ทราบเรื่องการประชุมร่วมกันในภาคเหนือของประเทศไทย ทีเริ่มให้มีกลุ่มอธิษฐานหลายกลุ่ม คริสเตียนจะต้องร่วมใจร่วมแรงกันอธิษฐานจริง ๆ เพราะเรารู้สึกว่โดยลำพังไม่สามารถจะทำอะไรได้เลย เราเชื่อในอุทยานภาพของพระเจ้าใหม่ หลังจากทีคริสตจักรญี่ปุ่นได้เริ่มการรวมสรรพกำลังในการประกาศแล้ว ทำให้หลายคริสตจักรเปลี่ยนแปลงจากหน้ามือเป็นหลังมือ คนแก่สามารถทำงานร่วมกับคนหนุ่มได้ ผู้หญิงทำงานกับผู้ชายได้ ผู้ใหญ่กับเด็กก็ได้เหมือนกัน คริสตจักรได้เจริญขึ้นถึง 3 เท่า มากกว่าทีเคยเป็นมา โบปลิวิทีใช้ในประการเมื่อก่อนเคยได้รับความช่วยเหลือจากคณะครูเสด เช่นคริสตจักรในโอกินาวา ภายหลังเขาได้รวบรวมเงินตั้งงบประมาณซื้อโบปลิวิแจกกันเอง ไม่ต้องพึ่ง

อาศัยผู้อื่นอีก ชาวประมงสมาชิกของคริสตจักรในโอกินาวาผู้หนึ่งรับผิดชอบเป็นผู้แจกใบปลิว ได้รวบรวมผู้สมัครหลายคน เขาถามคนเหล่านั้นว่า สามารถสละเวลาทำงานนี้ได้กี่ชั่วโมงในอาทิตย์หนึ่ง แล้วก็ออกไปตามจุดที่ได้กะแปดนิ้วอย่างดี อย่างมีระเบียบ วันหนึ่งเขามาถึงบ้านที่กำลังก่อสร้างใหม่ ในตำบลนั้นเห็นแต่ชื่อเจ้าของบ้าน ในบ้านยังไม่มีคน เขาสงสัยว่าจะมีคนอยู่หรือเปล่า ที่สุดก็ตัดสินใจหยอดใบปลิวลงไปในตู้ที่ทิ้งจดหมายในบ้าน ขณะนั้นมีนายช่างเรียงกระเบื้องกำลังปูกระเบื้องอยู่ เมื่อได้ยินเสียงของตกจึงมาดูเห็นใบปลิวที่เก็บมาอ่าน ตอนแรกแปลกใจว่า ทำไมคนที่เขียนเป็นพยานในใบปลิวเคยนับถือศาสนาพุทธมาเปลี่ยนเป็นคริสเตียนเป็นเรื่องแปลกเพราะในย่านนั้นมีประชาชนนับถือศาสนาพุทธเคร่งครัดมาก ที่สุดอ่านไปจนจบ และในตอนท้ายของใบปลิวมีคำเชื้อเชิญให้ไปร่วมนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักรใกล้เคียง นายช่างเรียงกระเบื้องจึงไปร่วมนมัสการที่โบสถ์ เขาชวนเพื่อนช่างไม้ มาโบสถ์ในวันอาทิตย์ ช่างไม้ภูมิใจเพราะในพระคัมภีร์กล่าวว่า พระเยซูเคยเป็นช่างไม้ ที่สุดช่างไม้ก็เป็นคริสเตียน ช่างไม้ นำคนตัดเสื้อไปฟังเทศนา คนนี้เป็นนักดื่มจัด เมื่อเขาสนใจในพระเจ้า เขาก็ไปชักชวนคนขายสุราที่ร้านเหล้ามาโบสถ์คนขายสุราได้ยินเรื่องที่พระเยซูทรงกระทำน้ำเปล่าให้เป็นเหล้าองุ่น เขาสนใจมากเพราะเขาทำได้แค่ผสมเหล้าให้มีรสดีขึ้นกว่าเดิม แต่พระเยซูทรงฤทธิ์านุภาพ ในที่สุดเจ้าของร้านสุราก็กลับใจใหม่ภายใน 1 ปี เพราะใบปลิวใบเดียวสามารถทำให้คนเรียงกระเบื้อง ช่างไม้ช่างตัดเสื้อ และเจ้าของร้านสุราก็กลับใจใหม่รับพระเยซู

ในความคิดของท่านและข้าพเจ้ามันไม่น่าจะเป็นไปได้ถึงเพียงนี้ใช่ไหม ท่านเชื่อไหมว่าความรอดของพระเจ้านั้น ไม่สามารถจะพรรณนาเป็นภาษามนุษย์ได้ เราเตรียมตัวพร้อมแล้วหรือยัง คริสตจักรของท่านเตรียมพร้อมแล้วหรือยัง เราจะต้องออกไปประกาศกิตติคุณของพระเจ้าจงเตรียมทางของพระเจ้าเพื่อมนุษย์ทั้งปวงจะได้เห็นความรอดของพระองค์

ข้อนำคิด

1. ผู้นำของคริสตจักรหมายความว่าอย่างไร ตามความคิดของท่านเอง?
2. ศิษยาภิบาลเป็นผู้ดูแลลูกแกะของพระเจ้า ท่านเข้าใจอย่างไร?
3. การประกาศส่วนตัวที่เหมาะสมกับคริสตจักรไทยหรือเปล่า?

คำบรรยายครั้งที่ 4

“การเผยแพร่พระกิตติคุณในประเทศญี่ปุ่น”

หลายปีมาแล้วเราชาวญี่ปุ่นมีความรู้สึกที่ดิ้นรนแห่งพระอาทิตย์อุทัยนี้ พระอาทิตย์ไม่ตกดิน แม้ว่าคริสเตียนได้อุทิศถวายตัวในการประกาศก็ตามแต่ก็เห็นผลน้อยมากเพราะฉะนั้นเราอยากจะทะลุกำแพงที่ปิดกั้นการประกาศพระกิตติคุณนั้นให้พังลงเสีย ในคืนวันนี้ ข้าพเจ้าจะพูดเรื่องการรวบรวมพลังกันประกาศพระกิตติคุณในประเทศญี่ปุ่นตามที่พระเจ้าทรงโปรดประทานสติปัญญาให้แก่เรา นี่เป็นเวลาที่พระเจ้าทรงหนุนใจเรา เชื่อว่าพระเจ้าของเรานั้นเป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่ เรามั่นใจว่าพระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของเราแล้ว ข้าพเจ้าใคร่กล่าวถึงประวัติศาสตร์ของการรวมพลังในการประกาศพระกิตติคุณในญี่ปุ่น ประวัติของการนี้เริ่มต้นในปีค.ศ. 1960 หลังจากการศึกษาเรื่องการประกาศส่วนลึกอย่างดี มิซซันนารีชาวลาตินอเมริกา ชื่อว่า เคนเน็ทสตรัคเก็น เป็นผู้ริเริ่มงานนี้ตั้งแต่ปี 1950 การประกาศพระกิตติคุณส่วนลึกเกิดขึ้นโดยความรู้สึกที่ท้อแท้ใจและเต็มไปด้วยความทุกข์ทรมาน เพราะว่าท่านผู้รับช่วงงานจากบิดาของท่านผู้เป็นผู้อำนวยความสะดวกอยู่แล้ว ท่านสตรัคเก็นศึกษาว่า มิซซันนารีได้กระทำอะไรไปแล้วในอดีต เมื่อพบแล้วรู้สึกไม่พอใจกับผลงานที่ผ่านมา ฉะนั้นท่านจึงวกกลับไปหาพระคริสตธรรมคัมภีร์ ศึกษาดูเรื่องการประกาศมิใช่ว่าอย่างไรบ้าง

การประกาศส่วนลึกนี้เกิดจากความท้อถอย ความทุกข์และความไม่พอใจเป็นประการแรก ประการที่ 2 เกิดขึ้นเพราะการศึกษาเรื่องในพระคัมภีร์ ซึ่งสอนเรื่องการประกาศมิใช่ว่าอย่างไรบ้าง การประกาศแบบนี้เป็นการที่คริสเตียนจะต้องเชื่อฟังคำสั่งครั้งสุดท้ายของพระเยซู แม้ว่ากิจการงานที่ผู้นำหรือมิซซันนารีกระทำไปแล้วถ้าปราศจากความรู้สึกว่าทำเพราะเป็นคำสั่งของพระเยซูแล้ว จะหาเกิดผลอย่างจริงจังไม่ ทุกวันนี้มีคริสเตียนหลายคนเป็นคริสเตียนแต่ชื่อเท่านั้นศิษยาภิบาลหลายคนไม่ได้เลี้ยงลูกแกะของพระเจ้าอย่างเอาใจใส่จริงจัง ๆ มิซซันนารีก็ท้อแท้ใจในการทำงานของพระเจ้าดังนั้นเมื่อมีการประกาศแบบรวมพลังเกิดขึ้น ก็แต่ละคนทั้งหลายมีความรู้สึกว่าเขาต้องเชื่อฟังคำสั่งของพระเยซู เขาต้องหันเข้าหาพระคัมภีร์ศึกษาจนเข้าใจจริง ๆ เราพยายามหาวิธีหลายอย่างเพื่อกิจการของพระองค์ แต่เราไม่เคยพิจารณาตามพระคัมภีร์ จึงทำให้งานของเราถอยหลังและน่าเบื่อหน่ายเป็นที่สุด ดังนั้นการประกาศเผยแพร่แบบนี้มีลักษณะ 3 ประการ

ประการแรก พระประสงค์ของพระเจ้า คือพระองค์ทรงรักมนุษยทุกชาติ ทุกภาษา ปรารถนาจะเห็นคริสตจักรเจริญ พัฒนาขึ้นโดยความเชื่อ ในความเป็นพระเจ้า เชื่อในความมีชัยชนะต่อมารซาตาน

เชื่อในกิจการงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ โดยเราต้องกลับไปศึกษาในพระคัมภีร์ให้เข้าใจจริง ๆ

ประการที่ 2 คริสเตียนเป็นชนหมู่น้อย ผลที่เกิดขึ้นในการประกาศแบบนี้ จะเป็นผลที่ถาวรมิใช่ชั่วคราว เพราะเป็นนำพระทัยของพระเจ้า ต้องการให้เราทุกคนเกิดผล โดยการตัดสินใจอยู่กับพระองค์

ประการที่ 3 วิธีการประกาศจำเป็นต้องพิจารณาถึงสถานการณ์ท้องถิ่นนั้น ๆ เลือกวิธีให้เหมาะสมจริง ๆ การประกาศต้องไม่ขัดต่อประเพณีชนชาติของเรา มีสเตอร์เคธ สเตตัน เริ่มการประกาศส่วนลึกที่ประเทศนิการากัวในปี 1960 นำเอาไปใช้ในประเทศอื่นอีก 11 ประเทศใช้เวลาทำงานอย่างน้อย 1 ปีในประเทศนั้น ๆ ปรากฏได้ผลอย่างมากมาย มห้ศรรย์เหลือเกิน

ปี 1963 ต่อมา มีผู้นำชื่อ ชวัง แห่งซูดาน อาฟริกาวันหนึ่งขณะที่ท่านกำลังนั่งอ่านพระคัมภีร์อยู่พบใน ยอห์น 4:34 เป็นเรื่องที่พระเยซูทรงสนทนากับหญิงสะมาเรียที่บ่อน้ำ พระเยซูตรัสกับเขาว่า “อาหารของเราคือที่จะกระทำตามพระทัยของพระองค์ผู้ทรงให้เรา และให้การของพระองค์สำเร็จ” สำหรับตัวมิสเตอร์ ชวัง ก็ไม่มีอะไรบอกพร่อง ท่านเชื่อฟังการทรงเรียกของพระเจ้าและพระเจ้าใช้ท่านไปอาฟริกา เป็นผู้อำนวยการวิทยาลัยพระคริสตธรรมท่านทำหน้าที่อย่างดีที่สุด ในการฝึกฝน อบรมนักศึกษาที่พระคริสตธรรม ส่งนักศึกษาออกไปทำงานในที่ต่าง ๆ ท่านมีความเชื่อและศึกษาพระคัมภีร์ตอนนี้มาก กล่าวไว้ที่จะให้น้ำพระทัยของพระเจ้าสำเร็จ ท่านต้องคิดอย่างลึกถึงงานที่พระเจ้าทรงใช้ ท่านคิดว่าความรับผิดชอบที่ได้รับมานั้นท่านต้องทำให้สำเร็จในชีวิตของท่าน เพื่อให้พระกิตติคุณเผยแพร่ออกไปทั่วอาณาเขตที่ท่านรับผิดชอบอยู่ ต่อมาท่านอ่านพบวิธีใหม่ในพระคัมภีร์อีกครั้งหนึ่ง แล้วริบขบวนการใหม่เกิดขึ้นเรียกว่า ชีวิตใหม่สำหรับขบวนการทั้งหลาย

ในปี 1969 ข้าพเจ้าไปพบอาจารย์ ชวังที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ท่านมีเป้าหมายออกไปประกาศแก่ทุกคนในประเทศไนจีเรีย ภายในปี 1975 ในอาฟริกา ชาวอาฟริกันมากมายได้กลับมาหาพระคริสต์ แห่งแรกงานนี้ได้บุกเบิกในลาตินอเมริกา แห่งที่สองในทวีปอาฟริกา และแห่งที่สามเกิดขึ้นที่ประเทศญี่ปุ่น ในปี 1964 ณ กรุงโตเกียว มีการประชุมพิเศษร่วมกัน ศิษยาภิบาลหนุ่มมาร่วมปรึกษาหารือการงานของพระเจ้า หัวข้อประชุมมีว่าทำอะไรจึงจะพังก้าแพงที่ขวางกั้นการประกาศเผยแผร์ได้มีการปรึกษาหารือกันมากมาย ที่สุดก็ไม่สามารถตกลงอะไรกันได้ ที่สุดในโตเกียวมีผู้รักพระเจ้าตั้งกลุ่มหนึ่งขึ้นมา เรียกว่า กลุ่มรวมพลังกำลังในการประกาศเผยแผร์พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ขอความช่วยเหลือจากมิชชันนารีที่มีความรู้ในเรื่องนี้ และผู้นำชาวพื้นเมืองรวม 6 คนด้วยกันเริ่มศึกษาและหารือในการประกาศ สิ่งแรกที่เขากระทำกันคือพยายามแสวงหาข่าวหนังสือคู่มือ เรื่องราวต่าง ๆ ทั่วโลกนำมาศึกษา ได้รับรายงานจากอาฟริกาเกี่ยวกับสถิติ จากอเมริกาได้ เราพยายามหาสิ่งที่จะทำให้เกิดมีความเข้าใจแก่เราจริง ๆ และหาสิ่งที่จะทำให้สำเร็จได้ในประเทศของเรา เราทดลองดูว่าจะใช้

ญี่ปุ่นได้หรือเปล่า ปี 1967 ดร. บิลลี เกรแฮม มาทำการประกาศครั้งใหญ่ มันเป็นเวลาทดลองดูว่าการประกาศที่เรากำลังใช้อยู่ได้ผลหรือเปล่า

การรวบรวมพลังการประกาศนี้มี 3 ประการ หนึ่งเริ่มต้น โดยตั้งกลุ่มอธิษฐานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในโตเกียวมีพลเมืองมากที่สุดในโลกถึง 11 ล้านคนเศษ มีหัวมุมเลี้ยวของถนนทั้งหมดนับได้ 4000 แห่ง เราจึงตกลงให้จัดประชุมกลุ่มเล็ก ๆ ถึง 4000 แห่งเหมือนกัน เพื่อจะให้โตเกียวเต็มไปด้วยกลุ่มอธิษฐานของพวกเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะสตรีได้มีส่วนช่วยจัดตั้งกลุ่มนี้มาก มีนักเรียนในโรงเรียนร่วมมือเป็นอย่างดี นักศึกษาในวิทยาลัยเขาก็มีกลุ่มของเขาเอง ในโรงงานอุตสาหกรรม โรงพยาบาล เมื่อรวมเข้าได้ทั้งหมดเป็น 4200 กลุ่ม เมื่อเราเห็นเช่นนี้ก็เกิดความแน่ใจว่า พระเจ้าทรงอวยพระพรเหนือการทำงานของพระองค์

ประการที่ 2 อบรมสั่งสอนผู้ที่เชื่อใหม่ ๆ จากการประชุมครั้งใหญ่ของดร. บิลลี เกรแฮม ท่านจะต้องให้คนพื้นเมืองเป็นผู้อบรมผู้เชื่อใหม่ ๆ เราขอรับรองให้พวกญี่ปุ่นต้องรับภาระนี้เอง ให้พิมพ์หนังสือของเขาขึ้นเอง หลังจากได้ต่อรองแล้วก็ได้รับเช็คจากดร. เกรแฮม มิสเตอร์ตาม ไทม์ หัวหน้าที่ิมของท่านเกรแฮม ช่วยอบรมผู้ที่พูดภาษาอังกฤษ มีคริสเตียน 5000 คนอบรมกินเวลา 5 สัปดาห์เพื่อการนี้

ประการที่ 3 คริสตจักรเตรียมการติดตามผู้เข้ารับเชื่อใหม่ด้วยใช้ใบปลิวเป็นเครื่องมือสำคัญพอการประชุมมาถึง 10 คืน มีคนเข้าฟังรวมทั้งหมด 250,000 คน มีคน 16,000 คนได้เขียนบัตรแสดงความสนใจ และตัดสินใจรับพระเยซู จากการประชุม 6 เดือนผ่านไป ในวันอีสเตอร์มี 20 เปอร์เซ็นต์ของผู้เซ็นชื่อได้รับศีลล้างบาปอีก 3 ปี ต่อมาหลังจากการประชุมครั้งนั้น มีการค้นคว้าดูพบว่า 65 เปอร์เซ็นต์ ของคนเหล่านั้นยังเกี่ยวพันกับคริสตจักรทั่ว ๆ ไป นี่เป็นผลสำเร็จอย่างมหัศจรรย์ การนี้เป็นการทดลองที่สำเร็จ แต่เรายังต้องการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

ในปี 1968 มีการร่วมประชุมกันในฤดูหนาว พร้อมกับการอธิษฐานร่วมกัน หลังจากการประชุมธุระการสิ้นเสร็จแล้ว มีหิมะตกลงมาอย่างหนัก จนกระทั่งทำให้จราจรติดขัดไปหมด ทุกคนที่มาประชุมไม่สามารถกลับบ้าน ได้จึงต้องประชุมต่อไปอีก 1 วัน เขาไม่รู้ทำอะไรดี ที่สุดได้ตกลงกันว่าจะร่วมกำลังกันอธิษฐาน ขณะที่เรากำลังอธิษฐานอยู่นั้น พระเจ้าทรงคลาไคลให้เราใช้วิธีการรวมพลังแบบนี้อีกในเวลานั้น เรามีการสำรวจว่ามีจำนวนคริสเตียนเท่าไร เขตนั้นมีจำนวนคริสเตียนเท่าไร ดังนั้นเราจึงรู้แน่ๆ ในบางท้องถิ่นมีคนรับพระกิตติคุณมากกว่าที่อื่น คริสตจักรที่แข็งแรงก็อยู่ในเขตนั้น เราได้เลือกเกาะชิโกกุเป็นเขตต่อไป หลังจากอธิษฐานเราได้ติดต่อกับศิษยาภิบาลคนหนึ่งซึ่งทำงานอยู่ในเกาะชิโกกุ และอธิษษาให้ศิษยาภิบาลทราบว่า เรามีแผนการอย่างไร ต่อไปนี้การรวมพลังการประกาศพระกิตติคุณ มีจุดมุ่งหมายที่จะนำคนเหล่านั้นที่อยู่ในความตายไปสู่ชีวิต หุบเขานี้กว้างเหลือเกิน ถ้าจะทำสะพานต้องมีรากฐานเสียก่อน เราเรียกว่า หลักระงับชัชนะ เรามี 4 หลักระงับชัชนะ

หลักอันแรกคือ อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเชื่อในกิจการ 1:8 เพราะชาวคริสเตียน ญี่ปุ่นอ่อนแอมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว เราเชื่อแน่ว่า เมื่อพระวิญญาณเสด็จมาแล้ว เราจะได้รับฤทธานุภาพของพระวิญญาณ

หลักที่สอง เกี่ยวกับกฎของการเก็บเกี่ยว 2 โครินธ์ 9:6 ถ้าเราหวังจะเก็บเกี่ยวมาก เราต้องหว่านมาก เราจำเป็นต้องหว่านให้มากเสียก่อน จึงหวังผลเก็บเกี่ยวมาก หลายคริสตจักรในญี่ปุ่น กำลังมีความเชื่ออย่างนี้คือ คริสตจักรเปรียบเหมือนกับรถยนต์บรรทุกทุกคนไปทัศนจร ศึกษากีฬาสหรือมิชชันนารีเป็นเหมือนคนขับรถไปทัศนจร สมาชิกที่นั่งไม่ต้องทำอะไรทั้งสิ้น คนขับรถต้องทำทุกอย่าง เติมน้ำมัน

สุบลม บังคับรถ มิหนำซ้ำยังต้องเป็นโฆษกอธิบายถึงสถานที่ต่าง ๆ ที่ผ่านไป ด้วย ต้องดูแลคนเจ็บป่วย ในที่สุดก็หมดกำลังหมดแรง คริสเตียนส่วนมากก็สนุกสนานมีความเพลิดเพลินดี ถ้าเขามานมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์เมื่อถึงตอนถวายทรัพย์แล้วเขาก็ถวายทรัพย์ลงไปในถุง ถือว่านั่นหมดหน้าที่แล้ว ดิถไปแล้วที่มานมัสการในวันอาทิตย์และแถมถวายทรัพย์บำรุงโบสถ์เสียด้วย สมาชิกนั่งเฉย ๆ เราจะไปหวังอะไรกับการเก็บเกี่ยวเมื่อเรามีสถานการณ์เช่นนี้ การที่จะหว่านมาก ๆ ต้องใช้คริสเตียนทุกคน สมาชิกต้องออกไปทำงานร่วมกันเพื่อพระกิตติคุณ เราจำเป็นต้องหาวิธีประกาศที่ใช้ได้ และพยายามทำทุกอย่าง เชื่อว่าวิธีนี้เหมาะสมกับแหล่งนี้หรือเปล่า เราต้องให้สมาชิกทุกวัยออกไปทำการไม่ว่าจะเป็นคนชราก็สามารถนำคนชราได้ คนหนุ่มก็นำคนหนุ่มได้ อนุชนก็สามารถนำอนุชนได้ ผู้ชายก็สามารถนำผู้ชาย ผู้หญิงก็นำผู้หญิง วิธีที่ใช้ในเมืองใหญ่อาจจะนำไปใช้ในชนบทไม่ได้ เราต้องหว่านให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้

ประการที่สาม เป็นกฎแห่งการถวายตัวเพื่อทำงานหลายคนบอกว่า เราเป็นชนส่วนน้อย ไม่มีกำลัง เมื่ออ่านจากพระธรรมมัทธิว 14 เรื่องพระเยซูทรงทำขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัว เลี้ยงคนจำนวน 5 พันคนได้ ปลาและขนมปังไม่มีความหมายอะไรเลย ขนมปัง 5 ก้อนและปลา 2 ตัว ถ้าได้มอบไว้กับพระเยซูแล้ว ของเล็กน้อยเหล่านี้พระองค์จะทรงอวยพระพรให้เกิดผลเหลือเฟือ ถึงแม้ว่าเรายังไม่ทำอะไรก็ตามอย่าพึ่งท้อถอย เราควรมอบสิ่งที่มีอยู่ให้แก่พระเยซู พระองค์จะอวยพระพรให้เกิดผลมากยิ่งขึ้น

ประการที่สี่ ฤทธิ์อำนาจแห่งการร่วมไม้ร่วมมือพระเยซูทรงอธิษฐานปรากฏในยอห์น 16 ว่าเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คนเดียวอาจจะทำอะไรไม่ได้ แต่เมื่อร่วมมือร่วมไม้กันหลายคนอาจทำงานใหญ่ได้ ขบวนการอันหนึ่งเรียกว่า ขบวนการของครอบครัว ในเกาะโอกินาวาได้เน้นในวิธีของครอบครัวมาก ความมุ่งหมายไม่ใช่หน้าที่แต่ละคนแต่จะนำทั้งครอบครัว มีภรรยาของชวานาคริสเตียนผู้หญิงเธอร่วมงานกับภรรยาของชวานาคนอื่น ๆ งานก็เกิดผลการประกาศอย่างนี้เรียกว่า การประกาศอย่างมั่นคง หวานหมายความว่า เมื่อเราขุดเอาหัวมันเทศหวานออกมาหัวเดียว มันติดต่อกับหัวอื่น ๆ อีกหลายหัวจะออกมาอีกด้วยเช่น กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมในโรงเรียนแห่งหนึ่งกำลังติดยาเสพติดอย่างแรง มีนักเรียน

คริสเตียน 3 คนได้รวมใจกันอธิษฐานเพื่อเพื่อนของเขา เขาเริ่มอธิษฐานเมื่อเดือนมกราคม ถึงเดือนตุลาคม 1972 พวกนักเรียนที่ติดยากลับใจใหม่ ละทิ้งยาได้หมดทุกคน มีนักเรียนอื่นอี 50 คนรับเชื่อในพระเยซูคริสต์ใหญ่ในโรงเรียนนั้นก็กลับใจ จากนั้นแล้วมารดาของเด็กนักเรียนที่เคยติดยาเสพติดก็ได้กลับใจอีกด้วย นี่เป็นฤทธิ์อำนาจแห่งการรวมพลังการทำงานมิใช่หรือ พระเจ้าทรงพอพระทัยให้เรา ร่วมกันทำงานเช่นนี้จริง ๆ

ก่อนที่จะเริ่มทำการประกาศพระกิตติคุณเราต้องมีหลักชัย 4 ประการอย่างที่กล่าวมาแล้ว เราเรียกว่า หลักของการรวบรวมพลังกัน ประการแรก พระเจ้าจะเป็นผู้เปลี่ยนแปลงชีวิตของคริสเตียนให้เป็นชีวิตใหม่เสียก่อนประการที่สอง การสร้างความมุ่งมั่นจะต้องใส่ไฟเข้าไปในจิตใจของเราเสียก่อน ต้องเป็นไฟที่แท้ เพื่อจะนำออกไปปฏิบัติได้จริง ๆ เช่นเรื่องอิทธิพลของความรัก ความรักนั้นก็ สามารถทำอะไรได้หลายอย่างเหมือนกัน ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งมีศาสตราจารย์คริสเตียนคนหนึ่ง ชื่อ ดร. อาเบย์ เมื่อครั้งท่านเป็นนักศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย วันหนึ่งหลังจากที่ท่านออกจากห้องเรียน เห็นผู้หญิงคนหนึ่งเธอมีรูปร่างงดงามมาก อาเบย์ ตัดใจมากจึงเดินตามผู้หญิงนั้นไปคิดในใจว่าใครจะขอ แต่งงานกับผู้หญิงคนนี้ เธอมาถึงบ้านหลังใหญ่มากแห่งหนึ่ง อาจารย์คนนี้ก็รีบจดชื่อที่ปรากฏอยู่หน้าบ้าน แต่เขาไม่รู้ว่า นั่นเป็นชื่อของบิดาของผู้หญิงนั้นมีสเตอร์อาเบย์ก็เริ่มเขียนจดหมายถึงผู้หญิงคนสวย นั้น โดยใช้ชื่อของบิดาของเธอ เพราะเข้าใจผิด เขาเขียนว่า ผมเห็นคุณเพียงครั้งเดียว ผมก็หลงรักคุณเสียแล้ว ตาของคุณเหมือนอย่างตานกเขา ขอให้ผมมีโอกาสรู้จักกับคุณ เมื่อบิดาของผู้หญิงผู้นั้นได้อ่านจดหมายรักเช่นนี้ก็แปลกใจ ท่านก็เขียนตอบไปว่า ถ้าท่านรักลูกสาวของฉันทละก็ ขอให้มาพบฉันทที่บ้าน เมื่อมีสเตอร์อาเบย์ มาถึงบ้านผู้หญิง พ่อตาในอนาคตถามว่า ในโรงเรียนของคุณมีนักเรียนกี่คน ในชั้นของคุณใครสอบได้ที่หนึ่ง และคุณอยู่อันดับที่เท่าไรมีสเตอร์อาเบย์ตอบว่า ผมอยู่ในอันดับที่ไม่เลว พ่อก็จับโทรศัพท์ไปถามที่ครูของมีสเตอร์อาเบย์ทันที และถามว่านักเรียนคนนี้ดีหรือเปล่าและสอบได้ที่เท่าไร อาจารย์ตอบมาว่า สอบได้ที่สองรองจากที่สุดท้าย ของนักเรียนในชั้น พ่อก็โกรธหว่ามาโกหกกันซัดๆ ก็ไล่เขาให้ออกจากบ้านทันที และห้ามมิให้ติดต่อกับลูกสาวอีกต่อไป

มีสเตอร์ อาเบย์มิได้ถอดใจเพราะเขารักผู้หญิงนั้นจริง ๆ เริ่มเรียนอย่างหนัก จนที่สุดเทอมหนึ่งผ่านไปเขาสอบได้ดีขึ้นมา เมื่อถึงปลายปีมีการสอบใหญ่ปรากฏว่าเขาสอบได้เป็นที่หนึ่งในชั้น มีสเตอร์เบย์จึงไปเยี่ยมบ้านนั้นอีก พ่อแปลกใจมากถึงถามขึ้นว่า คุณยังสนใจจะแต่งงานกับลูกสาวของผมอยู่หรือ เป็นอย่างไรบ้างเกี่ยวกับการสอบ เขาตอบว่า ผมสอบได้ที่หนึ่งครับ พ่อก็จับโทรศัพท์ไปถามอาจารย์ผู้สอนอีก ได้รับคำตอบว่าเป็นความจริงเช่นนั้น พ่อก็ยอมยกลูกสาวให้มีสเตอร์อาเบย์ที่สุดทั้งสองก็แต่งงานกัน ความรักนั้นกระทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ให้เป็นไปได้ เมื่อเราทำให้คริสเตียนรักพระเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเขาแล้ว เขาจะทำการงานของพระเจ้าได้หลายอย่าง

ประการที่ 3 เราจะต้องอบรมสั่งสอนเขาให้เขารู้จักวิธีทำงาน ถ้าหากเขาไม่ได้รับการอบรมสั่งสอน เขาจะทำอะไรไม่ได้

ประการที่ 4 งานที่ได้รับการมอบหมายให้ไปทำนั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมแรงและกำลังกันประกาศงานจึงจะสำเร็จด้วยดี

หลักการประกาศที่ 2 คือว่า การประกาศจะต้องนำโดยผู้นำท้องถิ่นนั้น ๆ คนอื่นจะมาทำให้ไม่ได้ ในประเทศญี่ปุ่นเวลาจะมีการประชุมใหญ่ ๆ ที่ไหน เขาจะเชิญนักเทศน์ชาวต่างประเทศมาเทศนา เช่น ดร.บิลลี เกรแฮม ดร.บ็อบ เพียส์ อาจารย์ โอเรล โรเบิต เป็นต้น เราต้องพึ่งอาศัยนักเทศน์ข้างนอกอยู่เรื่อย ๆ ขบวนการประกาศแบบใหม่นี้ มิได้ขึ้นอยู่กับคนอื่นข้างนอก แต่ขึ้นอยู่กับผู้นำในท้องถิ่นนั่นเอง

หลักการประกาศที่ 3 คือว่า เราจะทำงานภายในกรอบของคริสตจักร เพื่อความร่วมมือและขยายคริสตจักรออกไป ความเจริญของมิได้ขึ้นอยู่กับจำนวนมากของสมาชิกเท่านั้น ย่อมต้องอาศัยคุณภาพของสมาชิก เจริญในฝ่ายจิตวิญญาณด้วย การประกาศแบบใหม่นี้จะต้องทำในนามของคริสตจักร

หลักการประการที่ 4 คือว่า การประกาศจะต้องมีเป้าหมายสูง คือโลกทั้งโลกจะต้องเป็นของพระเยซูหมายความว่า คำสั่งของพระองค์นั้นมีรากฐานอยู่บนความรักอันไม่รู้จักขอบเขต เราจะคิดเฉพาะแต่ตัวของเราเองไม่ได้ ในญี่ปุ่นคริสตจักรก็คิดอย่างเช่นว่าเหมือนกัน มีหลายนิกายหลายคนเชื่อมากมาย แต่ละกลุ่ม แต่ละนิกายคิดถึงแต่กิจการงานของตนเอง และยังพยายามทำลายคณะอื่น ๆ เสียด้วย ตีเถียงว่าคณะอื่น ๆ ไม่ได้ อย่างนั้นอย่างนี้ อ้างว่าตนเองเท่านั้นถูกต้องและจะได้รับความรอด อย่าลืมว่าเมื่อเราเอาน้ำขึ้นไปท่อนหนึ่งนี้ แต่อีกสามนี้กลับมามีตัวเราเอง การที่เราจะเปลี่ยนโลกทั้งโลกนี้ได้ก็ต่อเมื่อเรามาร่วมกันช่วยกันคิดหาหนทางทำในที่แต่ละแห่งเสียก่อนแล้วค่อย ๆ ขยายไปจนทั่ว ในคริสตจักรเราจะแบ่งชั้นวรรณะไม่ได้ การประกาศจะต้องกระทำแก่คนทุกระดับอีกประการหนึ่งเราต้องมีความเชื่อในพระธรรมคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม มิใช่เลือกเอาแต่ตอนหนึ่งตอนใด หรือหนังสือเล่มหนึ่งเล่มใด แต่ละนิกายมักจะใช้พระคัมภีร์ข้อที่ตนเองชอบแล้วนำมาหาเรื่องกัน ต่อสู้กัน โจมตีกัน ในที่สุดก็จะต้องแตกกลาญไปด้วยกันทั้งสองฝ่าย คริสเตียนคือสาวกของพระเยซู เมื่อเราวางรากฐานนั้นเสร็จแล้วเราก็วางสะพานเพื่อให้นักเดินต่อไปได้

รากฐานเป็นการเตรียมทางเดินต่อไป และเสาเหล่านี้เป็นเหมือนหลักการประกาศพระกิตติคุณ ถ้าเรามีโปรแกรมภายใน 1 ปี เราต้องตั้งกลุ่มอธิษฐานขึ้น สอนสมาชิกแต่ละคนให้มีวัตถุประสงค์ จะอธิษฐานเพื่อใครให้เขียนชื่อไว้ในบัตรที่จัดเตรียมไว้แล้ว เรียกว่า บัตรอันคะเระอ่า นี่เป็นการอธิษฐานประจำตัว เป็นการส่วนตัวของคริสเตียนแล้วอาทิตย์หนึ่งมาร่วมกับกลุ่มที่จัดไว้ ประมาณ 5 คน และร่วม

ใจอธิษฐานไม่เกิน 30 นาที ในบัตรแผ่นเดียวกันด้านหลังเขียนว่า กลุ่มอธิษฐานมีความประสงค์จะอธิษฐานเพื่ออะไรใครบ้าง ทุกคนในกลุ่มต้องปรึกษาและตกลงว่าควรเขียนอะไรลงไป อย่าลืมลงวันที่เริ่มการอธิษฐานเพื่อ และเมื่อได้รับคำตอบแล้วก็เขียนวันที่ลงไปว่าได้รับคำตอบเมื่อวันที่เท่าไร การอธิษฐานอย่างเป็นระเบียบแบบแผนอย่างนี้จะทำให้สมาชิกสนใจไม่เบื่อหน่าย ถ้าคริสตจักรมีสมาชิกเพิ่มขึ้นก็ให้ขยายกลุ่มอธิษฐานเป็นเขตไป เดือนละครั้งหรือสองครั้ง ให้ทุกกลุ่มมาร่วมกันที่โบสถ์ ให้ทุกกลุ่มเป็นพยานว่ามีอะไรเกิดขึ้นในกลุ่มของเขาบ้าง เพื่อเป็นการหนุนใจซึ่งกันและกัน

จากประสบการณ์ในโตเกียวเมื่อ ดร. บิลลี เกรแฮม มาทำการประกาศครั้งใหญ่ การประชุมครั้งแรกมีคนมาประมาณ 225 คน แต่พอ 8 เดือนผ่านไปเรามีการร่วมประชุมอธิษฐานกันมาตลอด ท่านลองคิดว่ามีคนมาร่วมกี่คน มีคริสเตียน 6 พันเข้าร่วมในกลุ่มอธิษฐานตามคริสตจักรต่าง ๆ ขึ้นต่อไป เราต้องปฏิบัติงานตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง เมษายน คือ การอบรมสั่งสอนสมาชิกสามัญ จากนั้นเราก็จัดการพิมพ์หนังสือเป็นคู่มือสำหรับสมาชิกใหม่

ในเช้าวันนี้อ่าพเจ้าขอแนะนำให้เราสอนคริสเตียนกระทำ 5 อย่างด้วยกัน หนึ่งในพยานฝ่ายพระเยซูคริสต์ สอง นำจิตวิญญาณด้วยตัวต่อตัว สาม ไปเยี่ยมเยียนผู้ที่สนใจ สี่ ประเมินผลชีวิตคริสเตียนของสมาชิก ห้า จัดให้มีการอบรมสั่งสอนสมาชิกเป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์เมื่อชีวิตคริสเตียนได้รับคำสอนและออกไปปฏิบัติภารกิจกล่าว ทำที่ของเขาจะเปลี่ยนแปลงไป เราใช้วันอาทิตย์เป็นการสอนไปด้วย คือหลังจากการนมัสการพระเจ้าแล้วเราใช้เวลาออกไปอีก 30 นาที สำหรับการสอนโดยเฉพาะในระยะแรกฝึกหัดให้สมาชิกจดว่า ศิษยาภิบาลเทศนาเรื่องอะไร ใหม่ ๆ สมาชิกจะสรุปไม่ถูก แต่พอชินเข้าจะทำได้ไม่ยาก จากวันจันทร์ถึงเสาร์ก็มีการบ้านให้ทำ ไม่เป็นการยากเลย โดยกะให้อ่านพระคัมภีร์และให้ตอบคำถามเองเมื่อถึงวันอาทิตย์ให้นำมาให้ศิษยาภิบาลตรวจ โดยการกระทำอย่างนี้เปรียบเหมือนว่าศิษยาภิบาลกับสมาชิกกำลังเขียนจดหมายรักติดต่อกัน ศิษยาภิบาลจะรู้จักสภาพทางฝ่ายจิตวิญญาณของสมาชิกแต่ละคน และช่วยให้ศิษยาภิบาลเตรียมคำเทศนาได้อย่างเหมาะสมกับจิตวิญญาณของสมาชิกเหล่านั้น เรามีหนังสือคู่มือ โบปลิว ซึ่งเขียนโดยชาวญี่ปุ่น บางที่ดัดแปลงจากภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับญี่ปุ่น ส่วนผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออก เราพยายามพิมพ์รูปภาพลงไปด้วย เพื่อให้เขาเข้าใจจนได้ ชาวญี่ปุ่นเป็นคนชอบอ่านหนังสือมาก ไม่ว่าจะอยู่ในรถราง รถยนต์ รถไฟ ไม่ว่าจะรถจะแน่นอย่างไรก็ไม่ละโอกาสในการอ่าน อ่านหนังสือทุกชนิด ทุกประเภท

ภายหลังจากที่ได้แจกหนังสือหรือโบปลิวกับใครแล้วก็พยายามติดตามเยี่ยมเยียนเขาที่บ้าน ถ้าเขาสนใจแนะนำให้อ่านและศึกษาพระคัมภีร์อย่างง่าย ซึ่งมีหนังสือคู่มืออยู่แล้ว ต่อไปก็แนะนำให้เขาจับบัพติศมาเมื่อเขาสมัครใจจะเป็นสมาชิกของคริสตจักร แล้วแนะนำวิธีดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน ตั้งแต่วินาทีแรกที่คนหนึ่งคนใดมาเป็นคริสเตียนเราหนุนใจเขา จะทำชวนเขาให้ออกไปเป็นพยานและดำเนิน

ชีวิตคริสเตียนที่ดี อบรมเขาให้ออกไปเยี่ยมเยียนเพื่อนที่ยังไม่เป็นคริสเตียน การเยี่ยมเยียนนั้นจะต้องมีการบันทึกไว้ เช่น ชื่อ ที่อยู่ ครอบครัว ศาสนาที่เขานับถืออาชีพ มีรายได้เท่าไร เป็นต้น เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวเช่นเทศกาลเพนเทคอสเต เรามีการประชุมเทศนาสำหรับคนนอกโดยเฉพาะ ไม่ต้องมีโฆษณาใหญ่โตนัก แต่ให้สมาชิกออกไปชักชวนญาติ เพื่อนสหายของเขามาฟังสำหรับในฤดูร้อนประชาชนออกไปพักผ่อนในชนบทชายทะเล บนภูเขา คริสตจักรจะจัดให้มีการฟื้นฟูจิตใจที่พักผ่อนหย่อนใจเหล่านั้น เราไม่ให้เวลาเสียไปแม้แต่น้อยเมื่อมีเวลามีโอกาสเราก็จะทำทุกอย่าง เพื่อจะได้คนมาถึงพระเยซูคริสต์

ฝ่ายสุภาพสตรีก็กระทำการประกาศตามถนัดของเขาเช่นภรรยาคริสเตียนของข้าราชการชั้นสูง ผู้หนึ่งเป็นคนมีชื่อเสียงในสังคม เขาจัดให้มีการเลี้ยงอาหารแก่ภรรยาข้าราชการชั้นสูง มีการเป็นพยานถึงชีวิตคริสเตียน และเชิญศิษยาภิบาลมาบรรยายถึง หลักของคริสเตียนการกระทำแบบนี้ได้ผลดี ภรรยาเหล่านั้นได้กลับใจ มีใจเท่านั้นยังนำสามีของเธอมาเป็นคริสเตียนด้วย ส่วนบุรุษเมื่อเห็นสตรีทำอย่างนั้นก็จัดแบบนี้บ้าง เป็นการแข่งขันกัน ได้ผลด้วยกันทั้งสองฝ่าย

การประกาศแบบนำเอาภาพยนตร์ ศาสนามาฉายในครอบครัว ก็ได้ผลดี เช่นภาพยนตร์ของมูดี ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และพระเจ้า เป็นที่สนใจต่ออนุชนในสมัยนี้ยิ่งนัก มีคริสเตียนหนุ่มคนหนึ่งทำงานในบริษัทเครื่องไฟฟ้าเขาสนใจในการประกาศแบบนี้มาก ขออนุญาตผู้จัดการนำเอาภาพยนตร์ของมูดี เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เข้าไปฉายให้คนงานดู แต่ได้รับการปฏิเสธจากผู้จัดการไม่ยอมให้ทำอย่างนั้น เด็กหนุ่มคนนี้พยายามอีก ถูกปฏิเสธอีก เขาอดทนเข้าหาผู้จัดการถึงสี่ครั้ง ที่สุดได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปฉายในโรงงานได้ หัวหน้าในโรงงาน 3 คนรับพระเยซูคริสต์และเพื่อนร่วมงานอีก 16 คนได้รับความรอด

การประเมินผลเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง เราควรมีรายละเอียดว่า การประกาศอย่างนี้ได้ผลดีอย่างไร มีข้อบกพร่องอย่างไร และควรจะทำอะไรต่อไป ที่ไหน อย่างไรในญี่ปุ่นมีเกาะใหญ่ ๆ 4 เกาะคือ ฮ็อกไกโด ฮอนชู คิวชู และชิโกกุ แห่งแรกเราดำเนินงานและรวมกำลังกันเพื่อการประกาศในเกาะชิโกกุ ในปี 1970 เราเริ่มทำงานในเมืองใหญ่ โทเกียว ในปี 1971 และแปลนทำงานในเกาะโอกินาวา ปี 1972 จะทำงานในภาคตะวันตกของเกาะนี้ ศูนย์กลางอยู่ที่เมืองฮิโรชิม่า (เมืองถูกถูกระเบิดปรมาณูในระหว่างสงครามโลกครั้งที่แล้ว) ในปี 1973 และที่เกาะคิวชู ในปี 1974 และในปีเดียวกันนี้จะประกาศทั่วประเทศญี่ปุ่น โดยมีศูนย์กลางอยู่เมืองโตเกียว เราได้เสนอให้มีการจัดการประชุมขนาดใหญ่ในมณฑลโตเกียว ในปี 1976 ถ้าเราประสบความสำเร็จในกรุงโตเกียว ในปี 1976 เราก็มีความหวังว่าเราจะประกาศพระกิตติคุณทั่วประเทศญี่ปุ่นภายในเวลาอีกไม่กี่ปี หวังว่าคนไทยจะได้มาถึงความรอดในพระเยซูคริสต์เจ้าเหมือนกัน ถ้าท่านผู้เป็นคริสเตียนมีแปลนอย่างละเอียด อย่างแน่นอนดังกล่าวมาแล้ว

ข้อนำคิด

1. แบบของการเผยแพร่ 3 ประการ มีความหมายสำหรับท่านหรือเปล่า อย่างไรบ้าง?
2. ตัวอย่างที่ยกมาใช้ในคำบรรยายนั้น เข้ากับเรื่องและเป็นที่น่าสนใจของผู้อ่านไหม
3. คณะสตรีในคริสตจักรของท่านมีบทบาทอะไรบ้าง?
4. ท่านตื่นตื่นถึงวิธีดำเนินงานในคริสตจักรญี่ปุ่นที่เขาตั้งเป้าหมายให้ประกาศเป็นปี ๆ ไปหรือเปล่า?

คำบรรยายครั้งที่ 5

“เป้าหมายในการวางแผนพัฒนาคริสตจักร”

พระเจ้าได้ทรงอวยพระพรและให้มีการรวมพลังการประกาศพระกิตติคุณในคริสตจักรเมือง ชิโกกูประเทศญี่ปุ่นอย่างเกิดผลมากมายในปี 1970 เนื่องจากว่าเป็นงานเริ่มแรกจึงเกิดมีปัญหามากมาย แต่ในที่สุดโดยพระคุณของพระเจ้า เราก็มียุคชนะอย่างเหลือล้น ชีวิตใหม่เกิดขึ้นทำให้คริสตจักรมีชีวิตการเป็นพยานที่สัตย์ซื่อฝ่ายพระองค์มีความร่วมมือกันอย่างดี เกิดมีกิจกรรมใหม่เมื่อคริสตจักรออกไปในที่ใหม่ ทำให้สมาชิกตื่นตัว มีผู้สมัครประมาณหนึ่งพันคนออกไปทำงานนี้ เมื่อคริสเตียนได้รับการอบรมฝึกฝนประมาณ 12 สัปดาห์เกี่ยวกับเรื่องการฟื้นฟู เขาก็ได้รับประสบการณ์ใหม่ในชีวิตของเขา เมื่อสมาชิกทุกคนมีส่วนในการประกาศคริสตจักรจึงปฏิรูปขึ้น อย่างเช่นคริสตจักรที่อยู่ในเมืองเล็ก ๆ ในเขตอุตสาหกรรมเขาต้องทำงานวันละ 24 ชม. คนงานแบ่งออกเป็น 3 ผลัด หลายปีมาแล้วมีเสียงพูดกันเสมอว่า จะประกาศพระกิตติคุณในเวลากลางคืนที่นี่ไม่ได้เด็ดขาด เมื่อศิษยาภิบาลหนุ่มคนหนึ่งได้ถูกเรียกให้เข้าไปช่วยในคริสตจักรนั้น ผู้ปกครองมาพบกับศิษยาภิบาลหนุ่มคนนั้น เขาต้องรับท่าย่างอบอุ่น ไม่อยากให้ท่านที่ถอยและอยากจะทำความจริงแก่ศิษยาภิบาลว่า ท่านจะไม่เห็นคนมาประชุมในตอนกลางคืน ตามปกติแล้วคริสตจักรนั้นมีคนมานับสัปดาห์กันเพียง 5 คนเท่านั้นสำหรับตอนกลางคืน ดังนั้นจึงมีความรู้สึกและมีความยินดีคล้าย ๆ กับมีประชุมในครอบครัวเมื่อการร่วมการประกาศพระกิตติคุณเกิดขึ้น ศิษยาภิบาลต้องใช้เวลา 6 เดือนกว่า โดยให้สมาชิกใช้วิธีการของอันดะเรอา คือการอธิษฐาน โดยเฉพาะเจาะจงเพื่อคนนั้นคนนี้อยู่ตลอดเวลา ตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะติดตามคนนั้น ๆ เป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อเขาเริ่มต้นจะอธิษฐานเพื่อคนนั้นคนนี้หรือคนในครอบครัว เขาก็พยายามคบค้าสมาคมกับคนนั้นเป็นมิตรกับเขา และพยายามชักชวนคนนั้นไปนมัสการพระเจ้าที่โบสถ์ด้วยกัน

ในที่สุดพบว่าคนว่างในเวลาตอนเย็น ที่สุดคนก็มาร่วมประชุมในเวลาตอนกลางคืนมากขึ้น ในเวลา 3 เดือน มีคน 25 คนมาร่วมประชุม ต่อมาอีก 6 เดือนผ่านไปมีคน 60 คนมาประชุมอย่างสม่ำเสมอ คริสตจักรนั้นมีการฟื้นฟูอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ เมื่อการประกาศแบบนี้ดำเนินไปได้หนึ่งปี ก็มีการประเมินผล รู้สึกว่าได้ผลดีเกินคาด และคริสตจักรนั้นก็ยังปฏิบัติอยู่ตลอดจนถึงวันนี้

มีเรื่องราวเกี่ยวกับการเป็นพยานของฆราวาสที่ทำหน้าที่เป็นศิษยาภิบาลตัวอย่างคือมีชายคนหนึ่งเป็นตำรวจเชี่ยวชาญในการพิมพ์ลายมือ เคยทำงานนี้มาแล้วเป็นเวลา 25 ปี ตำรวจผู้นี้มาร่วมประชุมเรื่องชีวิตใหม่เกี่ยวกับจิตวิญญาณอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้คริสเตียนตื่นขึ้นและมีจิตวิญญาณเจริญเติบโตขึ้น เขาใช้พระธรรมอิสยาห์บทที่ 6 เป็นบทเรียน ศิษยาภิบาลได้ทำชวนให้มีการถวายตัวของ

ฆราวาสโดยอาสาสมัครทำงานไม่รับเงินเดือน ตำรวจคนนี้รับคำท้าทายทันที เขาได้ใช้เวลาอีก 2 ปีทำงาน แล้วก็ปลดเกษียณอายุได้รับเงินบำนาญก้อนใหญ่ เขามีความตั้งใจไว้ว่าจะออกไปอยู่ในชนบท และจะสร้างคริสตจักรที่นั่นให้ได้พระเจ้าทรงตรัสแก่ตำรวจคนนั้นว่า เขาไม่ต้องรออีกสองปีหรอก แต่ต้องตั้งต้นเดี๋ยวนี้ ตำรวจก็ถวายเป็นของขวัญของเขาทันทีเขาได้รับเชิญให้ไปช่วยทำหน้าที่เป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักรแห่งหนึ่ง เป็นการประหลาดมากมีหลายคนที่เป็นญาติพี่น้องของตำรวจคนนี้พากันสัญญาถวายเป็นของขวัญเพื่อช่วยเขา

ในสถานการณ์เช่นนี้สำหรับคริสตจักรชนบทซึ่งมีคริสเตียนกลุ่มเล็ก ๆ ก็จำเป็นต้องมีศิษยาภิบาลผู้ไม่รับเงินเดือน มีผู้นำคอมมิวนิสต์คนหนึ่งได้กลับใจใหม่ มาเชื่อฟังพระเยซูในคริสตจักรของตำรวจผู้นี้ การประกาศแบบรวมพลังกันใน ชิโกกุ ไม่ได้เป็นวิธีใหม่ แต่เป็นการลงมือทำกันจริง ๆ จัง ๆ มากกว่า แผนงานที่ทำในอดีตไม่เป็นที่พอใจของคริสเตียนชาวญี่ปุ่น เพราะชาวญี่ปุ่นอยู่ในเกาะเล็ก ๆ เป็นคนใจแคบ สายตาสั้น อาจจะเป็นการง่ายในการกระตุ้นให้ร้อนรนขึ้น แต่ก็แพ่งง่าย ๆ เหมือนกัน แผนการในการประกาศพระกิตติคุณที่ชิโกกุทำให้คริสตจักรได้ผลดีมาก สมุดคู่มือต่าง ๆ ก็ช่วยคริสตจักรมาก งานทุกอย่างทำอยู่ในกรอบคริสตจักรก็เจริญขึ้น

ปัจจุบันนี้มีซันนารี ศิษยาภิบาล ของคริสตจักรกำลังยุ่งกับการประกาศพระกิตติคุณ ทุกคนมีเป้าหมายในการประกาศ เมื่อพูดถึงเป้าหมายเราต้องนึกถึง 2 สิ่ง หนึ่ง ต้องมี เป้าระยะยาว และสอง เป้าหมายในระยะสั้น แต่ละท้องถิ่นมีการประกาศที่เหมาะสมกับท้องถิ่นนั้น เขาก็จัดพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับคำแนะนำให้เหมาะสมกับที่นั่น คณะต่าง ๆ จะไปในท้องถิ่นนั้นและหนุนใจให้ทำงาน ถึงแม้ญี่ปุ่นจะเป็นประเทศเล็ก ๆ แต่ตามท้องถิ่นก็แตกต่างกันไป ขนบธรรมเนียมจะต้องเข้ากับเป้าหมายอีกด้วย สมุดคู่มือเป็นเรื่องสำคัญเพราะจะต้องให้เหมาะสมกับที่นั่น ๆ

ในปี 1970 มีหนังสือคู่มือสำหรับการประกาศในชิโกกุ และอีกเล่มหนึ่งก็สำหรับเกาะ โอกินาวา ในปี 1972 อีกเล่มหนึ่งสำหรับปี 1973 จะมีสำหรับทั่วประเทศญี่ปุ่นอย่างไรก็ดีที่ไหนเป็นท้องถิ่นใหม่สำหรับประกาศ ก็ย่อมมีเป้าหมาย 3 ประการ คือ การประกาศพระกิตติคุณอย่างกว้างขวางโดยรวมพลังกัน ในการพัฒนาคริสตจักรทุกด้านการรวบรวมพลังกันทุกด้าน โดยการอบรมสั่งสอนโดยการจัดระบบต่าง ๆ คริสตจักรมีความเจริญพัฒนาขึ้นทุกด้านหมายความว่า เจริญด้วยจำนวน เจริญด้วยคุณภาพ เจริญฝ่ายจิตวิญญาณของคริสตชนสมาชิก เจริญทางระบบระเบียบรวมพลังประกาศให้กว้างขวาง โดยมีรากฐานบนพระบัญญัติของพระเยซูคริสต์ เพราะพระเจ้าทรงรักเรา และมีเป้าหมายว่า มนุษย์ทุกชาติ ทุกภาษามีความหวังนำเขาให้มาถึงความรอด รับคำสั่งของพระเยซูจริง ๆ จัง ๆ เรามีแผนว่าจะไม่ยอมให้ท้องถิ่นหมู่บ้านใดขาดคริสตจักร หรือไม่ยอมให้ประชาชนในท้องถิ่นใดยังไม่เคยได้ยินเรื่องพระกิตติคุณเลย เราจะไม่ยอมให้กลุ่มชนใด แต่ละชั้นถูกละทิ้งไม่เอาใจใส่ดูแล คริสตจักรจำเป็นต้องออกไปหาคนที่เขา

อยู่และตั้งใจว่าจะไม่ไปทำลายขนบธรรมเนียมประเพณีแต่ละท้องถิ่นของเขาให้ได้รับความ
กระทบกระเทือน เราจำเป็นต้องวางแผนการยุทธวิธีทำให้ทุกคน ทุกกลุ่ม รับพระกิตติคุณไม่ว่าจะเป็นชาย
หรือหญิง หนุ่มหรือชรา การรวมกำลังพลังการประกาศพระกิตติคุณนั้นจะต้องก่อปรด้วยความรักผู้อื่น
เป็นที่ตั้ง เอาใจใส่ในด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ การศึกษาแต่จะทำทุกสิ่งโดยมีศูนย์กลางเพื่อจะประกาศ
พระเยซูตรง ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องวางแผนการระยะยาวด้วยดูเหมือนออกจะเป็นเรื่องใหญ่โตเกินไป
อย่าลืมว่าถ้าไม่มีแผนการระยะสั้นก็จะมีระยะยาวไม่ได้ ค่อย ๆ ทำทีละก้าว

แผนการระยะสั้นมี 4 ระดับด้วยกัน **สิ่งแรกคือ แผนการของแต่ละบุคคล** อย่างน้อยที่สุดการ
อธิษฐานโดยมีเป้าหมายตั้งใจให้คนหนึ่งได้กลับใจใหม่ภายในหนึ่งปี

สอง ให้แต่ละคนอ่านพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่มให้จบในเวลา 1 ปี คนส่วนมากไม่ได้อ่านพระ
คัมภีร์ ในบางคริสตจักรแนะนำให้อ่านพระคัมภีร์ทั้งเล่ม พอถึงตอนกลางเล่ม ศิษยาภิบาลตรวจ
ทดสอบดูว่า สมาชิกคนไหนได้อ่านพระคัมภีร์เริ่มตั้งแต่แรกหรือเปล่า หวังว่าเขาจะอ่านจบทั้งเล่ม
ภายในหนึ่งปี เรารู้แล้วว่าคริสเตียนจะพูดไม่ได้การกระทำอย่างนี้บางครั้งก็เป็นการต่อสู้ในจิตใจ
เหมือนกันเพราะการอ่านพระคัมภีร์นั่นเองเขาสามารถตอบปัญหาหลายอย่างได้ ถ้าเรามีผู้ปกครอง 12
คน และพบว่าไม่มีใครสักคนเคยอ่านพระคัมภีร์เราจะออกไปประกาศพระกิตติคุณให้คนอื่นกลับใจใหม่
อย่างไรได้ เมื่อเราไม่อ่านพระคัมภีร์เราก็ไม่มีหลักฐานที่จะดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ เมื่อ
ผู้ปกครองอ่านพระคัมภีร์เขาเหล่านั้นจะถ่อมตัวลงเมื่อก่อนเคยหยิ่งผยอง อวดตัว บางครั้งยังสอนศิษยาภิ
บาลว่าเขามีประสบการณ์มากกว่า และยังคงว่าศิษยาภิบาลว่า ถ้าไม่มีผู้ปกครองแล้ว ศิษยาภิบาลจะ
ไม่ได้รับเชิญมาประจำอยู่ที่คริสตจักรนี้ได้ เมื่อก่อนผู้ปกครองเหล่านั้นมีการแก่งแย่ง อยากจะชิงดีชิง
เด่นกัน เมื่อพวกเขาพากันอ่านพระคัมภีร์ สิ่งเหล่านั้นก็จะหายไปจากความคิดของเขา และอยากจะเป็น
ผู้น้อยทั้งนั้น ในที่สุดผู้ปกครองเหล่านั้นยอมรับสารภาพกับศิษยาภิบาล และยอมให้ศิษยาภิบาลอบรม
พวกเขา

สาม ยอมเข้าส่วนรับผิดชอบในการประกาศในด้านหนึ่งด้านใด เช่นกลุ่มอธิษฐาน กลุ่มเยี่ยม
เยียน เป็นต้น เมื่อก่อนนั้นไม่มีใครร่วมมือมีแต่คำแก้ตัวทั้งนั้น ทุกคนต่างก็มีงานยุ่งงานมากกันทั้งนั้น
แม้แต่คนป่วยก็สามารถร่วมงานกับคริสตจักรได้เหมือนกัน เขามีเวลาจะอธิษฐานเผื่ออย่างโน้นอย่างนี้
ได้ คนชราที่มีเวลามาก เขาสามารถอธิษฐานอย่างสม่ำเสมออย่างจริง ๆ จัง ๆ เพื่อกิจการของพระเจ้า

ศิษยาภิบาลจะเป็นผู้เสนอให้อธิษฐานเผื่อคนอื่น ๆ ควรจดชื่อผู้ที่เราจะอธิษฐานเผื่อไว้ใน
กระดาษหรือสมุดลงวันที่อธิษฐานเผื่อตั้งแต่เมื่อไร เมื่อได้รับคำตอบแล้วควรจดเหมือนกันว่าได้รับ
คำตอบเมื่อไรวันที่เท่าไร ไว้อย่างละเอียด แผนการของบุคคลจึงมีส่วนสำคัญยิ่ง ข้าพเจ้าวิงวอนขอให้
ท่านลงมือกระทำ ไม่ว่าศิษยาภิบาล สมาชิกสามัญ ท่านจะตั้งต้นนำผู้ใดบ้างตั้งแต่นี้ไปจนถึงสิ้นปี มีสตรี

ผู้หนึ่งภายใน 1 ปี เอนำคนมาถึงพระเยซูได้ 12 คน เธอกระทำทุกอย่างให้สำเร็จ เธอต้องตื่นแต่เช้าตรู่ ลงมืออธิษฐานเพื่อคนเหล่านั้นที่เธอจะติดตาม แล้วออกไปเยี่ยมเยียนเขา

สี่ ให้มีน้ำใจช่วยเหลือผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นการงานก็คืออาชีพก็ดี การประกาศในชนบทนอกจาก จะต้องช่วยเหลือเพื่อนบ้านทำไร่นาแล้ว ยังเอาหูกยาไปให้เขา จงสำแดงถึงชีวิตประจำวันของเรา ข้าพเจ้าใคร่ให้การประชุมสัมมนาคราวนี้จบลงแล้วบังเกิดผล โดยลงมือกระทำทันทีที่เราพยายาม ปรีกษาหรือในสิ่งที่เราสามารถทำได้เสียก่อนปฏิบัติกันเสียก่อน ในเรื่องวิชาการต่าง ๆ ท่านทราบดี อยู่แล้ว เราต้องการผู้ลงมือกระทำจริง ๆ วันนี้ ไม่ใช่ต้องรอคอยให้พร้อมพรั่งนี้ ขอให้เราทุกคนคิดถึง ระยะสั้นเสียก่อน

เป้าหมายอันที่สองได้แก่คริสตจักร ให้เราประเมินผลดูว่า เรากำลังอยู่ในสภาพอย่างไร เช่น เรา รู้จักสมาชิกแต่ละคนอย่างไรบ้าง ละเอียดหรือเปล่า สภาพฝ่ายร่างกายของเขาเป็นอย่างไร ฝ่ายวิญญาณ จิตเป็นอย่างไรเรื่องครอบครัวเป็นอย่างไร เศรษฐกิจเป็นอย่างไร อายุแตกต่างกันอย่างไร เมื่อรู้ รายละเอียดต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว ก็จะทราบถึงสภาพของคริสตจักรได้ดี ควรตั้งคำถามว่า คริสตจักรได้ออกไปถึงประชาชนที่อยู่ล้อมรอบคริสตจักรหรือเปล่า ถ้าหากว่าเราทำสำเร็จแต่เพียงด้านเดียว เราอาจทำแต่เฉพาะคนบางจำพวกเท่านั้น คริสตจักรได้จัดให้สมาชิกจัดบ้านของเขาเป็นที่นมัสการหรือเปล่า ในชิโก มีโครงการตั้งสถานที่ประชุมนมัสการนอกคริสตจักรถึง 88 แห่ง และในบริเวณนั้นมีศาลเจ้า อันศักดิ์สิทธิ์ของชาวพุทธถึง 88 แห่งเหมือนกัน แม้ว่าโครงการนี้จะกินเวลานานกว่าที่กำหนดไว้ ก็คิดว่า ไม่ได้กระทำอะไรอีกเลย

เป้าหมายอันที่สาม คือ ระดับภาค เมืองไทยเรามี 71 จังหวัด ๆ หนึ่งอาจจะมีคริสตจักรประมาณ 30-40 แห่งแต่ว่าคริสตจักรเหล่านี้มีโครงการจะขยายให้มีคริสตจักรใหม่ออกไปทั่วจังหวัดนั้น ๆ หรือเปล่า ในญี่ปุ่นเองมักมีเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่นการไม่ร่วมมือในคริสตจักร มิซซันนารีใหม่ ๆ มาทำงานในที่ที่มีคริสตจักรอยู่แล้ว คนทั่วไปเห็นว่าแม้พวกคริสเตียนเองก็ยังทะเลาะกันอยู่ แข่งขันชิงดีชิงเด่นต่อกัน และกำลังต่อสู้ซึ่งกันและกัน การตั้งคริสตจักรใหม่อาจจะไม่เกิดผล เพราะเรายังขาดความรักกันและกัน และขาดการสามัคคีซึ่งกัน ในชิโกมีคริสตจักรสองแห่งในเมืองเล็ก ๆ ที่เต็มไปด้วยแหล่งอุตสาหกรรม มีคนจากที่ต่าง ๆ อพยพไปทำงานในโรงงานเหล่านั้น คนงานเหล่านั้นไม่สามารถจะสร้างบ้านอยู่อาศัย ใกล้เคียง ๆ นั้นได้ เขาต้องอยู่นอกเมืองออกไป ประเทศญี่ปุ่นมีคริสตจักรส่วนมากตั้งอยู่ในใจกลางเมือง ตามรอบนอกไม่ค่อยมี คริสเตียนส่วนมากอยู่ห่างไกลจากโบสถ์เขาต้องเดินทางไกลมาตามนัมัสการ บางทีเสียเวลาหลายชั่วโมง คริสตจักรทั้ง 2 แห่งดังกล่าว จัดร่วมกันสำรวจสมาชิก พบว่ามีสมาชิกย้ายไปอยู่ในถิ่นใหม่ถึง 35 คน คริสเตียนเหล่านั้นเป็นคนแข็งแรงในความเชื่อเขาตั้งคริสตจักรขึ้นเองและได้เชิญฆราวาสเป็นผู้นำ ทำหน้าที่เป็นศิษยาภิบาล นี่เป็นตัวอย่างดีในระดับคริสตจักรหลายคริสตจักรมารวมมือ

กันทำงานชนิดนี้ได้ ในญี่ปุ่นทุกวันนี้คณะมิชชันนารี และนิกายต่าง ๆ ที่ร่วมมือตั้งเป็นองค์กรเพื่อทำงานร่วมกันมี 140 คณะ และมีเป้าหมายจะกระทำให้สำเร็จ

เป้าหมายระดับชาติ คณะประกาศระดับชาติของญี่ปุ่น กำลังร่วมมือร่วมไม้กันจริงจัง เพื่อจะนำชาวญี่ปุ่นทั้งชาติมาถึงพระเยซูคริสต์ นี่เป็นเป้าหมายของเขา ข้าพเจ้าเคยได้ยินว่า ในเมืองไทย มีกรรมการที่เรียกว่า การประกาศระดับชาติซึ่งประกอบด้วย 18 นิกาย เป็นที่น่ายินดีมากหวังว่าท่านคงมีเป้าหมายพยายามนำคนไทยทั้งชาติมาถึงพระเยซูคริสต์เจ้า การประชุมสัมมนาพัฒนาคริสตจักรแบบนี้ก็ดีอยู่ แต่ควรปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นมากกว่านี้สำหรับปีต่อไปท่านมีแผนมีเป้าหมายอะไรสำหรับปีหน้าสำหรับระยะยาวบ้าง

การตั้งเป้าหมายเป็นหน้าที่ของท่านทุกคน อย่าลืมวางแผนระยะสั้นก่อน คิดถึงระดับตัวบุคคล แต่ละคนท่านมีอะไรบ้าง ระดับคริสตจักร ระดับภาค และที่สุดระดับประเทศ เมื่อวางแผนระยะสั้นแล้ว ก็ให้คิดถึงระยะต่อไป ท่านจะตัดสินใจอย่างไรในวันนี้ ข้าพเจ้าไม่สามารถนำอะไรมาแบ่งปันให้มากกว่านี้ได้ หวังว่าจะได้รับบทเรียนจากท่านบ้างเมื่อกลับไปญี่ปุ่นแล้วมีอะไรเกิดขึ้นใหม่ข้าพเจ้าก็มีความยินดีจะให้ท่านทราบด้วย หัวข้อการประชุมเรื่อง การประกาศในสิงคโปร์ประจำปี 1969 ว่า “พระคริสต์แสวงหาชาวเอเชีย” นี่เป็นเวลาของพระเจ้ากำลังทำงานในเอเชีย พระเจ้าได้วางแผนการสำหรับเอเชียแล้ว พระองค์ทรงมีน้ำพระทัยว่าพระองค์จะกระทำอะไรต่อไป เราทั้งหลายพร้อมที่จะรับแผนการร่วมกับพระองค์หรือเปล่า

ข้อนำคิด

1. เป้าหมายดังบรรยายมาแล้ว คริสตจักรในประเทศไทยจะกระทำได้อย่างไร?
2. ท่านเข้าใจแค่ไหน เมื่อพูดถึงเป้าหมายสำหรับส่วนตัว คริสตจักร ภาค และประเทศ?
3. ท่านมีความเชื่อหรือเปล่าว่า พระเจ้าสามารถนำคนไทยทั้งชาติให้ได้รับความรอด?
4. ท่านคิดว่าเป้าหมายดังกล่าว ระดับไหนสำคัญที่สุดสำหรับคริสตจักรในเมืองไทย?

คำบรรยายครั้งที่ 6

การสถาปนาคริสตจักรในนครหลวงและในเมือง

ข้าพเจ้าใคร่ขอแสดงความขอบคุณจากส่วนลึกภายในจิตใจ ไม่ทราบว่าเป็นประธานของการสัมมนาคราวนี้แต่สังเกตเห็นได้ว่า อาจารย์วีวีเชิธร ทำงานหนักกว่าใคร ๆ ขอขอบคุณอาจารย์สมิธในการเขียนจดหมายติดต่อเชื้อเชิญให้ข้าพเจ้าสามารถมาเมืองไทยได้ พร้อมกับส่งตัวเครื่องบินไปกลับให้ข้าพเจ้าด้วย ขอขอบคุณล้ามคือ อาจารย์บุญครองผู้แปลเป็นภาษาไทย หากไม่แล้วคำบรรยายของข้าพเจ้าไม่เป็นผลแน่ ขอขอบคุณอาจารย์ทองคำช่วยแปลให้ข้าพเจ้าในบางโอกาส ขอขอบคุณทุกท่านที่มาร่วมในการสัมมนาครั้งนี้ที่ตั้งใจฟังการบรรยาย ภาษาอังกฤษของข้าพเจ้าได้รับฝึกฝนมาจากชาวสวีเดน เหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงมีสำเนียงภาษาอังกฤษผสมผสานหลายอย่าง เรียกว่าภาษาอังกฤษสวีเดน และญี่ปุ่นก็แล้วกัน ข้าพเจ้าขอขอบคุณมิชชันนารีที่เข้าใจภาษาอังกฤษและอุตสาหกรรมฟังภาษาอังกฤษกระตือรือร้นของข้าพเจ้าโดยความอดทน และที่สุดขอขอบคุณอย่างจริงใจแก่ทุกคนด้วยอีกครั้ง ประสบการณ์ของข้าพเจ้าเกี่ยวกับการมาเมืองไทยครั้งนี้นับว่าได้รับบทเรียนมากมายและได้รับสิ่งที่ประทับใจเป็นอันมาก ความจริงแล้วข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนอยู่ในบ้านเมืองของข้าพเจ้าเอง อย่างที่ข้าพเจ้าได้กล่าวในคืนแรกแล้วว่า ข้าพเจ้ากลับมาที่บ้านของบรรพบุรุษเดิมของข้าพเจ้าอีกครั้งในเมืองไทยนี้เองเพราะเรามีบรรพบุรุษเดียวกัน ข้าพเจ้าอดขบขันไม่ได้ที่คนงานหญิงในโรงเรียนวัฒนาเข้าใจว่าข้าพเจ้าเป็นคนไทยเขา ทักทายและยกมือไหว้แบบไทยต่อข้าพเจ้าเสมอโดยไม่รู้ว่าเป็นญี่ปุ่น อยากรู้ดี ข้าพเจ้ามีความสุขใจเกี่ยวกับการเข้าใจผิดเช่นนี้

ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะบรรยายถึงเรื่องการแต่งตั้งคริสตจักรในนครหลวงและในเมือง แต่ก่อนที่จะบรรยายก็ขอร้องเพลงภาษาญี่ปุ่นให้ท่านฟังสักบทหนึ่งเสียก่อน เพลงบทนี้เป็นเพลงเกี่ยวกับการประกาศเผยแผ่ในภาคตะวันตกของญี่ปุ่น ซึ่งจะมีขึ้นในปี 1973 ประพันธ์โดยศิษยาภิบาลหนุ่มญี่ปุ่นคนหนึ่งกำลังอาบน้ำร้อนเสร็จใหม่ ๆ ทำนองเพลงนั้นแต่งโดยชาวญี่ปุ่นด้วยกัน ข้าพเจ้าคิดว่าน้ำร้อนที่ศิษยาภิบาลคนนั้นอาบครั้งคงร้อนมากทีเดียวเนื้อเพลงมีดังนี้ “ขอให้เราอธิษฐานเพื่อการประกาศเผยแผ่ของประเทศญี่ปุ่นพระทัยของพระองค์พระเจ้าเป็นเจ้าเป็นเหมือนกับไฟ ให้เรามีไฟอยู่ในจิตใจของเราเหมือนอย่างนั้น พระองค์ทรงประทานทุกอย่างให้แก่เรา เพราะฉะนั้นให้เราอบทุกสิ่งไว้กับพระองค์ ให้เราประกาศเผยแผ่พระกิตติคุณเพื่อให้พระบัญชาของพระองค์เกิดผลสำเร็จ พระบาทของพระเจ้าได้รับความฟุ้งซ้ำ ขอให้เราเป็นพระบาทของพระองค์ขอให้เราแบกไม้กางเขนของพระองค์ เหตุ

ว่าพระหัตถ์ของพระองค์ได้ถูกทิ่มแทงด้วยดาบฏ พระองค์ทรงประทานทุกอย่างแก่เรา เราจะถวายทุกสิ่งทุกอย่างแก่พระองค์”

ก่อนที่ข้าพเจ้าจะพูดถึงเรื่องการแต่งตั้งคริสตจักรในนครหลวงและในเมือง ข้าพเจ้าจะต้องกล่าวถึงเงื่อนไขของคริสตจักรเสียก่อน ในฐานะที่เป็นคริสตจักรมีอยู่ 3 เงื่อนไขด้วยกัน เงื่อนไขประการแรกคือ ฐานที่บ้าน คริสตจักรเป็นเหมือนบ้าน แล้วฐานต่อไปเรียกว่า ฐานที่ต้องก้าวออกไปเป็นประการที่ 2 ตามความจริงแล้วผู้ที่ทำการป็นภูเขาสูงจำเป็นจะต้องมีฐานบ้านเสียก่อน ต่อไปจึงมีฐานที่สองซึ่งจะต้องก้าวออกไป จนถึงประการที่ 3 เรียกว่า แนวหน้า ดังนั้นก่อนที่เราจะขยายคริสตจักรนั้นจะต้องมีฐานบ้านของตนเองเสียก่อน พายุหลายชนิดจะพัดมาทำลายบ้านนี้ประการแรกไม่ว่าศิษยาภิบาลหรือศาสนาจารย์หรือมิชชันนารีจำเป็นจะต้องสร้างบ้านให้แข็งแรงมั่นคงเพื่อต่อต้านพายุทุกชนิดได้ ถ้าหากว่าศิษยาภิบาลเองยังสงสัยคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ว่ามีจริงแค่ไหนแล้ว จะไปหวังให้สมาชิกของท่านมีความเชื่อในพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้อย่างไร นี่เป็นปัญหายิ่งใหญ่ในประเทศญี่ปุ่น ปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิษยาภิบาลหนุ่ม ๆ มีความขัดแย้งกับความเชื่อดั้งเดิมแตกต่างกับศิษยาภิบาลอาวุโส การศึกษาศาสนาศาสตร์เป็นการดีอยู่แล้ว แต่ไม่ดีแน่ถ้าเปลี่ยนความเชื่อดั้งเดิมเสีย เพราะฉะนั้นผู้นำของคริสตจักรไม่ว่า ศิษยาภิบาลหรือมิชชันนารี จะต้องมีความเชื่อตามหลักของพระคริสตธรรมคัมภีร์ เช่นเดียวกันคริสเตียนแต่ละบุคคลจะต้องสร้างรากฐานบ้านให้แข็งแรงมั่นคงเสียก่อน จำเป็นต้องมีความแน่ใจในความรอดส่วนตัวของเขา จำเป็นต้องมีความแน่ใจในความรอดส่วนตัวของเขา จำเป็นต้องมีความแน่ใจว่าชีวิตของเขาจะต้องแยกออกมาจากสังคมเก่า เพื่อจะมีชีวิตใหม่ เราจำเป็นต้องได้รับการชำระชีวิตของการเห็นแก่ตนเองเสียก่อน จากจิตใจบาปกิเลสของเรา จากความปรารถนาแห่งโลกนี้ และเราจำเป็นต้องมีสัมพันธภาพกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจำเป็นต้องอ่านพระวาจาของพระเจ้าเป็นประจำทุกวัน เราจะต้องถวายชีวิตของเราในการเอาใจใส่เกี่ยวกับการอธิษฐานอย่างจริงจัง ศิษยาภิบาลจำเป็นจะต้องอบรมสั่งสอนพระวาจาของพระเจ้าแก่สมาชิกคริสตจักรในญี่ปุ่นทุกวันนี้ศิษยาภิบาลได้รับการอบรมเรื่องพระวาจาของพระเจ้ามาแล้ว แต่เขากลับไปเทศนาสั่งสอนเกี่ยวกับปรัชญาเมธิเสย คนที่ฟังไม่รู้เรื่องเพราะปรัชญานั้นข้ามหัวคน ผู้เทศนาเองก็ไม่รู้เหมือนกันว่าเขาเทศนาเรื่องอะไร ทั้งชอบเทศนาเสียอย่างยืดยาว พลิมัทสอนว่าการเทศนานั้นจะต้องประกอบด้วยตัวเอส (S) 5 ตัว แล้วจึงจะเกิดสัมฤทธิ์ผล ความจริงแล้วข้าพเจ้าเองก็ยังไม่ประสบความสำเร็จและกำลังเรียนอยู่เหมือนกัน ตัวเอส 5 ตัวหมายความว่า เอสตัวแรกคำเทศนาสั้น ๆ (Short) ตัวที่สอง พุดเร็ว (Speed) ตัวที่สาม คำเทศนาต้องเป็นคำเลียบแหลม (Sharp) ตัวที่สี่ต้องใช้พระคัมภีร์เป็นหลักในการเทศนา (Scripture) ตัวสุดท้าย ต้องเทศนาเกี่ยวกับฝ่ายวิญญาณ (Spiritual) ถ้าเราทำตามทั้ง 4 เอสนี้จริง ๆ สมาชิกจะติดใจคำเทศนาของเราอย่างแน่ ศิษยาภิบาลจำเป็นจะต้องเอาใจใส่ เอาจริง

เอาจึงกับการเยี่ยมเยียนสมาชิก ศิษยาภิบาลหลายคนชอบนั่งอยู่ที่บ้าน และแก้ตัวว่าต้องศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ แต่เราจำเป็นต้องมีคนทีออกไปเยี่ยมเยียน ก่อนที่เราจะบอกให้สมาชิกของเราออกไปเยี่ยมเยียนตัวศิษยาภิบาลเองต้องตั้งต้นเยี่ยมเสียก่อน การไปเยี่ยมเยียนนั้นมีประโยชน์หลายอย่างเราจะเข้าใจสถานการณ์ชีวิตในครอบครัวของสมาชิกของเรา ในญี่ปุ่นสภาพสตรีเวลามาโบสถ์สภาพเรียบร้อยดีมาก แต่พอกลับไปถึงบ้านคร่ำครวญเหมือนเสือ นี่เฉพาะในญี่ปุ่นเท่านั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องของคนไทย ในการไปเยี่ยมเยียนนั้นเราจะแสดงความรักต่อสมาชิกของเรา ในคริสตจักรการที่ศิษยาภิบาลจะแสดงความรักต่อสมาชิก จะแสดงบนธรรมาสน์เป็นการยากมาก แต่ถ้าเขาไปเยี่ยมเยียนถึงบ้านสมาชิกก็เท่ากับเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพส่วนตัว จะเข้าใจซึ่งกันและกันได้ดีกว่า

ทำให้เรามีความสัมพันธ์เหมือนดังที่เราเป็นคนหนึ่งในครอบครัว ในขณะที่เราไปเยี่ยมเยียนเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในครอบครัวก็สามารถแก้ไขได้ ตามธรรมเนียมของญี่ปุ่นเป็นอย่างนี้ สมาชิกมักจะตำหนิตืดชนศิษยาภิบาลของตนลับหลัง เพราะฉะนั้นการวิพากษ์วิจารณ์ก็จะมาถึงหูของศิษยาภิบาลก็กลายเป็นเรื่องใหญ่เสียแล้ว เพราะฉะนั้นเวลาเราไปเยี่ยมเยียนเราจะสามารถเข้าใจโดยความรู้สึกและจากการสนทนากับสมาชิก ศิษยาภิบาลสามารถเอาได้ว่ามีเรื่องอะไรเกิดขึ้น อาจจะแก้ไขปัญหานั้นให้เล็กน้อยได้ ศิษยาภิบาลควรคิดถึงเรื่องการจัดประชุมขึ้นตามบ้าน ศาสนาจารย์ในประเทศไทยเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่ในญี่ปุ่นคนมองดู ศิษยาภิบาลเป็นเหมือนกับครูบาอาจารย์ผู้สั่งสอน และความรู้สึกของสมาชิกต่อศิษยาภิบาลเหมือนกับมีอะไรมาคั่นอยู่ เพราะศิษยาภิบาลแต่งตัวอย่างหรูหรา คือ สวมเน็คไทสีดำ และสวมเสื้อนอกชุดสากลสีดำ เขาคิดว่าศิษยาภิบาลไม่ควรจะยิ้ม ควรทำหน้าที่ ๑ เอาจริงเอาจังแต่เมื่อเราไปถึงบ้านและมีการประชุมกันที่บ้านเขาจะคิดว่าศิษยาภิบาลก็เป็นเหมือนคนธรรมดาอย่างพวกเขาเหมือนกันและศิษยาภิบาลควรจะประกาศกิตติคุณโดยการใช้ไปปลิวและวรรณกรรม บางที่ศิษยาภิบาลเกียจคร้านในการเขียนจดหมาย แต่ว่าศิษยาภิบาลมีชีวิตไม่เหมือนกับนักธุรกิจเวลาที่มีใครติดต่อ หรือเขียนจดหมายบางที่ก็ไม่ตอบหรือตอบช้าเกินไป เราจะต้องยอมรับสภาพความผิดดังกล่าวและบางที่ศิษยาภิบาลจำเป็นจะต้องออกไปประกาศเทศนาสั่งสอนในคริสตจักรอื่น ๆ ด้วย ถ้าศิษยาภิบาลทำงานรับผิดชอบในคริสตจักรเดิมแห่งเดียวเรื่อยไปและไม่ออกไปช่วยเหลือคริสตจักรอื่น ๆ ก็อาจจะแคบอยู่ในวงนั่นเอง เพราะฉะนั้นเมื่อมีการประชุมศาสนาจารย์ หรือประชุมอย่างอื่น ๆ ก็ดี ข้าพเจ้าใคร่ทำชวนให้สมาชิกของคริสตจักรยินยอมอนุญาตให้ศิษยาภิบาลของท่านไปร่วมในการประชุมนั้น อย่างน้อยปีละครั้ง

ในการที่ศิษยาภิบาลออกไปประชุมในที่อื่น ๆ จะทำให้มีหูตากว้าง และได้รับประสบการณ์ใหม่เพื่อจะนำมาบอกกล่าวให้สมาชิกของตนรับทราบ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าศิษยาภิบาลของท่านเทศนาไม่ค่อยได้เรื่องนัก ขอให้ท่านส่งศิษยาภิบาลของท่านไปประชุมในที่อื่น ศิษยาภิบาลจำเป็น

จะต้องระมัดระวังในการดำเนินชีวิตในบ้านของคุณและจะต้องมีความระมัดระวังในเรื่องการแต่งงาน ต้องเลือกให้ดี เพราะศิษยาภิบาลจำเป็นต้องเป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาแก่คู่หนุ่มสาว ถ้าศิษยาภิบาลมี ชีวิตการแต่งงานไม่เรียบร้อยและถูกต้องตามประเพณีของคริสตจักรและของบ้านเมืองแล้ว จะเป็นที่ ปรึกษาที่ดีของสมาชิกได้อย่างไร

เรื่องต่อไปนี่เกิดขึ้นในญี่ปุ่น คริสตจักรแห่งหนึ่ง ศิษยาภิบาลเกิดรักใคร่กับสมาชิกของคุณ ใน ที่สุดก็แต่งงานกัน มีชายหนุ่มคนหนึ่งมาหาศิษยาภิบาลคนนั้น บอกเล่าว่าเขาเกิดรักกับผู้หญิงคนหนึ่ง ใน คริสตจักรเดียวกัน คนหนุ่มมาขอให้ศิษยาภิบาลติดต่อกับผู้หญิงที่ตนรัก ให้ผู้หญิงรับคำเสนอของเขา แต่ศิษยาภิบาลมีความรู้สึกไม่ดีต่อผู้หญิงจึงไม่แนะนำอะไรกับหนุ่มคนนั้น กลับแนะนำให้ไปขอพบผู้หญิง คนอื่นดีกว่า คนหนุ่มคนนี้โกรธมาก เพราะเขารู้ถึงเรื่องศิษยาภิบาลคนนี้ได้ หนุ่มคนนั้นตัดพ้อต่อว่าศิษ ยาภิบาลของเขาและไม่นับถือศิษยาภิบาลของเขาต่อไป สถานการณ์ของเขาก็เหมือนกับสถานการณ์ ของศิษยาภิบาล ทำไมไม่ยอมให้เขารักผู้หญิงในคริสตจักรเดียวกัน การที่ศิษยาภิบาลกับภรรยา มี ความสัมพันธ์กันในครอบครัวอย่างไร มีผลกระทบกระเทือนต่อคริสตจักรด้วย

ท่านอาจจะคิดว่าเรื่องอย่างนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งคริสตจักร แต่ความจริงแล้วมันสำคัญ มาก ยกตัวอย่างเช่น ภรรยาของศิษยาภิบาลถ้าไม่เป็นที่นับถือของเพื่อนบ้าน การงานของคริสตจักรก็จะ ไม่เกิดผล ศิษยาภิบาลจะต้องมีความเอาใจใส่ในเรื่องสุขภาพส่วนตัวของเขาด้วย โขคิดที่คนไทยเรามี อาหารอุดมสมบูรณ์ทำให้ร่างกายแข็งแรง ข้าพเจ้าคิดว่าอ้วนขึ้นหลายกิโลทีเดียวเมื่อมาอยู่นครหลวงฯ นี้ ศิษยาภิบาลจำเป็นต้องมีจิตใจดีต่อเพื่อนร่วมงานของเขาด้วย มีจิตใจดีต่อมิชชันนารี ทำหน้าที่ที่มีต่อมิ ชชันนารีจะมีผลสะท้อนไปยังสมาชิกเหมือนกัน เพราะเหตุว่าท่านมีลักษณะเป็นผู้นำ ถ้าหากว่าท่าน สามารถมีความสัมพันธ์อันดีกับมิชชันนารีและคนอื่น ๆ ทั่วไป แสดงความเป็นผู้นำของท่าน เพราะฉะนั้นเรื่องทั้งหมดที่กล่าวมานี้เป็นเรื่องสำคัญก่อนที่จะออกไปสร้างคริสตจักร ในฐานะที่จะสร้าง ฐานบ้านจำเป็นต้องสร้างบนรากฐานที่ตั้งอยู่บนพระเยซูคริสต์ และบนรากของพระคริสตธรรมคัมภีร์ พระวณะของพระเจ้าต้องนำออกไปเทศนา สมาชิกจะต้องเป็นผู้กลับใจและบังเกิดใหม่จริง ๆ จะต้อง ถวายตัวมีความเชื่อฟังในหลักความเชื่อของตน ในความหมายที่ว่าคริสตจักรในฐานะที่เป็นฐานบ้าน จำเป็นต้องเป็นฐานที่ใช้ในการฝึกฝนคนงาน มวยไทยมีชื่อเสียงมาก มีเรื่องราวเกี่ยวกับมวยไทย เกี่ยวข้องกับชาวญี่ปุ่นที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าคนนั้นขาดการอบรมสั่งสอนที่ถูกต้อง

ถ้าคริสตจักรไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนอย่างถูกต้องก็จะมีผลอย่างนั้นละ เพราะฉะนั้นผู้ที่มิ ความเชื่อจะต้องถูกอบรมให้รู้จักวิธีที่จะอธิษฐาน อธิษฐานตอนเช้ามีด บางครั้งคริสตจักรจะจัดให้มี อธิษฐานตลอดทั้งคืน และจัดให้มีการประชุมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ก็ได้ จัดให้มีการประชุมกลุ่มเล็ก ๆ นั้นมี ชีวิตชีวา คริสตจักรจะต้องอบรมสั่งสอนสมาชิกให้รู้จักการอ่านและศึกษาพระคัมภีร์ และวิธีเป็นพยาน

โดยการใช้พระคัมภีร์เป็นหลัก คริสตจักรในฐานะที่เป็นฐานปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ระหว่างคนหนุ่ม คนสาว คนแก่ หญิงและชาย ให้มีน้ำใจรักซึ่งกันและกัน สั่งสอนซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

เมื่อเราสร้างคริสตจักรเป็นฐาน ดีเรียบร้อยแล้ว เราจะสามารถขยายฐานนั้นออกไป ท่านทราบหรือเปล่าว่ากำลังของประกาศไม่ใช่อยู่ที่เงิน หลายครั้งที่เราเข้าใจผิดว่า ถ้าเรามีเงินเราจะประกาศอย่างไรก็ได้ อำนาจของประกาศ บริการรับใช้นั้นไม่ใช่ การมีรถยนต์และเครื่องใช้ต่าง ๆ แน่นอนเราจำเป็นต้องเงิน มีรถ มีอุปกรณ์ในการประกาศก็จริง แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือคนที่ได้รับฤทธิ์พระวิญญาณบริสุทธิ์ต่างหาก เพราะฉะนั้นเมื่อคริสตจักรจะขยายออกไป บ้านของคริสเตียนก็จะเป็พื้นฐานสำคัญหลักหนึ่ง จะต้องมีการบวบทที่จะพัฒนาอยู่อย่างเงียบ ๆ เราจำเป็นต้องคิดถึงโรงเรียนของเรา ที่ทำงานของเรา นี่ก็เป็พื้นฐานที่สำคัญด้วย

บ้านเป็นที่ประชุมสำหรับเด็ก ๆ ที่อยู่ล้อมรอบเรา เขามาประชุมที่บ้านคริสเตียนก็ได้ การขยายบ้านใหม่ควรสร้างห้องให้ใหญ่สามารถบรรจุคนมาก ๆ ได้ นี่เป็นการขยายโบสถ์ในบ้านของสมาชิกที่ประชุมกันตามบ้าน เวลาเราไปทำงานเราใช้เป็กลุ่มอธิษฐานในที่ทำงานของเรา มีการประชุมการเรียนพระคัมภีร์ในที่นั้นได้ ในโรงเรียนก็เช่นเดียวกัน ถ้าสมมุติคริสตจักรของเราใหญ่ และใครขยายงานออกไปในที่ใหม่ ๆ คิดถึงที่ใหม่โดยใช้สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวไปสร้างโบสถ์ใหม่ก็ได้

ข้อสุดท้ายคริสตจักรที่อยู่ในแนวหน้า ในฐานะคริสเตียนส่วนตัวเราอาจจะถือว่า เราเป็นทหารอยู่แนวหน้าข้าพเจ้าจะกล่าวถึงลักษณะของแนวหน้าซึ่งมีอยู่ 2 ประเภท แนวหน้าแรกในที่องถิ่นที่เราอยู่ เราอาจจะตั้งทีมประกาศเราออกไปเยี่ยมบ้านคริสเตียน ถ้าเรากระทำอย่างสม่ำเสมอที่สุดที่นั่นเราอาจจะตั้งเป็คริสตจักรใหม่ก็ได้ทีมประกาศอาจจะออกไปประกาศและเยี่ยมเยียนเพื่อนบ้าน ของเรา อาจจะเยี่ยมตามโรงเรียน โรงพยาบาลก็ได้

ในญี่ปุ่นเราเรียกว่า การเยี่ยมโดยการแจกดอกไม้เรานำดอกไม้หลายชนิดต่อมือไปเยี่ยม ให้ดอกไม้แก่คนป่วยในโรงพยาบาล ในฤดูร้อนเราเยี่ยมอีกแบบหนึ่ง โดยนำเอาไอศกรีมติดมือไปเที่ยวแจกจ่ายตามโรงพยาบาล ญี่ปุ่นมี 4 ฤดูกาล สำหรับเมืองไทยจะต้องไปเยี่ยมทุกอาทิตย์เพราะอากาศร้อนตลอดปี เมื่อเราไปเยี่ยมตามโรงพยาบาลนั้น เราพบว่ามิคริสเตียนเป็คนเจ็บอยู่คนหรือสองคน ก่อนจะมีการเยี่ยมชนิดนี้เกิดขึ้น เขาปิดปากไม่กล้าพูดเรื่องคริสเตียนให้คนอื่นฟัง แต่เมื่อมีการเยี่ยมเช่นนั้น แสดงน้ำใจอย่างนั้น คนไข้ก็จะพูดกันเป็เสียงเดียวกันว่า คริสเตียนมีน้ำใจดีมาก คนไข้ที่เป็คริสเตียนอยู่ในที่นั้นก็ค่อย ๆ แสดงตัวออกมา เขาเป็คริสเตียน เขาอาจจะจัดให้มีกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกันในโรงพยาบาล นายแพทย์จะสนใจคนไข้ถ้าจัดให้มีกิจกรรมเช่นว่านี้ นายแพทย์เกี่ยวกับข้องกับเรื่องความ

ตายความเป็นอยู่ของมนุษย์ตลอดเวลา เราเชื่อว่ามนุษย์นั้นมีความสามารถจำกัดในญี่ปุ่นมีแพทย์คริสเตียนมากมายอาจจะจัดให้มีการศึกษาพระคัมภีร์ก็ได้

ทีมประกาศอาจจะจัดให้มีการประชุมของผู้ที่มีอาชีพตำแหน่งสูง ๆ หรือนักธุรกิจ เช่นสมาคมโรตารี หรือสมาคมไลออน อาจจัดให้มีการรับประทานอาหารกลางวันร่วมกันในระหว่างคณะสตรีคริสเตียนก็ได้ สามารถจะไปเยี่ยมชมตามแหล่งเสื่อมโทรมก็ได้ เมื่อจัดทีมต่าง ๆ อย่างนี้ขึ้น ทีมอาจจะออกไปทำงานตามจุดต่าง ๆ บางแห่งที่มีจุดสนใจสม่ำเสมออาจจะขยายคริสตจักรได้ ในโตเกียวและโอซากา มีคริสตจักรในแหล่งเสื่อมโทรม มีคริสตจักรที่มีข้าราชการชั้นสูงก็มี มีที่ทำงานอยู่ใกล้กับมหาวิทยาลัยก็มี มีนักศึกษาต้องเดินผ่านหน้าที่ทำงานประมาณ 5000 คนทุกวัน และในบริเวณนั้นมีคริสตจักรสำหรับนักศึกษาเกิดขึ้น นี่เป็นงานของแนวหน้าในบริเวณที่เราอยู่

แนวหน้าต่อไปเราต้องคิดให้ไกลออกไปในเขตที่เรารับผิดชอบ ถ้าสมมุติว่าสมาชิกของเราย้ายออกไปอยู่ในเมืองหนึ่งที่ไม่มีคริสตจักรอยู่เลย ให้เราใช้โอกาสในบ้านของคริสเตียนผู้นั้นเป็นที่ประชุมหรือเป็นพยานในระหว่างฤดูร้อนหรือวันหยุดงาน เราอาจนำทีมจากคริสตจักรแม่ออกไปเยี่ยมชมและจัดประกาศหรือเป็นพยานที่นั่น คริสตจักรหลายแห่งในญี่ปุ่นได้จัดให้มีความมุ่งหมาย โดยศิษยาภิบาลขอร้องให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งรู้สึกว่าเป็นคนมีความเชื่อแข็งแรงให้ย้ายออกไปจากเมืองหนึ่งไปยังเมืองหนึ่งที่ยังไม่มีคริสตจักรอยู่เลย เป็นการย้ายอย่างมีแผนการคริสตจักรที่วานี้ ครั้งหนึ่งเคยเป็นห้องเดินร่าแต่ก็กลายเป็นห้องประชุม คนที่ถูกปลดเกษียณอายุแล้วเขาจะได้รับเงินบำเหน็จเป็นจำนวนก้อนใหญ่ ส่วนมากเขาจะเอาเงินไปสร้างบ้านกัน คริสตจักรก็ใช้คนเหล่านี้ไปยังที่ใหม่ อย่างมีแผนการ เริ่มทำงานของพระเจ้า ถ้าคริสตจักรได้กระทำอย่างนี้ภายใน 12 ปี ก็สามารถสร้างคริสตจักรได้ 5 แห่ง

คริสตจักรที่เจริญแล้วต้องมีพระคริสตเป็นศูนย์กลางมีพระคัมภีร์เป็นศูนย์กลาง และมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานในที่นั้นด้วย เป็นคริสตจักรมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันขยายออกไป ส่งมิชชันนารีออกไป ศิษยาภิบาลที่ใช้ห้องเดินร่าเป็นที่ประชุมของคริสตจักรมีความรู้สึกว่าจะต้องออกไปทำงานประกาศ มีเจ้าของโรงค้าไม้เป็นผู้ช่วยในด้านการเงิน เขาขยายงานไปตามชนบท ผู้จัดการโรงค้าไม้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งสิ้น ข้าพเจ้าใคร่แนะนำให้ท่านลองขยายคริสตจักรออกไปโดยวิธีนี้บ้าง ประการแรกแม้คริสตจักรเผชิญกับปัญหา แต่ก็สามารถใช้บ้านเป็นฐานได้ เรานมัสการพระเจ้าที่นั่น เรามีการประชุมขึ้นตามบ้าน เพราะเป็นฐานที่สำคัญ

ในเขตบางเขตมีโรงพยาบาล โรงงานอุตสาหกรรม โรงเรียน บ้านของเพื่อนมิตรสหาย เมื่อเราสามารถตั้งต้นจากฐานบ้านก็ก้าวไปถึงฐานขยายออกไปและที่สุดถึงแนวหน้าจะทำให้เกิดคริสตจักรใหม่ ๆ ขึ้น ถ้าสมมุติเป็นที่ห่างไกลจากคริสตจักรแม่ บ้านของคริสเตียนก็เป็นเหมือนแนวหน้าของเรา คริสตจักรจะช่วยให้ใหม่นี้ และจะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นเป็นคริสตจักรแข็งแรงได้ มียุทธวิธีในการที่เรา

จะต้องคิดถึงที่ ๆ ยังไม่มีคริสตจักรเกิดขึ้นเลย เราอาจจะส่งทีมประกาศออกไป พวกทีมของผู้ประกาศนี้ ไม่ใช่เป็นทีมของสำนักงานกินเงินเดือน แต่เป็นหนุ่มสาวของคริสตจักรเป็นต้น บางทีนักศึกษาของวิทยาลัยพระคริสตธรรมจะออกไปเป็นทีมทำการประกาศศาสนาอย่างนี้

ในเวลาเดียวกัน คริสตจักรจะต้องมีหูตากว้างขวางออกไปคิดถึงงานในต่างประเทศอีกด้วย คริสตจักรไม่ควรจะพอใจแต่เพียงว่าเราเป็นคริสตจักรที่เป็นตัวของเราเองแล้วเราเลี้ยงตนเองได้แล้ว เราทำอะไรทุกอย่างเองได้แล้ว ยังไม่พอ เราจำเป็นจะต้องส่งผู้ประกาศออกไปด้วย คริสตจักรญี่ปุ่นกำลังมีแผนการส่งมิชชันนารีออกไปต่างประเทศ ในปัจจุบันนี้มีมิชชันนารีญี่ปุ่น 125 คน ถูกส่งออกไปนอกประเทศ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเชื่อว่าลักษณะของคริสตจักรแบบนี้ จะสร้างคริสตจักรใหม่ขึ้นได้หลายแห่ง

ให้เรารำลึกคำของอาจารย์เปาโลซึ่งได้กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ บทที่ 9 ข้อ 16 “วิบัติจะเกิดแก่ข้าพเจ้า ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้ประกาศ” เพราะฉะนั้นในการที่จะสร้างคริสตจักร เราจำเป็นต้องหาใจกระตือรือร้นคริสเตียนอยู่ตลอดเวลาจะต้องอบรมสั่งสอนเพื่อเขาออกไปทำงานได้ ก่อนจะเริ่มต้นจะต้องมีวัตถุประสงค์ว่าจะต้องตั้งคริสตจักร และข้อที่ 22 ตอนสุดท้าย “ข้าพเจ้ายอมเป็นคนทุกชนิด เพราะเห็นแก่คนทั้งปวงเพื่อจะช่วยเขาให้รอดได้บ้าง ข้าพเจ้าทำอย่างนี้ เพราะเห็นแก่กิตติคุณ เพื่อข้าพเจ้าจะได้มีส่วนกับท่านทั้งหลายในกิตติคุณนั้น” เราพร้อมที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้พระกิตติคุณนั้นแพร่ออกไปแล้วหรือยัง? เหมือนดั่งที่ข้าพเจ้าได้ร้องเพลงญี่ปุ่นให้ท่านฟังแล้ว เป็นเพลงที่ใช้ในการประกาศทางภาคตะวันตกของญี่ปุ่นซึ่งบอกว่า พระองค์ได้ทรงประทานทุกสิ่งทุกอย่างให้เรา เราจะถวายทุกสิ่งทุกอย่างแก่พระองค์หรือไม่?

ข้อนำคิด

1. นครหลวงกรุงเทพฯ เป็นเมืองใหญ่ ถ้าเขานำวิธีการอย่างในกรุงโตเกียวมาใช้จะได้อะไร?
2. การประกาศพระกิตติคุณ ไม่ต้องกระทำในนามของคริสตจักรจะได้อะไร? เพราะเหตุใด?
3. ถ้ามีคนเข้ามาเชื่อในพระเยซูมากมาย ท่านวิตกหรือเปล่าว่า จะทำให้ท่านทำงานหนักมากขึ้น?
4. เรื่องตัวอย่างที่ขมมากกล่าวในคำบรรยาย หนุนใจให้ท่านรู้สึกเช่นไรบ้าง?

“พัฒนาคริสตจักรในอาเซียนปัจจุบัน”

นับว่าเป็นประโยชน์มากที่ข้าพเจ้าได้มาร่วมประชุมการสัมมนาเรื่องความเจริญของการขยายคริสตจักรเป็นครั้งที่ 2 ในวันนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าได้รับความรู้มากกว่าบางท่านก็ได้แต่ข้าพเจ้าไม่ยอมเป็นผู้พูดแต่กรรมการก็ขอร้องให้พูด รู้สึกว่าเมื่อพระเจ้าทรงโปรดให้มาพูดในเมืองไทยทุกครั้งก็จะมีผู้แปลด้วย และผู้แปลก็ได้รับความลำบากในการแปลข้าพเจ้าจึงได้รับประโยชน์มาก ข้าพเจ้าก็คิดว่าเราทั้งสองที่มีความคิดความเห็นเหมือนกันเพื่อประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าในประเทศไทย

ท่านทั้งหลายสังเกตไหมว่า ในเวลายุคสุดท้ายซึ่งเป็นยุคนี้เองที่พระเจ้าตรัสว่า ชายหญิงสาวเยาวชนชายหญิงคนแก่ คนหนุ่มจะได้เปิดปากออกประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า พระเจ้าก็ได้ทรงใช้ธรรมชาติ ดวงดาว พระอาทิตย์ดวงจันทร์ตามธรรมชาติทั้งหลายให้เป็นสื่อสัมพันธ์ ให้เป็นเครื่องส่งเสริมในการประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าเช่นเดียวกัน เมื่อคนของพระเจ้าเช่นท่านอาจารย์เปาโลได้ลุกขึ้นขึ้นกล่าวพระวจนะของพระเจ้านั้น คนหนุ่มคนสาวคนแก่ทั้งหลาย รวมทั้งดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ทุกสิ่งทุกอย่างก็เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันที่พร้อมจะฟังพระวจนะของพระเจ้า ฉะนั้นโอกาสที่เรามีการประชุมสัมมนาถึงความเจริญของคริสตจักรนี้ เป็นโอกาสที่ดีเพราะพระเจ้าได้ทรงจัดแจงทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมสรรพเพื่อการประกาศพระนามของพระองค์ในประเทศไทย

ในการพูดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีเป้าหมาย 2 อย่างข้าพเจ้าอยากจะทำให้ท่านทั้งหลายได้เข้าใจประมวลการขยายความเจริญของคริสตจักรว่าเป็นสิ่งธรรมดาสามัญข้าพเจ้าอยากอธิบายให้ท่านทั้งหลายได้เห็นตัวอย่างของประสบการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในหลายประเทศในเอเชีย ในพระคัมภีร์กิจการแสดงให้เห็นถึงการงานที่สาวกของพระเจ้าได้ทำงานอะไรบ้างในส่วนต่าง ๆ ของโลก อะไรที่เกิดในเอเชียก็เป็นบทเรียนของท่านทั้งหลายด้วย และท่านก็มองเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศต่าง ๆ แล้วที่จะนำมาใช้ในประเทศไทยให้เหมาะสมได้ เพราะข้าพเจ้าก็ไม่รู้สถานการณ์ดีเท่ากับท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าอยากอธิบายให้ท่านทั้งหลายทราบว่า ความคิดริเริ่มเรื่องการขยายความเจริญของคริสตจักรเกิดขึ้นได้อย่างไร ที่ไหน

ข้อแรก ต้องเข้าใจว่าความคิดอันนี้เกิดจากพระคัมภีร์เราค้นคว้าในพระคัมภีร์และรู้ว่าคริสตจักรควรจะเป็นอย่างไรและตามพระคัมภีร์ก็ได้บันทึกไว้ว่าคริสตจักรแรกเริ่มนั้นดำเนินตามมาอย่างไร ในฐานะที่จำเป็นจะต้องเป็นมาอย่างไร เพราะฉะนั้นการพิจารณาถึงเรื่องการขยายคริสตจักรจำเป็นจะต้องพิจารณาว่าคริสตจักรในสมัยแรกเริ่มปฏิบัติกันมาอย่างไร

ข้อสอง เราต้องพิจารณาคริสตจักรของพระเจ้าทำที่เป็นตามความจริงอยู่ในเวลานี้ พระคัมภีร์บอกว่าคริสตจักรควรจะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นจำเป็นที่เราจะต้องรู้ว่าคริสตจักรที่เป็นอยู่ทุกวันนี้

เป็นมาอย่างไร คริสตจักรของเราเวลานี้ จะเหมือนกับคริสตจักรแรกเริ่มในพระคัมภีร์อย่างไรบ้าง ความเจริญของคริสตจักรในสมัยนี้จะเหมือนหรือไม่เหมือนกับสมัยก่อนอย่างไรบ้าง เราไม่ใช่จะรายงานหรือมองดูคริสตจักรแต่สิ่งที่ทำนั้น เราจะต้องดูจุดอ่อนแอกด้วย

มีผู้นำในคริสตจักรอังกฤษชื่อพร้อมเวล เมื่อศิลปินมาวาดรูปของท่านพร้อมเวลเพื่อจะแขวนไว้ในสถาบันศิลปะแห่งชาติ พร้อมเวลบอกศิลปินผู้นั้นว่าขอให้เขียนรูปเหมือนกับตัวเขาจริง ๆ แม้แต่รอยข่นหรือผิวหนังบนใบหน้าก็วาดลงไปด้วย ยากที่เราจะมองดูศิระของเราเองจะมองดูหูดหรือแผลเล็ก ๆ น้อย ๆ เราก็มองไม่เห็น เราต้องมีความหวังว่าพระเจ้าจะช่วยให้คริสตจักรของพระองค์เป็นคริสตจักรที่มีชีวิตชีวาได้ และความน่าเกลียดน่าชัง, ความอ่อนแอของคริสตจักรเป็นสิ่งที่พระเจ้ายินดีที่จะช่วยทำให้ดีขึ้น ให้ใหม่ขึ้นได้ ถ้าอ่านคุณในพระคัมภีร์ก็จะรู้ว่าคริสตจักรควรจะเป็นอย่างไร ในเวลานี้เป็นอย่างไรท่านทั้งหลายคงจำได้ว่าพี่น้องจากญี่ปุ่นที่เอาภาพแผนผังต่าง ๆ มาแสดงให้เห็นนั้น เราจำเป็นต้องมองดูให้เข้าใจถึงแผนผังที่ท่านอาจารย์ปีอะริคะได้พูดว่า คริสตจักรที่แท้จริงในประเทศญี่ปุ่นเป็นอย่างไร ท่านรู้ว่ามีการครอบครัวยุคใหม่หรือครอบครัวอยู่ในคริสตจักรนั้นด้วย ท่านมองดูอีกซึ่งอีกกว่าภรรยาหรือสามี หรือลูกเป็นคริสเตียนใหม่ หรือเป็นทั้งครอบครัวอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านรู้ว่าในครอบครัวหนึ่ง ๆ มีเด็กผู้ชายกี่คนหรือผู้หญิงกี่คน รู้อายุของเด็กเหล่านั้น ท่านรู้จักคริสตจักรที่ท่านรับผิดชอบอย่างถึถ้วน รู้ถึงคนแก่คนหนุ่มสาวด้วย หลายแห่งที่ผู้นำไม่ค่อยสนใจ บอกว่าไม่จำเป็นต้องรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็เหมือนกับผู้เลี้ยงแกะที่ไม่รู้ว่าตัวมีแกะกี่ตัว และถ้าแกะหายไป ก็ไม่รู้ว่าแกะหายไปกี่ตัว เช่นนี้เป็นต้น เราจำเป็นต้องรู้ว่ามีคนเข้ามาในคริสตจักรกี่คนและออกไปจากคริสตจักรกี่คน และเขาออกไปจากคริสตจักรนั้นเขาไปที่ไหน และเมื่อเขาออกจากคริสตจักรนั้นแล้วมีใครสนใจเขาบ้างไหม เราต้องรู้จักคริสตจักร

ข้อสาม เราจำเป็นต้องมองดูสังคมที่อยู่ล้อมรอบตัวเราอย่างละเอียดแล้ว เราจำเป็นต้องเข้าใจว่าประชาชนอาศัยกันเป็นหมู่เป็นเหล่าอย่างไร ในประเทศไทยไม่ใช่ว่าประชากรจะกระจุกกระจายกันอยู่แต่อยู่เป็นกลุ่มตามเหล่าของเขา พระเจ้าได้ทำงานตามหมู่ตามเหล่าด้วยเหมือนกัน พระเจ้าทรงทำงานใหญ่ในครอบครัวของมนุษยชาตินี้ประชาชนต่างหมู่ต่างเหล่าก็จะมองดูชีวิตของตนด้วยสายตาต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน คนรับจ้างที่ยากจนก็มองดูชีวิตของเขาเองไม่เหมือนกับคนมั่งมีใกล้เคียงเขา ประชาชนที่มีสำเนียงพูดของเขาต่างหากเขาก็อยากจะรวมกลุ่มกันในพวกของเขาเองโดยไม่ต้องการจะปะปนกับคนอื่น ในประเทศไทยก็มีการแบ่งแยกออกเป็นหลายกลุ่มหลายเหล่า เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เมื่อเรามองดูถึงคนที่อยู่ในกลุ่มเป็นเหล่าอย่างนี้แล้ว เราก็สามารถรู้ว่าพระเจ้าปฏิบัติกรต่อกลุ่มชนเหล่านั้นอย่างไรบ้าง พูดถึงประชาชนที่อยู่ล้อมรอบตัวเรานี้ก็เหมือนกับเนื้อดินหลายอย่างที่เหมือนกัน ในพระคัมภีร์ได้พูดถึงดิน 4 ชนิด บางกลุ่มบางเหล่าก็เหมือนกับดินบางแห่งที่มีหินแข็งไม่พร้อมจะรับพระกิตติคุณ ที่ดิน

บางแห่งเหมือนมีหนามอยู่ แต่ยังมีที่คิดคือผู้รับพระกิตติคุณของพระเจ้าอยู่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราจึงควรพยายามหว่านเมล็ดพืชให้มากในที่ดินอุดมนั้น เราอาจจะพูดถึงการขยายคริสตจักรมากเกินไป แต่เราควรจะต้องคิดถึงว่าการขยายคริสตจักรคืออะไรกันแน่ เราควรจะต้องรู้ว่าในเวลาเดียวกันคริสตจักรหลายคริสตจักร หรือ คริสตจักรส่วนรวมมีความเจริญแบ่งออกเป็น 4 อย่างดังนี้ ความเจริญของคริสตจักร 4 ประการ นี้สมควรที่เราควรรู้เพราะมีประโยชน์มาก 1) มีความจำเป็นที่สมาชิกผู้มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าจำเป็นจะต้องเพิ่มขึ้นในคริสตจักร 2) จำเป็นจะต้องมีการทวีคูณจำนวนกลุ่มหมู่เหล่าของคริสตเตียนที่ร่วมนมัสการด้วยกัน 3) คริสเตียนจะต้องเจริญขึ้นในฝ่ายวิญญาณจิตจนกว่าจะโตเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ 4) คริสตจักรจำเป็นจะต้องรู้จักวิธีใช้บุคคลในคริสตจักรให้ทำงานเหมือนกับเราใช้อวัยวะส่วนต่าง ๆ ในร่างกายของเราให้ถูกต้องตามหน้าที่ของมัน

การเพิ่มจำนวนสมาชิกเข้ามาในคริสตจักรทั่วโลกเวลานี้เป็นการเพิ่มขึ้นมากกว่าสมัยใด ๆ ตั้งแต่เป็นคริสตจักรสืบต่อกันมา คริสตจักรหลายแห่งในอินโดนีเซียได้เจริญขึ้นมาก มีคริสตจักรและพวกคริสเตียนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นคริสตจักรใหญ่โตหลายแห่ง เมื่อไม่นานมานี้ผู้บัญชาการทัพในประเทศเกาหลี ออกคำสั่งให้มีการประกาศพระนามพระเยซูคริสต์เจ้า ทำให้ทหารในกองทัพเป็นคริสเตียนขึ้นมา ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าจะทำไมถึงมีคำสั่ง ให้ทหารในกองทัพเป็นคริสเตียน แต่บางทีอาจจะเป็นอย่างนี้ เมื่อเขามาเป็นคริสเตียนแล้ว อาจจะมีกำลังต่อสู้พวกคอมมิวนิสต์ที่อื่นกระมัง แต่ข้าพเจ้ารู้ว่าสมาคมพระคริสตธรรมได้ถือเป็นเรื่องใหญ่ และจัดพิมพ์หนังสือพระคัมภีร์เป็นล้าน ๆ เล่มเพื่อส่งไปยังกองทัพเกาหลี มีศาสนาจารย์ผู้ประกาศโดยสารวดยานต่าง ๆ เป็นพาหนะไปยังกองทัพแนวหน้าที่ประจำอยู่ที่นั่น เพื่อไปสอนเรื่องพระเยซูคริสต์เจ้า ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าได้ยินว่ามีทหารนับเป็นพันคนที่รับศีลบัพติศมาภายในเวลาไม่กี่เดือน

ปัญหาเหล่านี้ไม่ใช่ว่าเขาจะเป็นคริสเตียนที่ดี หรือพร้อมแล้ว แต่เขามีความตั้งใจและพร้อมที่จะเจริญขึ้นในพระเยซูคริสต์เจ้า การประกาศพระกิตติคุณไม่ใช่หมายความว่าการทำงานจำนวนสมาชิก มันเป็นการทวีคูณคริสตจักรเพิ่มขึ้นด้วย ในคริสตจักรสมัยเราจะเห็นได้ว่าคริสตจักรได้แผ่ขยายออกไปรวดเร็วมาก บางทีในวันหนึ่ง ๆ มีคนที่มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นพัน ๆ คนก็มี ภายในเวลาไม่กี่ปีผู้ที่มานับถือพระเยซูคริสต์เจ้าก็เพิ่มขึ้นนับเป็นจำนวนล้าน เขาไม่สามารถจะไปประชุมในโบสถ์ใหญ่ ๆ ได้ ท่านบรูเนอร์เขียนว่า ศาสนาคริสเตียนนั้นก่อนสมัยกษัตริย์วังเตอติมนั้น เขาไม่สามารถจะประชุมกันเป็นหมู่เป็นเหล่าในสถานที่ต่าง ๆ ได้ พูดถึงตามในพระคัมภีร์ คริสเตียนที่อยู่กันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ นั้นก็เหมาะกับสถานการณ์ และมีความหมายดีกว่าที่จะอยู่กันเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ

โคโลสีบทที่ 3 ข้อ 15-16 แสดงถึงการนมัสการของคริสตจักรในสมัยแรก โครโลสีบทที่ 3 ข้อ 16-17 “จงให้พระคำของพระคริสต์ดำรงอยู่ในท่ามกลางท่านทั้งหลายบริบูรณ์ด้วยปัญญาทั้งปวง สั่ง

สอนและเตือนสติซึ่งกันและกัน....” พระคัมภีร์บอกว่าให้สั่งสอนเตือนสติซึ่งกันและกัน ไม่ใช่แต่ศิษยาภิบาลที่จะอบรมสั่งสอน แต่คริสเตียนต้องอบรมสั่งสอนตักเตือนกันเองด้วย จะเห็นได้ว่าสมาชิกคริสเตียนกลุ่มเล็ก ๆ น้อยเหล่านี้สามารถจะปรนนิบัติรับใช้ช่วยเหลือกันและกันได้ ในประเทศญี่ปุ่นมีการศึกษาถึงสภาพของคริสตจักรว่า คริสตจักรใดที่มีสมาชิกเกินกว่า 100 คนขึ้นไปนั้น เขาไม่ค่อยจะมีความพอใจขึ้นมาแล้ว เพราะมากเกินไปเขาอาจจะมีสมาชิกตั้ง 500-600 หรือพันคนก็ได้ แต่เขาไม่ยอมมีอย่างนั้น จะเห็นได้ว่าในเมื่อสมาชิกได้เพิ่มจำนวนมากขึ้นมากมายอย่างนั้นในประเทศญี่ปุ่น คริสตจักรก็เพิ่มขึ้นตามมาด้วย ถ้าแม้ว่ามีคริสตจักรเล็ก ๆ น้อย ๆ หลายแห่งขึ้นมา ท่านก็จะมีผู้นำมากขึ้น จะเห็นได้ว่าคริสตจักร เล็ก ๆ น้อย ๆ หรือกลุ่มคริสเตียนนั้นเขาจะรู้จักกันอย่างทั่วถึง รู้ถึงหน้าที่ของตนเอง เหมือนกับอวัยวะในร่างกายได้รู้จักหน้าที่ แต่ถ้าท่านมีจำนวนสมาชิกและจำนวนคริสตจักรเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นเราจำเป็นจะต้องให้ความตายฝ่ายจิตวิญญาณน้อยลงที่สุด

เมื่อ 30 ปีมาแล้วในประเทศอินเดียมีคนชั่วตัวร้ายระดมเข้ามาเข้ามาเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า ต่อมาข้าพเจ้าทราบข่าวว่าพวกที่นับถือคริสเตียนกลับไปถือฮินดูมากกว่าที่พวกฮินดูจะมานับถือคริสเตียน คริสตจักรจากประเทศอินโดนีเซียปีหนึ่ง ๆ เขาได้รับสมาชิกใหม่ที่ยอมรับบัพติศมาเพิ่มขึ้น 3-4 หมื่นคน นั่นวิเศษแล้ว ข่าวที่ได้ยินมาอีกว่า พวกที่นับถือพระเยซูคริสตเจ้าได้กลับไปนับถือพวกผีอีก ทั้งนี้เพราะเหตุอะไร เพราะคริสตจักรไม่ได้สอนคนที่มาเป็นคริสเตียนใหม่ให้รู้จักหลักของความเชื่อถือคำสั่งของศาสนาที่แท้จริง เมื่อพระเจ้าได้ประทานให้มีคนรับเชื่อพระองค์อย่างมากมาย เขาก็ขอบพระคุณพระเจ้า และจะต้องทำงานและสอนให้เขา รู้ซึ่งถือพระคำของพระเจ้าอีก

การขยายคริสตจักรจำเป็นจะต้องช่วยพวกคริสเตียนทุกวิถีทาง ให้เจริญเติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณ คริสตจักรบาร์โธมาในประเทศอินเดียตอนใต้นั้นมีอายุยืนยาวนานมา ตั้งแต่สมัยท่านสาวกโธมาได้ประกาศที่นั่น มีสมาชิก 3 แสนคน แต่มีชีวิตฝ่ายวิญญาณน้อยเหลือเกิน คริสตจักรอันเก่าแก่นี้จึงมีการสอนคริสเตียนให้มีการกลับใจใหม่ ให้สภาพความคิด ให้รู้จักหลักความเชื่อที่แท้จริง เมื่อพระเจ้าได้ประทานให้เราได้รับวิญญาณใหม่จำนวนมากมาอย่างนั้น เราจะต้องมีการวางแผนงานว่าทำอย่างไรจึงจะทำให้เรามีความเชื่อเข้าใจลึกซึ้งในพระคำของพระเจ้า และมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ

ความเจริญวัฒนาขึ้นในฝ่ายวิญญาณจิตของร่างกายพระวรกายของพระคริสต์ พระธรรมเอเฟซัสบอกให้เราทราบว่าคริสตจักรเป็นพระวรกายของพระเยซูคริสตเจ้า พระเยซูเป็นศีรษะ เราเป็นอวัยวะของกายใหญ่นี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์เปรียบเหมือนเป็นหัวใจของร่างกายนี้ ชีวิตนี้ได้ไหลซึมเข้าไปในจิตใจของผู้ที่เชื่อถือในพระเยซูคริสตเจ้า หรือผู้ที่เป็นของพระเยซูคริสตเจ้าทุก ๆ คน และพระคัมภีร์บอกว่าเมื่อผู้ใดได้รับชีวิตแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ในตัวเขาแล้ว เขาได้รับของประทานพิเศษที่พระเจ้าตั้งให้เขาได้ปฏิบัติพระเจ้าในหน้าที่หลายอย่างต่าง ๆ กัน เอเฟซัส บท 4 บอกให้เรา รู้จักว่าพระเจ้า พระ

วิญญาณบริสุทธิ์ได้ประทานให้บุคคลทำหน้าที่หลายอย่างต่าง ๆ กัน เช่น ศิษยาภิบาลศาสนาจารย์ ผู้สอนและคนรักษาโรค เพื่อประโยชน์อะไรหรือที่ผู้คนทำงานต่าง ๆ กัน ไม่ใช่แต่ต้องการรับใช้ปฏิบัติ อย่างเดียวเท่านั้น แต่เพื่อจะสอนให้คนของพระเจ้าได้เตรียมพร้อมสำหรับการทำงานในหน้าที่ของเขา ให้บริบูรณ์ ความเจริญของคริสตจักรฝ่ายวิญญาณจิตนั้น หมายความว่าคริสเตียนทุกคนรู้จักหน้าที่ของเขาดีว่า เขามีหน้าที่อะไรที่พระเจ้าทรงต้องการให้เขาทำ เหมือน หู ตา คอ จมูก ต่าง ๆ มันก็รู้หน้าที่และทำตามหน้าที่ของมันอย่างดี

ในประเทศเวียดนามก็มีการฟื้นฟูใหญ่ในหมู่เผ่าต่าง ๆ ต่อมาไม่นานเมื่อได้รับการอบรมรู้จักพระกัมภีร์ของพระเจ้าแล้ว เขาได้เจริญขึ้นในฝ่ายวิญญาณจิตยิ่งกว่าเมื่อก่อนนั้นอย่างรวดเร็วทีเดียว เหมือนกับว่ามีแสงสว่างส่องพุ่งเข้าไปในจิตใจของเขา สามารถทำให้ได้เห็นความบาปความชั่วที่เขาได้กระทำความ ซึ่งเมื่อก่อนมองไม่เห็น และพระวิญญาณได้ชำระจิตใจเขาให้สะอาด และเขาออกไปประกาศพระนามพระเยซูคริสต์เจ้าด้วยความกล้าหาญไม่กลัวอะไรทั้งสิ้นคนที่ไม่เป็นคริสเตียนก็เริ่มเห็นว่าคริสเตียนเหล่านี้เขามีอะไรดีขึ้นมานะ ต่อมาคนเหล่านั้นก็เริ่มต้องการพระเยซูคริสต์เจ้าขึ้นมา เคียวนี่คริสเตียนชาวเวียดนามก็อธิษฐานขอให้เหตุการณ์เหล่านั้นที่เกิดขึ้นกับประชาชนชาวเผ่าต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นกับชาวเวียดนามด้วยเหมือนกัน แต่โชคร้ายชาตนั้นก็ทำงานของมันเหมือนกัน มีเรื่องทีพุดกันแบบขกเมฆในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่ามีอะไรบ้าง มีเรื่องราวที่เกี่ยวกับการฟื้นฟูที่ได้ตั้งต้นอย่างแปลกประหลาด เขาโอ้อวดว่าเขาได้อธิษฐานเผื่อคนที่มิผีสิง เมื่ออธิษฐานแล้วก็มิ้อออกมาจากคนถูกผีสิงนั้น และมีเรื่องแปลก ๆ เรื่องน่าอัศจรรย์เล่ากับอีกเหมือนกัน เมื่อข่าวอย่างนี้แพร่หลายออกไปมีคนเป็นจำนวนมากก็ได้ยิน ได้รับฟังและพุดกันว่าจริงหรือที่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ พวกผู้ปกครองก็พากันไปหาคณะอนุชนที่ได้พุดขกเมฆเหล่านั้นว่า เรื่องนี้ได้เกิดขึ้นจริงหรือไม่ และก็ได้อำตอบว่าไม่เป็นความจริงเลย

เมื่อมีการฟื้นฟูใหญ่ที่ไหน ก็มีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นที่เป็นข่าวลือที่เป็นความเท็จทำให้คนทั้งหลายเกิดความสงสัยขึ้นมา แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าพระเจ้าได้ทำงานใหญ่คือได้ชำระล้างคริสตจักรของพระเจ้าเปลี่ยนคริสตจักรของพระเจ้าสำหรับเหตุการณ์ใหม่ วันใหม่ ที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า สิ่งแรกที่เราทั้งหลายได้รับคือ เราเริ่มรู้ว่าเรารับของประทานอะไรจากพระเจ้า ที่เขาปฏิบัติพระเจ้าได้เหมือนกับว่ามีความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นที่ศิระะ แล้วศิระะจะส่งไปยังอวัยวะต่าง ๆ ให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ ข้าพเจ้าได้พุดถึงความเจริญงอกงามของคริสตจักรเกิดขึ้นได้อย่างไร มีความหมายว่าอย่างไร หลักการใหญ่ง่าย ๆ ของความเจริญของคริสตจักรมีอะไรบ้าง ปีนี้มีคนจำนวนมากที่มีความสนใจและพร้อมที่จะรับพระเยซูคริสต์ เข้ามากกว่าเวลาไหนที่ล่วงแล้วมาและพระเจ้าได้ใช้ชีวิตของมนุษย์ในโลกนี้ให้เป็นการเตรียมที่จะช่วยเหลือมนุษย์ หน้าที่ของเราคือเราต้องแสวงหากคนที่เราสามารถจะชักจูงนำมาเป็นคริสเตียนได้

อย่างไรท่านเวสเลย์กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอสนับสนุนบัญญัติข้อเสนอของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจะต้องฝึกหัดที่จะทำงานร่วมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ และจงทำงานที่พระองค์ต้องการให้เราทำนั้น เราต้องทำงานหนักยิ่งขึ้น เพราะผู้ที่พร้อมที่จะรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสตเจ้านั้น ก็เหมือนกับข้าวที่เหลืองสุกพร้อมที่จะเกี่ยวแล้ว ถ้าไม่เกี่ยวก็จะไม่ได้เกี่ยวกันอีกต่อไป เราจำเป็นต้องนำคนที่พร้อมจะรับเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้านั้นให้มารับพระเยซูมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เราจำเป็นต้องให้เขาได้รับบัพติศมา และสั่งสอนเขาให้ถือรักษาคำที่พระเยซูคริสต์เจ้าได้สั่งไว้ และสั่งสอนให้เขาได้รู้พร้อมที่จะเป็นผู้ประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูคริสตเจ้านำคนอื่นต่อไปอีก

ข้าพเจ้าอยากจะอธิบายว่าในเวลานี้ในประเทศไทยทวีปเอเชียและทั่วโลกก็ว่าได้มีคนพร้อมที่จะรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์มากกว่าสมัยใด ๆ ไม่ช้าว่ารับกับหมดทั้งประเทศ แต่รับกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน เป็นหมู่เป็นคณะที่โน่นที่นี้กันอย่างนี้เรื่อย ๆ ในประเทศญี่ปุ่นในระหว่างปี 1882, 1889 มีเยาวชนจำนวนพัน ๆ ที่เรียกว่าคณะซามูไรได้เข้ามาในเมืองเพื่อรับการศึกษา เยาวชนเหล่านี้เป็นลูกหลานของนักรบ นายทหาร นักการเมือง และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ที่สืบตระกูลมาในเมืองซามูไร ในระยะนั้นคริสตจักรเพรสไบทีเรียนได้เจริญงอกงามจากสมาชิก 7000 คน เป็นหมื่นคน บางแห่งจากพันหนึ่งกลายเป็นหมื่นหนึ่งคริสตจักรเหล่านั้นไม่ได้เจริญขึ้นอย่างรวดเร็วนักเพราะไม่มีโรงเรียนพอ เวลานั้นยังไม่ทราบว่าจะประชาชนอาศัยอยู่กันเป็นกลุ่มเป็นก้อนกันอย่างไร เขาไม่รู้ว่าคณะซามูไรเหล่านี้เป็นอีกคณะหนึ่งต่างหากที่พระเจ้าได้เลือกสรรและเตรียมไว้ ถ้าเขารู้เขาคงติดต่อไปจนถึงครอบครัว และสามารถจะนำคนมาเป็นคริสเตียนเป็นจำนวนมากในญี่ปุ่นเวลานั้น ต่อมาความผันผวนในประเทศทางการเมืองเกิดขึ้น คณะนี้ก็สิ้นสุดลง

ในปี 1882 มีภูเขาไฟเมืองบาหาลีในประเทศอินโดนีเซียระเบิดขึ้น เวลานั้นบังเอิญเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตรงกับ การเตรียมฉลองครบรอบ 100 ปีของพระเจ้าที่อยู่บนภูเขานั้น เมื่อภูเขาไฟใหญ่ระเบิดประชาชนที่อยู่ตามบริเวณนั้นก็ล้มตาย ได้รับความทุกข์ทรมานมาก เขาจึงหันหลังและหมดความเชื่อในพระเจ้าของเขา เขาหันหลังให้กับพระอินดูที่ไม่ร่วมมือกับเขา เมื่อข้าพเจ้าไปเมืองบาหาลีในปี 1963 นั้นมีศิษยาภิบาลบอกข้าพเจ้าว่าคริสตจักรในเมืองบาหาลี เป็นคริสตจักรที่มีความเจริญรวดเร็วที่สุดในโลก ต่อมาในปี 1865 มีการปฏิวัติของคอมมิวนิสต์ และทุกคนลุกต่อสู้ด้านคอมมิวนิสต์ เขาต้องการผู้นำและพระของอินดูกลับมาเป็นผู้นำอีก พระของอินดูจึงเป็นที่นับถือของเขามาก จึงทำให้คริสตจักรของพระเจ้าถอยหลังไป เมื่อพระเจ้าได้ประทานคนที่รับพระกิตติคุณให้เรา เราจะต้องช่วยเหลือเขาโดยเร็ว มิฉะนั้นจะพลาดชั่ววันรันคร ใน การปฏิวัติล้มเหลวของคอมมิวนิสต์ครั้งนั้นในอินโดนีเซียมีคนล้มตายเป็นจำนวนมาก ได้มีผลเกิดขึ้นในประเทศชวาแตกต่างกันไปกับการที่มีผลเกิดขึ้นในบาหาลี มีบุคคลบางจำพวกที่เป็นชาวชวาจะรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า ข้าพเจ้าจะอธิบายให้ทราบว่าเกิดขึ้นได้

อย่างไรในเวลานั้นในประเทศอินโดนีเซียมีสมาชิกคอมมิวนิสต์เพิ่มขึ้นถึง 3 ล้านคน จำนวนสมาชิกเหล่านี้โดยมากถือศาสนาอิสลามของชาวดัตช์ แต่ถือศาสนาแต่ปากเท่านั้น และเมื่อคอมมิวนิสต์ได้ปฏิวัติขึ้นแล้ว ประชาชนตามบ้านนอกได้ลุกสู้และฆ่าพวกคอมมิวนิสต์ตายเป็นจำนวนมาก ต่อมารัฐบาลจึงประกาศให้ทุกคนมีศาสนา ราษฎรทุกคนในประเทศอินโดนีเซีย ถ้ามีบัตรประจำตัวจะต้องระบุไว้ด้วยว่าเขานับถือศาสนาอะไร ถ้าในบัตรลงว่าเป็นคอมมิวนิสต์ก็จะรู้ได้เลยว่าต้องมีอะไรเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นประชาชนต้องเปลี่ยนจากการนับถือคอมมิวนิสต์มานับถือศาสนาคริสต์นิกายบางคนเปลี่ยนมานับถือศาสนาอิสลามก็มี หลายคนไม่ยอมเป็นอิสลามเพราะพวกอิสลามเองได้ฆ่าพ่อแม่พี่น้องฆ่าลูกหลานของเขา เวลานั้นจึงมีคนหลายหมื่นคนที่บอกว่าเขาอยากจะเป็นคริสเตียน นี่ก็แล้วแต่การที่เราจะบอกเล่าเขาถ้าเขาได้รับคำบอกเล่าว่าจะเป็นคนคริสเตียนได้อย่างไร จะต้องกลับใจอย่างไรนั้น เขาก็จะเป็นคริสเตียนได้ เวลานั้นคนที่ยินดีรับพระเยซูคริสต์เจ้าในประเทศชวาเป็นเพียงกลุ่ม ๆ

ในประเทศเวียดนามสงครามเกิดขึ้น ประชาชนก็พากันอพยพไปตามถนนสายเลขที่ 1 เพราะปลอดภัย ประชาชนเป็นครอบครัว หมู่บ้าน พยายามอพยพกันไปตั้งหลักแหล่งตามถนนสายที่ 1 นี้ ถ้าท่านรู้จักลักษณะของชาวเวียดนาม ท่านก็จะรู้ว่าเราจะทำการประกาศพระกิตติคุณนี้ให้ชาวเวียดนามรู้ได้อย่างไร ชาวเวียดนามถือการเคารพกราบไหว้ผีปู่ย่าตายายของเขา ตั้งศาลขึ้นกลางทุ่ง เมื่อเขาอพยพจากบ้านไปนั้นก็ไม่สามารถเอาศาลปู่ย่าตายายติดตามไปได้ เพราะฉะนั้นเมื่อพวกนี้อพยพไปแล้วจำเป็นต้องหาที่พึ่งใหม่ หาพระใหม่ จึงเป็นโอกาสที่ศาสนาคริสต์นิกายนี้จะเข้าไปแทนที่ในจิตใจของเขา ขอให้เขาถามตนเองว่าผู้อพยพมีบ้างไหม ที่อยู่ในแหล่งที่ข้าพเจ้าอยู่นั้นมีคนอพยพบ้างไหม คนอพยพย้ายมาจากที่อื่นนั้นถ้าเขาอพยพมาอยู่ในหมู่บ้านของเรา

สิ่งแรกเขาจะพร้อมที่จะรับฟังพระกิตติคุณของพระเจ้ายิ่งให้เขาอยู่นานเท่าไรความสนใจพระกิตติคุณจะน้อยลง เพราะเขาไปสนใจในเรื่องอื่นเสียหมดแล้ว อีกไม่นานนี้เข้าใจว่า สงครามเวียดนามอาจจะสิ้นสุดลงก็ได้ เราจะรู้ได้ว่าพวกอพยพพลัดถิ่น 2 ล้านคนที่อยู่ตามถนนหลวงสาย 1 นี้อาจจะอพยพกลับไปอยู่ที่บ้านเดิมของเขาอีกก็ได้ เมื่อเขาไปก็ไม่มีคริสตจักรหรือโบสถ์ใหญ่ก็ได้ แต่เขาอาจจะสร้างโบสถ์เล็ก ในกลุ่มที่เขาอยู่ก็ได้ และอาจจะมียุวกวายนอกอีก เพราะฉะนั้นเมื่อเขาอพยพกลับไปเขาอาจนำคริสตจักรไปตั้งตามชนบทนั้นเป็นพัน ๆ คริสตจักรและพัน ๆ โบสถ์ได้ พระเจ้าเตรียมพร้อมที่จะนำคนเหล่านั้นที่อยู่กันเป็นกลุ่มเป็นก้อนในสถานการณ์พร้อมที่จะต้อนรับคนเหล่านั้นให้มาหาพระองค์ บางทีไม่จำเป็นต้องมีเหตุการณ์ใหญ่โตเกิดขึ้นเสมอไป แต่อาจจะเป็นเหตุการณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ เกิดขึ้นได้ ถ้าท่านรวมหัวกันเข้าจำนวนไม่กี่คน และพิจารณาศึกษาด้วยกัน ท่านสามารถจะรู้ได้ว่า มีใครบ้างที่ไหนในละแวกที่เราอยู่นั้นที่มีความสนใจและพร้อมที่จะรับพระกิตติคุณ

ตัวอย่างสุดท้าย ขอยกตัวอย่างนักเทศน์ไทยที่ภาคใต้นี้เอง เวลานั้นเรามาประชุมกันไม่กี่คนและมาอธิษฐานทูลถามพระเจ้าว่า มีใครบ้างในละแวกนี้ที่จะพร้อมที่จะรับพระเยซูคริสตเจ้า มีบางคนในพวกเรารู้เรื่องก็บอกว่า ถ้าคนป่วยโรคเรื้อนพวกนี้ที่อยู่ใกล้เคียงเราอาจจะรับเอาพระเยซูคริสตเจ้าก็ได้ เราก็มองหน้ากันหรืออาจไม่จริง คริสตจักรก็อาจจะไปประกาศที่นั่น คนป่วยโรคเรื้อนพวกนี้ก็มีญาติพี่น้องที่เป็นคนปกติ เพราะฉะนั้น เมื่อพระกิตติคุณของพระเจ้าตั้งต้นจากคนป่วยโรคเรื้อนก็กระจายไปสู่ญาติพี่น้องเขาซึ่งเป็นปกติด้วย เรามีความยินดีเพราะเขามีใจจดจ่อที่จะประกาศพระนามให้แก่คนโรคเรื้อนมีเพื่อนของเราก็พูดว่ามีคนหนุ่มที่เป็นคนลาว ได้อยู่กินเป็นกลุ่มและควรทำการประกาศให้เขาบ้าง ขอขอบคุณพระเจ้าที่เราจะจงสนใจใส่ใจต่อพี่น้องชาวลาวผู้เล็กน้อยนี้ด้วย คนนั้นคนนี้ต่างก็พูด ในที่สุดก็มีการตั้งคริสตจักรขึ้นที่นั่นมากกว่าสมัยก่อน ให้เราขอบพระคุณพระเจ้าที่นำให้เราไปพบคนที่เราสามารถจะนำเขามาได้และให้เราทำงานจนกว่าจะนำเขามาจนถึงพระเยซูคริสตเจ้า

ข้อนำคิด

1. ท่านเชื่อไหมว่า พระเจ้ากำลังทำงานในเอเชียอยู่ขณะนี้?
2. ศาสนาของชาติจะเป็นอุปสรรคขัดขวางในการประกาศพระกิตติคุณหรือเปล่า?
3. อะไรทำให้การประชุมสัมมนาต่าง ๆ เมื่อเลิกไปแล้ว ดูเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น?
4. คนเราชอบของใหม่ ตื่นเต้นพักเดียวก็หายเงียบไปอีกตามเคย ท่านเชื่อเช่นนี้หรือ?

“ปรับปรุงหลักการพัฒนาคริสตจักรให้เข้ากับ วัฒนธรรม”

หัวข้อของข้าพเจ้าในเช้าวันนี้เกี่ยวกับการดัดแปลงและพัฒนาวิธีการเผยแผ่ให้เข้ากับสภาพความเป็นอยู่วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น โชคดีที่ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องมาบอกว่าควรจะดัดแปลงอย่างไรให้เข้ากับประเทศไทย และข้าพเจ้าจะพูดถึงประเทศอื่นว่าเขาได้ดัดแปลงกันมาอย่างไร สิ่งแรกที่ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ท่านทั้งหลายได้ทราบคือ พระเจ้าได้มีเวลาวาระของพระองค์เมื่อถึงเวลาของพระองค์แล้ว พระองค์ก็กระทำงานและพระองค์ได้ใช้สถานการณ์เพื่อการประกาศพระกิตติคุณของพระองค์ให้เกิดผล ท่านได้อ่านพระธรรมกาลาเทียบทที่ 4 ข้อ 4 แล้วว่า เมื่อครบกำหนดแล้วพระเจ้าได้ส่งพระบุตรลงมาในโลกนี้ มีคำแปลอีกคำหนึ่งที่แปลว่า เมื่อถึงเวลาอันเหมาะสมแล้ว พระเจ้าได้ใช้พระบุตรของพระองค์ลงมาในโลกนี้

นักศึกษาทั้งหลายก็พยายามศึกษาค้นคว้าเพื่อให้เข้าใจว่าทำไมเมื่อครบถึงเวลากำหนดที่พระเยซูจะเสด็จมานั้นเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของจักรวรรดิโรมันอย่างไรในเวลานั้น ในจักรวรรดิโรมันเวลานั้นประชาชนไม่มีความพอใจในสภาพความเป็นอยู่ของเขาเลย เขาารู้สึกว่าวิธีการแห่งชีวิตอย่างแบบแผนเก่าๆไม่เป็นที่พอใจของเขา เวลานี้การเคารพนับถือเทพเจ้าต่าง ๆ อย่างมากมายหลายองค์ก็เริ่มเสื่อมคลายลง ประชาชนเบื่อหน่ายความเป็นอยู่ในประเทศและการปกครองของมหาจักรพรรดิ และการที่ต้องมาบูชากราบไหว้รูปของพระมหาจักรพรรดิเป็นที่เบื่อหน่ายของประชาชนมาก มีการสร้างถนนหนทางออกไปจากอาณาจักรโรม มีถนนติดต่อทางคมนาคม จึงมีความคิดใหม่ ๆ เกิดขึ้น และภาษากรีกก็ใช้กันทั่วไปในการติดต่ออย่างกว้างขวาง จะเห็นได้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นฝ่ายโลกและฝ่ายวัตถุ ถึงอย่างไรก็ดีพระองค์ได้ใช้ทุกสิ่งทุกอย่างให้เป็นไปตามพระดำริของพระองค์ จะเห็นได้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในเวลานั้นจะเป็นในเอเชียและหลายที่หลายแห่งก็เกิดขึ้นคล้าย ๆ กันนั่นเอง ในประเทศไทยที่โน่นที่นี้มี การเปิดใจออกมารับพระกิตติคุณของพระเจ้ายิ่งกว่าสมัยใด ๆ แต่ก่อนมา ถึงแม้ว่าไม่ใช่เป็นกลุ่มก้อนใหญ่ ๆ ที่สนใจ แต่ก็มีคนสนใจเป็นกลุ่ม เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่นั่นที่นี้บ้าง แสดงว่าถึงกำหนดแล้วที่พระดำริของพระเจ้าจะได้สำเร็จในประเทศไทยนี้

เวลานี้ประเทศไทยพร้อมแล้วที่จะเปิดรับพระกิตติคุณด้วยเหมือนกัน บางคนคิดว่าถ้าจะอาศัยทางระบบต่าง ๆ ก็อาจคิดว่าสภาพการณ์อย่างนี้ไม่ใช่ง่ายสำหรับที่นี้ คงจะยากกว่าที่อื่น

ข้อ 1. เราจะเห็นได้ว่าเวลาครบกำหนดหรือถึงวาระของพระเจ้านั้นที่พระองค์ทรงแสดงออกต่อบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ที่โน่นที่นี้เป็นครั้งคราวนั้นไม่ใช่ว่าทั่วไปเสมอไปเมื่อเป็นเช่นนี้เราควรจะต้องทนคอยทำงานไป โดยหวังผลประโยชน์ในการเก็บเกี่ยวเมื่อถึงวาระของพระเจ้าที่จะมาถึงเราเร็ว ๆ นี้

ข้อ 2. เราจำเป็นจะต้องพยายามเข้าใจอย่างง่าย ๆ ว่าโดยทั่วไปนั้น พระเจ้ามีแผนการอย่างไรสำหรับประเทศไทย พระองค์ต้องการให้เราทำอะไรบ้างในประเทศไทยนี้เราต้องพูดกันแล้วว่าพระเจ้ามีพระประสงค์ให้คริสตจักรได้ขยายแผ่กว้างไพศาลออกไป นี่เป็นสิ่งที่เราปรารถนาอยู่เสมอ

ข้าพเจ้าได้แบ่งออกเป็น 4 ข้อเกี่ยวกับการงานขยายของคริสตจักรตามพระคัมภีร์ คริสตจักรได้เจริญขยายออกไปโดยวิธีอัครธรรม เป็นต้นว่า

1. มีชนกลุ่มหนึ่งได้ฟังท่านเปโตรเทศน์แล้วก็รับพระเยซูคริสต์เจ้าในวันเดียวกัน 3 พันคนนั้น ต่อมาปรากฏการณ์ที่มีคนมารับพระเยซูคริสต์เจ้าจากครอบครัวเป็นกลุ่มเป็นก้อนที่โน่นที่นี้เรื่อยมา

2. ตามพระคัมภีร์พระเจ้ามีพระประสงค์ให้กลุ่มก้อนคริสเตียนหรือหน่วยของคริสตจักรนั้นได้เพิ่มทวีจำนวนขึ้นที่โน่นที่นี้ ต้องการให้เราเป็นอัครทูตของพระองค์ในสถานที่ต่าง ๆ ที่เราด้วยกันเป็นหมู่เล็ก ๆ น้อย ๆ เหมือนกันข้าพเจ้าเคยสนทนากับศิษยาภิบาลของคริสตจักรคนหนึ่งในภาคเหนือ ซึ่งคริสตจักรนี้ก็มีหมวดคริสเตียนประมาณ 5-7 แห่ง มาร่วมนมัสการกันที่โบสถ์นี้ ตั้งมาประมาณ 100 ปีแล้ว เขาไม่ค่อยจะพอใจที่ต้องมารวมกันเป็นคริสตจักรใหญ่แห่งเดียวกันนี้ เขาต้องการให้มีคริสตจักรย่อย ๆ ตามท้องถิ่นชนบทที่กระจัดกระจายกันอยู่ ข้าพเจ้าเคยไปเยี่ยมชนบทถิ่นนี้ มีคนอยู่ 100 หลังคาเรือน เขามาตกลงกันว่าจะให้มีคริสตจักรเดียวในหมู่บ้านที่มีพันครอบครัวอย่างนี้ไม่เพียงพอเขาจึงพยายามที่จะก่อตั้งคริสตจักรใหม่ขึ้นมาอีกแล้วหนึ่ง ในสิงคโปร์มีแผนงานสร้างบ้านเรือนให้สูง ๆ ขึ้นไป ตึกหลังหนึ่งๆ บรรจุได้หลายครอบครัว ในปี 1980 คิดกันว่าจะมี 75% ของครอบครัวชาวสิงคโปร์อยู่กันในตัวใหญ่ ๆ อย่างนั้น เพราะฉะนั้นการที่จะซื้อที่ดินมาก่อตั้งคริสตจักรก็เป็นไปไม่ได้ เพราะแพงมาก และเป้าหมายของเราเมื่อมีชุมชนที่หนาแน่น ๆ ก็พยายามจะให้มีคริสตจักรที่นั่น 1 คริสตจักร ที่จะตั้งคริสตจักรขึ้นมาในจุดใหญ่ ๆ อย่างนั้นสัก 20 แห่งก็เป็นไปไม่ได้เพราะแพงเหลือเกิน ถ้าจะพูดไปในสิงคโปร์บางคนที่อยู่แฟลตก็เป็นเหมือนกับหมู่บ้านและตำบลที่เขาอยู่ในตัวแล้วถ้าจะประกาศพระกิตติคุณจริง ๆ ในสิงคโปร์แล้ว จำเป็นจะต้องตั้งคริสตจักรขึ้นในทุก ๆ อาคารตึกเหล่านั้นทีเดียวเดี๋ยวนี้ในสิงคโปร์มีคริสตจักรอยู่ 200 คริสตจักร เมื่อปี 1980 เราคิดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็นสองพันคริสตจักร มีหลายคริสตจักรหลายนิกายหลายคณะได้มีความมุ่งหมายที่จะร่วมกันตั้งคริสตจักรขึ้นมาให้ได้สองพันคริสตจักรในปี 1980 แต่มีปัญหาหลายอย่างไม่รู้ว่าจะทำได้อย่างไร กำลังดำเนินตามไปตามเป้าหมายนี้แล้ว เมื่อถึงเวลาครบกำหนดที่พระเจ้าประทานให้แล้ว ให้ท่านทั้งหลายพยายามช่วยด้านวิญญานจิตใจให้มาก และตั้งคริสตจักรให้มากขึ้นเท่าที่จะมากได้ เมื่อเรามีกลุ่มใหม่ คณะใหม่เกิดขึ้นเช่นนี้แล้วจะต้องมีผู้นำเกิดขึ้นใหม่มากมาย การปรนนิบัติในคริสตจักรของพระเจาก็ไม่เคยเปลี่ยนแปลงซะใหม่ เราอยากเห็นความเจริญขยายพัฒนาของคริสตจักรเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้มีผู้นำผู้ประกาศที่ไม่ต้องรับเงินเดือนเพิ่มขึ้นให้มาก ๆ ในคริสตจักรผู้ที่เป็นศาสนาสอนที่มีความรู้สูงมีการศึกษาสูงก็

เปลี่ยนไปแล้ว เขากลับเห็นว่าเขาจะเป็นผู้อบรมให้การศึกษาแก่ศิษยาภิบาล ศาสนาจารย์ใหม่ ๆ นั้น
ขึ้นมา ผู้ที่มีความรู้สูงจำเป็นต้องถือเป็นหน้าที่อบรมให้การศึกษาแก่ทุก ๆ คนเพื่อเขาจะได้ปฏิบัติ
หน้าที่ให้ถูกต้อง

ข้อ 3. การขยายของคริสตจักรเติบโตขึ้นด้วยตัวเอง

ข้อ 4. สำคัญที่สุดคือคริสตจักรจะต้องเจริญขึ้นในฝ่ายวิญญาณจิต ในเมื่อเรารู้ว่าพระเจ้ากำลัง
ประทานความเจริญและแหล่งที่เราจะทำการประกาศให้เกิดผล เราจะต้องศึกษาให้รู้ว่าพระองค์มีพระ
ประสงค์อย่างไร และให้เราทำอะไรบ้าง น้ำพระทัยของพระเจ้าต้องการให้ผู้รับใช้ของพระองค์นั้นเป็น
ผู้รับใช้ประชาชนในกลุ่มชนด้วยน้ำพระทัยของพระเจ้าต้องการให้เราทำให้ดีที่สุด ในด้านการศึกษา
ด้านสุขศึกษา, ด้านสุขภาพ, การเมือง, เศรษฐกิจ นี่เป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าทั้งสิ้น ที่จะให้ได้เกิดผล
จริง ๆ ในการงานเหล่านี้ จำเป็นจะต้องสอนให้คนได้มีชีวิตใหม่จริง ๆ เพื่อเขาจะได้ทำงานของเขาให้ดี
ที่สุด เราอยากจะพูดว่าเราจำเป็นต้องปรนนิบัติรับใช้แต่เราไม่ต้องเจริญขึ้น เราอย่าพูดอย่างนั้นเรา
จะต้องเจริญขึ้น ๆ เพื่อการรับใช้บริการที่ดี

พระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะประทานความคิดจำเพาะเจาะจง ในท้องที่บางแห่งไม่เหมือนกัน
ไม่ใช่โดยทั่ว ๆ ไป แต่พระองค์มีความประสงค์เฉพาะเจาะจงให้เราได้ทำในที่บางแห่งเท่านั้น คริสตจักร
จำเป็นจะต้องเจริญขึ้นตามสภาพท้องถิ่นของเขาด้วย คำว่าท้องถิ่น หรือพื้นเมืองมีความหมายว่าอะไร
สมมุติว่าท่านเอาต้นกล้วยจากประเทศไทยไปปลูกในสหรัฐอเมริกา มันจะไม่ขึ้นที่นั่น เพราะว่าพันธุ์
กล้วยนี้ไม่ใช่พันธุ์รัฐเวอร์จิเนียของสหรัฐอเมริกาของที่นั่นไม่เหมาะสมที่จะให้กล้วยเจริญออกดอกออก
ผลสภาพนั้นก็เหมือนกับเรื่องของคริสตจักร คริสตจักรท้องถิ่น ในเมือง หรือตามบ้านนอกชนบท
จำเป็นที่จะต้องขยายความเจริญขึ้นตามสภาพท้องถิ่นนั้นจึงได้ ในเวียดนามข้าพเจ้าได้สนทนากับผู้นำ
คริสตจักรแห่งหนึ่ง ท่านพูดกับข้าพเจ้าว่าพรอันประเสริฐอันหนึ่งของคริสตจักรของคริสเตียน พระพร
อันนั้นได้ทำลายคนตรีอย่างแบบเก่าแก่ของประเทศนั้นเสียแล้ว

เมื่อข้าพเจ้าเดินทางไปประเทศเวียดนาม ข้าพเจ้าได้สังเกตการณ์คนตรีของเขาด้วย เมื่อข้าพเจ้าได้
ยินเด็กร้องเพลงของเขาตามถนนหนทางหรือตามบ้านก็ตาม ข้าพเจ้าก็ว่าไพเราะเพราะดี ในเวียดนาม
ไม่ใช่ว่าจะร้องเพลงพื้นเมืองเท่านั้น แต่ก็ร้องเพลงต่างชาติด้วย ในเมื่อเรามีสำเนียงขึ้น ๆ ลง ๆ อย่างนั้น
เราจะเอาไปให้เข้ากับคนตรีของตะวันตกได้อย่างไร เมื่อคริสเตียนร้องเพลงควรจะถามคนบ้านนอกที่ได้
ยินนั้นว่าเขาเข้าใจไหม เพราะฉะนั้นพระกิตติคุณจึงเหมาะสมที่จะไปประกาศตามความเป็นอยู่และ
พื้นฐานของท้องถิ่นนั้น ๆ เช่นคนตรีเพลงซึ่งจำเป็นต้องให้คนภายนอกเข้าใจซาบซึ้งไม่ใช่คนภายใน
คริสตจักรเท่านั้น

เมื่อข่าวเหลืองแล้ว ถึงเวลาของพระองค์ พระองค์ก็ได้ความคิดใหม่ ๆ เกิดขึ้นมา บางทีคนแก่ ๆ ไม่ค่อยเห็นด้วย เพราะเขาไม่เคยปฏิบัติมาก่อน เขาหาว่าไม่ว่าในฐานะที่เป็นคริสเตียนเขาก็ลือมั่ววังตัวเองอยู่ที่นั่น และตัดจากโลกภายนอกเสียก็มี

ในอิน โนติเซียมีเกาะบาห์ลี ส่วนมากคนถือศาสนา อิสลาม, ฮินดู ข้าพเจ้าได้เล่าว่าเมื่อนานนับถือพระเจ้าแห่งภูเขา แต่ภูเขาไฟระเบิดขึ้นทำความเสียหายมากมาย ประชาชนก็เริ่มหันหลังให้กับพระเจ้าแห่งภูเขานั้นเสียในชนบทแห่งหนึ่งมีโรงเรียน มีครูนักเรียนมาประชุมอธิษฐานด้วยกัน เขาปรึกษากันว่าเราจะทำการประกาศพระกิตติคุณให้ประชาชนของเราได้อย่างไร เมื่อเรากำลังอธิษฐานอยู่นั้นพระเจ้าก็ทรงประทานความคิดใหม่ ๆ ให้แก่เขา เพราะว่าครูและนักเรียนเหล่านั้นเข้าใจความเป็นอยู่ ความรู้สึกของประชาชนโดยละเอียด เขาจึงตกลงกันที่จะพยายามแสวงหาคนที่มีความทุกข์เศร้าหมองในชีวิตของเขา บางทีมีความทุกข์คือมีความตายเกิดขึ้นในครอบครัว หรือไม่ก็มีความเจ็บปวดเกิดขึ้นในครอบครัวของเขา เขาพากันพูดว่าเพราะพระกิตติคุณมีค่าประเล้าประโลมจิตใจ ซึ่งจะทำให้เราไม่ไปเยี่ยมคนเหล่านั้น และปลอบประเล้าประโลมใจเขาในความทุกข์ยากลำบาก และเขาก็คงจะเชื่อฟังพระกิตติคุณด้วย ปัญหาอยู่ที่ว่าเราจะค้นคว้าหาด้วยวิธีใดว่ามีคนที่มีความทุกข์เศร้าหมองอยู่ที่ไหนบ้าง มีคนออกความเห็นมาให้เราส่งลูกเสือออกไปสำรวจดูสัปดาห์ละครั้ง เพื่อทราบว่ามีใครบ้างที่อยู่ในระยะที่มีความทุกข์เศร้าหมอง คนนี้ไปในหมู่บ้านนั้น ไปนั่งอยู่ที่ร้านกาแฟ เริ่มสนทนากับผู้ที่มานั่งในร้านกาแฟนั้น ขณะที่กำลังสนทนากันอยู่นั้นเขาก็พยายามที่จะค้นหาความรู้และสภาพความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้านนั้น เขาพยายามค้นหาครอบครัวที่ประสบกับความทุกข์ยากในเรื่องความตายบ้าง เมื่อรู้ดีแล้วเขาจะไปหาครอบครัวนั้นแล้วบอกว่าจะมีครูคริสเตียนจะมาเยี่ยม มีความสนใจและจะมาประเล้าประโลมใจท่าน เมื่อบอกเช่นนี้แล้วบางคนก็ตอบว่ายินดี ๆ เชิญมา ๆ มีการปรึกษากันว่าจะมีวิธีใดที่จะอธิบายถึงพระกิตติคุณที่จะอธิบายให้พวกฮินดูเข้าใจ เพราะเขาไม่เคยรู้เรื่องมาก่อน

เมื่อเราสนทนากับใครเราต้องคิดว่าเขาจะเข้าใจคำที่เราพูดนี้หรือไม่ คำที่เขาจะเข้าใจหรือไม่ นั่นสำคัญยิ่งกว่าคำที่เราจะพูดออกมาอีก สิ่งสำคัญคือ เขาได้ยิน เข้าใจอย่างไร ไม่สำคัญที่เราจะพูดอะไรออกไป บางทีก็มีคนที่ชอบพูดอย่างเดียว สนใจในคำพูดของตัวเอง หาว่าไม่ว่าคนที่ฟังจะเข้าใจคำพูดตัวหรือไม่ เพราะบางสิ่งบางอย่างเป็นเรื่องราวที่เขาไม่รู้เรื่องเลย ตามบ้านเรือนของเขาจะเก็บข้าวใส่ในชามกะละมังใหญ่ไว้บนโต๊ะ ผู้ที่ไปเยี่ยมจะรู้ว่าข้าวที่ใส่ชามไว้ บนโต๊ะนั้นมี ความหมายอย่างไรสำหรับชาวฮินดูข้าวหมายถึงความต้องการอันลึกซึ้งที่มีอยู่ในจิตใจของเขา เพราะฉะนั้นเขาตั้งต้นพูดถึงเรื่องข้าว ความต้องการของชีวิตมนุษย์ และพูดว่าพระเยซูคริสตเจ้าเสด็จลงมาจกสวรรค์ พระองค์ทรงเสด็จมาในโลกนี้เพื่อให้เขาได้รับและต้องการสิ่งเขาปรารถนานั้น พระเจ้าทรงประทานให้เรามีความสุขใจที่จะทำ

ให้คริสตจักรของพระองค์เจริญงอกงามขยายออกไปท้องถิ่นเป็นแห่ง ๆ ไป ความคิดนี้เป็นของธรรมดาสามัญ แต่อาจจะเป็นของใหม่สำหรับเรา เพราะเราไม่เคยคิดเรื่องนี้มาก่อนเลยอย่างจริงจัง

ยกตัวอย่างในประเทศอินเดียที่มีภูมิประเทศกว้างขวาง ตัวอย่างถึงการละครของชาวอินเดียที่นับถือศาสนาฮินดูนั้น เขาถือว่าการที่จะมาสอนการแสดงละครในโบสถ์ของเขานั้น ถึงแม้ว่าละครจะเป็นคติสังสอนใจก็ดี แต่เขาจะว่าเป็นสิ่งไม่ดี เป็นเวลาพัน ๆ ปีมาแล้วที่ศาสนาฮินดู ศาสนาพุทธ อิสลาม ก็ดี ได้สอนประชาชนโดยการพากษ์หุ่น หนังสวดู หรือการแสดงละครก็ดี มีหลายอย่างต่าง ๆ กัน คริสเตียนมาคิดว่าเราสามารถจะติดต่อกับฮินดูในเรื่องพระกิตติคุณได้ ถ้าเราได้เครื่องมืออย่างเดียวกันกับเครื่องมือที่เขาใช้อยู่ นั่น คริสเตียนบางคนสงสัยว่าคริสตจักรคงไม่อนุญาตให้กระทำเช่นนั้นก็ได้ เพราะฉะนั้นสมาคมพระคริสตธรรมบอกว่ายินดีจะส่งเสริมอุดหนุนให้ท่านทำงานนี้ วันหนึ่งมีการแสดงละครใหญ่กลางเมืองมัททราสต่อประชาชนผู้มาดูจำนวนมาก เรื่องของละครมีว่ามีหญิงสาวชาวอินเดียคนหนึ่งที่ได้ทำความผิดบาปลง ไปการแสดงนั้นทำให้คนทั้งหลายเข้าใจกันอย่างแจ่มแจ้งเพราะแสดงในแบบของคนตรีและฟ้อนรำ เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าหญิงนั้นมีจิตใจที่เศร้าหมองตกต่ำจนเกือบจะฆ่าตัวตายอยู่แล้ว หญิงสาวคนนี้ได้พบกับเพื่อนคริสเตียนคนหนึ่งที่ได้เล่าเรื่องเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ให้เธอฟัง เพื่อนคริสเตียนคนนี้ได้เล่าถึงพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องคนหลงหาย เงินหลงหาย แกะหลงหาย การแสดงเหล่านี้แสดง โดยการฟ้อนรำ เพลงและคนตรี ในที่สุดก็มีหญิงสาวเชื่อพระเจ้าและร้องเพลง เขาได้พบความสุขอันยิ่งใหญ่ ขอให้ทั่วโลกได้ฟังเถอะ ชาวฮินดูที่อยู่นั้นตกตะลึงในเรื่องนั้น เวลานั้นผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้มาคุยด้วย ได้กล่าวชมเชยแสดงความยินดีที่ได้เอาเรื่องข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์เข้ามาแสดงให้เขาเข้าใจตามความเป็นอยู่ของเขาที่แท้จริง ผู้แทนหนังสือพิมพ์หลายฉบับก็มาคุยด้วย และกลับไปเขียนข่าวว่ามีการแสดงอย่างไรบ้าง หนังสือพิมพ์นี้มีคนอ่าน 6 ล้านคน นั่นก็เป็นการตั้งศักราชใหม่ ของวิธีใหม่ที่จะทำให้ประชาชนชาวอินเดียได้เข้าใจพระกิตติคุณกันมากขึ้น

เมื่อสามปีมาแล้วข้าพเจ้าได้ไปที่บังกลาเทศ เป็นการประชุมของศาสนาจารย์ ในการประชุมนั้นมีผู้ชายคนหนึ่งที่เป็นหัวหน้าจัดรายการคนตรีของวิทยุปาเกีสถานได้นำเอาการแสดงให้ที่ประชุมดูเกี่ยวกับคนตรีและละคร ประชาชนล้นหลามมีทั้งที่ไม่ใช่เป็นคริสเตียน ข้าพเจ้าคุยกับนักจัดรายการคนตรีผู้นี้ เขาถามว่าคุณรู้ไหมว่าเราจะประกาศพระกิตติคุณให้ชาวบังกลาเทศรู้ได้อย่างไร เขาคู่ว่าชาวบังกลาเทศของเราเป็นคนชอบคนตรี ประเทศบังกลาเทศมีแม่น้ำ มีคนเรือมาก เมื่แจวเรือไปก็ร้องเพลงไปด้วย คนพายเรือพวกนี้บางครั้งขณะที่กำลังแจวอยู่ก็แต่งเพลงขึ้นเองในขณะนั้นก็ได้ พอคริสเตียนทำดีเราก็มักจะหันหลังให้กับคนตรีของเรา เขาบอกว่าควรมีโรงเรียนเพื่อสอนคนตรีและให้นักเรียนได้เรียนรู้และนำไปใช้ในการประกาศพระกิตติคุณ เขาบอกว่าถ้าเรามีหญิงสาวออกไปทำการประกาศพระ

กิตติคุณ โดยการร้องเพลง เล่นดนตรีอย่างนี้เราก็จะสามารถออกไปประกาศทั่วประเทศบังคลาเทศนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องนี้จะเกิดกับประเทศบังคลาเทศเรื่อย ๆ ไป

ข้าพเจ้าจะเล่าเรื่องของศิษยาภิบาลในกรุงมนิลาประเทศฟิลิปปินส์ที่เขารู้จักวิธีที่ประกาศในเมืองที่เขาอยู่นั้นเขารู้ว่าเมื่อเขาไปเปิดการสอนเรียนพระคัมภีร์ขึ้นในหมู่บ้านที่ไม่ใช่คริสเตียน สมาชิกก็นำเพื่อนฝูงครอบครัวมาเรียนมาศึกษาและมาฟังด้วย อจ.สมิธได้เล่าให้เราฟังว่า มีคนหนึ่งสามารถจะนำญาติพี่น้อง 62 คนมาเป็นคริสเตียนศิษยาภิบาลผู้นี้ก็เริ่มสอนสมาชิกธรรมดาให้รู้จักวิธีที่ช่วยเปิดสอนพระคัมภีร์ตามบ้านเรือน สิ่งแรกศิษยาภิบาลเปิดการอบรมก่อน ต่อมามอบให้ผู้ที่ไม่ใช่เป็นศาสนาจารย์ แต่เป็นคนธรรมดาได้รับหน้าที่ทำต่อไป กลุ่มพระคัมภีร์แบบนี้ก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ไป วิธีนี้ทำให้คนเป็นทั้งครอบครัวก็มีหรือบางคนในครอบครัวก็มี จึงสามารถตั้งคริสตจักรในละแวกนั้นได้ มีผู้นำในประเทศฟิลิปปินส์อีกคนหนึ่งที่ได้มองเห็นความสำเร็จของการที่เขาได้กระทำในที่ ๆ หลายแห่งนี้ เขาบอกว่า วิธีนี้เป็นวิธีที่เหมาะสมกับประเทศฟิลิปปินส์เพราะว่า มาประชุมกันเป็นครอบครัวและเรียนพระคัมภีร์ด้วยกัน เขาบอกว่าเราจะใช้วิธีหนึ่งที่จะทำให้การประกาศเผยแพร่ ต่อมาภายใน 1 ปีเขาก็ออกไปเปิดจุดที่เรียนพระคัมภีร์อย่างนี้อีกหมื่นจุดทั่วประเทศ เราจะเห็นได้ว่าเมื่อถึงกำหนดเวลาของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงสั่งบอกวิธีที่เราจะไปทำงานและการเก็บผล ข้อ 4. ความคิดเห็นดี ๆ ก็เสื่อมสูญเสียไปเป็นอันมาก เพราะไม่มีใครสนใจคำเอามาปฏิบัติ เมื่อพระเจ้าประทานวิธีของการประกาศที่เกิดผลดีให้เราเช่นนี้ที่เป็นการถาวรไม่ใช่สูญหายไป แต่แน่นอนพระเจ้าทรงประทานผู้นำที่ดีมาให้เราเหมือนกัน ผู้นำนั้นจะต้องมีตามองเห็นซึ่งว่าวิธีจะทำให้เกิดการขยายคริสตจักรออกมาพร้อม ๆ กับเวลาที่พระเจ้ากำหนดให้แล้วเอาวิธีนั้นมาใช้กับเวลาที่กำหนดนั้นก็เกิดผลอันดี

ข้าพเจ้าเชื่อว่าเมื่อถึงเวลาของพระเจ้าแล้ว พระเจ้าจะโปรดให้หนุ่มสาว เยาวชน และคนแก่ได้ฝันและเห็นศุภนิมิตทำงานให้เกิดผลดี ท่านคงจำผู้ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง คือวิลเลียม คาร์ ซึ่งเป็นผู้ตั้งต้นศักราชใหม่ของการประกาศนี้ท่านได้กล่าวว่า จงให้เรามุ่งหวังที่จะได้รับสิ่งยิ่งใหญ่จากพระเจ้า และเราพยายามทำสิ่งยิ่งใหญ่เพื่อพระเจ้า ในประเทศอังกฤษท่านวิลเลียม คาร์เป็นช่างทำรองเท้า นักศาสนศาสตร์ยิ่งใหญ่ทั้งหลายก็บอกว่า หนุ่มน้อยอายุนั่งลงเฉย ๆ ไม่ต้องยุ่ง เมื่อถึงเวลาที่พระเจ้าจะทำงานของพระองค์แล้ว ไม่จำเป็นต้องฟังตัวเจ้าก็ได้ คาร์ถึงแม้ว่าเป็นช่างทำรองเท้า แต่ท่านก็มีแผนที่เปิดตลอดเวลาต่อหน้าท่าน และอธิษฐานตลอดเวลาพร้อมกับแผนทีนั้น เมื่อท่านอธิษฐานพระเจ้าอย่างนั้น พระเจ้าก็ประทานศุภนิมิตให้แก่ท่านไม่ใช่จะฝันในเรื่องศุภนิมิตและเมื่อได้รับศุภนิมิตแล้ว คนแก่ทั้งหลายหรือผู้ที่มีปัญหาที่พูดว่า หนุ่มน้อยอายุนั่งลง ๆ นั้นไม่สามารถจะหยุดยั้งการกระทำของท่านได้เลย เพราะฉะนั้นคนที่ทำงานของพระเจ้าควรจะต้องติดสนิทกับ พระเจ้าและอธิษฐานต่อพระเจ้าอยู่ตลอดเวลาหากอบบทที่ 5 บอกว่า คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรมนั้นก็เกิดผลอย่างยิ่ง อามน.

จาก อัครสาวกของพระองค์ ที่ปรากฏอยู่ในมัทธิว บทที่ 9 เมื่อพระเยซูคริสต์เจ้าได้เสด็จเข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่งเห็นคนเป็นอันมากอยู่กระจัดกระจายเหมือนแกะไม่มีผู้เลี้ยง พระองค์ทรงกรุณาสงสารเขา เมื่อพระเยซูทรงเห็นดังนั้นแล้วพระองค์ทรงเส้่าพระหฤทัย ทรงมองเห็นถึงความต้องการของเขาเหล่านั้น เรามีบุคคลที่พระเจ้าได้เตรียมพร้อมไว้แล้ว พระเจ้าได้ตรัสต่อบุคคลที่พระองค์ทรงเตรียมไว้นั้นว่า ข้าวก็เหลือสุกเต็มทุ่งนาแล้ว แต่คนเก็บเกี่ยวก็มีน้อย ถ้าเราอธิษฐานขอพระองค์ให้ทรงส่งคนเกี่ยวมาอีก เมื่อท่านรู้ว่าพระเยซูคริสต์เจ้าได้ทรงมองเห็นข้าวที่เหลือสุกพร้อมที่จะเกี่ยวได้แล้ว พระองค์ทรงอยากให้สาวกได้มองเห็นอย่างเดียวกัน พระองค์อยากจะถ่ายทอดความรู้สึกนั้นให้สาวกด้วย

พระองค์ทรงบอกว่า ให้ท่านทั้งหลายอธิษฐานขอพระเจ้าให้ส่งคนมาเกี่ยวให้มาก ๆ สาวกได้รับการอบรมให้อธิษฐานพระเจ้าประทานความฝันให้เขาได้ใฝ่ฝัน และประทานศุภนิมิตให้เขาได้เห็นบท 10 ข้อ 1 บอกว่าพระองค์ทรงเรียกสาวกมาและมอบอำนาจให้เขา แล้วเมื่อพระองค์ได้ส่งเขาไปนั้น พระองค์ได้ชี้แจงอธิบายให้เขาได้รู้วิธีคนที่อธิษฐานมาก ๆ อย่างวิไลยมครีนี้เอง คนอย่างนี้ที่พระเจ้าทรงใช้ได้ ท่านจะเห็นได้ว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจำเป็นจะต้องถ่อมตัวต่อพระเจ้า และต้องเป็นผู้รับประชาชนไม่ใช่เป็นนาย พระเยซูตรัสว่าผู้ใดอยากเป็นใหญ่ ให้ผู้นั้นเป็นผู้รับใช้คนอื่นก่อน พระเยซูคริสต์เจ้าได้เคยหยิบเอาผ้าเช็ดตัวมาล้างเท้าให้สาวกเหมือนกับเป็นคนใช้ที่ทำต่อนาย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราจะรู้สึกและคุกเข่าลงจำเพราะพระเจ้า เพราะเมื่อพระองค์ได้กระทำกับเราอย่างนี้พระองค์จะทรงเป็นผู้ทำงาน ไม่ใช่เรา ไม่มีสิ่งใดที่จะห้ามไม่ให้เราเดินทางต่อไปได้ คาริได้ไปประเทศอินเดียและเรียนภาษาต่าง ๆ ถึง 17 ภาษา และมุ่งมั่นทำงานที่พระเจ้าสั่งไว้โดยไม่ทอดถอนใจ

วันนี้ข้าพเจ้าไม่ได้พูดถึงคนเหล่านั้นที่เป็นใหญ่เป็นโตแต่พูดแก่ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นผู้นำในคริสตจักรต่าง ๆ ตามท้องถิ่นต่าง ๆ ด้วย ข้าพเจ้าพูดกับท่านในฐานะที่ท่านมีอาชีพของท่านในการค้าขาย หรือตาม ร.ร. และอื่น ๆ เป็นต้น การจะทำงานอะไรก็ตาม พระเจ้าทรงมุ่งหวังให้เราได้รับสิ่งใหญ่ ๆ จากพระองค์ และมุ่งหวังให้เราทำสิ่งใหญ่ ๆ เพื่อพระองค์ด้วย พระเจ้าได้ประทานผู้นำต่าง ๆ กัน ตั้งแต่ระดับสูงสุดจนถึงต่ำสุดแก่เราทั้งหลาย

ข้าพเจ้าขอกล่าวสรุปว่า พระเจ้าได้นำมาถึงวาระของพระองค์แล้วที่จะมีการเกี่ยวใหญ่ในประเทศไทยที่โน้นและที่นี่ เราต้องรู้แน่นอนว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าความประสงค์ของพระองค์ที่จะให้คริสตจักรได้เจริญแผ่กว้างออกไป เราต้องมีความเชื่อในพระเจ้าว่าพระองค์จะประทานความคิดใหม่ ๆ แปลก ๆ ให้เรากระทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่พระองค์มีพระประสงค์ให้เราทำ พระองค์ทรงต้องการให้เขาเปิดในออกรับเอาสิ่งใหม่ ๆ ที่พระองค์ให้เราทำในคริสตจักรของพระองค์ และพระองค์จะประทานผู้นำในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ประเทศชาติ พื้นเมือง เพื่อจะนำเอาคนของพระเจ้าออกไป

ประกาศพระกิตติคุณ ข้าพเจ้าอยากจะชักชวนให้ท่านได้ใช้เวลาสักเล็กน้อยอธิษฐานขอพระเจ้าแห่งการ
เกี่ยวนี้ใช้คนให้มาเกี่ยวข้าวในนาของพระองค์ เราขอให้พระองค์ประทานศุภนิมิตให้เรารู้ว่าพระองค์
ต้องการให้เราทำอะไรเวลานี้ เราไม่ต้องรอให้ใครมาตั้งศุภนิมิตจากพระเจ้า ให้เราอธิษฐานขอพระ
เจ้านำจิตใจของเราประทับลงในข้อนี้ที่จะทำงานของพระองค์ต่อไปเรื่อย ๆ อย่างไม่สิ้นสุด คำ
อธิษฐานด้วยใจร้อนรนของผู้ชอบธรรมเกิดผลมาก

ข้อคิด

1. วัฒนธรรมของไทย คืออะไรตามความคิดเห็นของท่าน?
2. ศาสนากับวัฒนธรรมเข้ากันได้ไหม
3. ที่กล่าวว่า อย่าไปให้ทำขนบประเพณีธรรมเนียมเก่า ๆ ของประชาชนเสียไป ท่านเข้าใจ
อย่างไร?
4. คนไทยที่เชื่อในพระเยซู ยังมีความรักชาติศาสนา พระมหากษัตริย์อยู่ ถูกหรือเปล่า?

การขยายคริสตจักรในวงศ์หญิงพี่น้อง คริสตจักร ขยายตัวแล้ว

พระเจ้าทรงมีน้ำพระทัยจะให้คริสตจักรมีชีวิตและเจริญเติบโต เราอ่านในพระธรรมกิจการว่า คริสตจักร เจริญเติบโตโดยมีผู้รับเชื่อใหม่ ๆ มากขึ้น ในวันเพนเทคอสต์ผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์มา ชุมนุมกันเพียง 120 คนเท่านั้นเมื่อเปโตรเทศนาในวันนั้นได้คนเพิ่มขึ้นเป็น 3,000 คน (กิจการ 2:41) พระธรรมกิจการ 2:47 กล่าวว่าพระเจ้าให้มีคนรับเชื่อใหม่เพิ่มขึ้นในคริสตจักรทุกวัน เราอ่านพบใน กิจการ 4:4 อีกว่า “คนเป็นอันมากที่ได้ฟังคำสอนนั้นก็เชื่อจึงเพิ่มจำนวนขึ้นจนนับแต่ผู้ชายได้ประมาณ ห้าพันคน” เชื่อเหลือเกินว่านอกจากผู้ชายห้าพันคนนั้นแล้ว ยังมีสตรีและเด็กอีกด้วย ซึ่งยังไม่ได้นับใน กิจการ 5:14 การเจริญเติบโตของคริสตจักรมีขอบเขตกว้างขวางมาก จนไม่อาจจำกัดด้วยจำนวนตัวเลข พระคัมภีร์จึงต้องบันทึกว่า “มีชายหญิงเป็นอันมากที่เชื่อถือได้เข้าเป็นสาวกของพระเจ้า” พระวาระของ พระเจ้าก็ได้เผยแพร่ออกไป อย่างกว้างขวางและมีจำนวนสาวกเพิ่มขึ้นมากในกรุงเยรูซาเล็ม แม้แต่ ปุโรหิตจำนวนมากก็ได้เชื่อฟังในหลักโอวาท (กิจการ 6:7)

ไม่เพียงแต่คนเชื่อใหม่ ที่เพิ่มขึ้น แต่มีคริสตจักรเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากด้วย กิจการบท 1-7 มี คริสตจักรที่กรุงเยรูซาเล็มเท่านั้น แต่เมื่อซาโลทำการข่มเหงคริสตจักร คริสเตียนก็กระจัดกระจายไป ตามถิ่นต่างแดน ขณะที่พวกเขาเดินทางไป พวกเขาที่ประกาศพระกิตติคุณไปด้วย (กิจการ 8:1-4) ผู้เชื่อก็ได้เพิ่มขึ้น และคริสตจักรได้ตั้งขึ้นเรื่อย ๆ จนคริสตจักรขยายออกไปถึงเมืองฟอยนิเก เกาะกูปโร (ไซปรัส) และเมืองอันติโอเกีย (กิจการ 11:19) หลังจากซาโลกลับใจใหม่แล้ว คริสตจักรก็พบสันติสุข และมีความสงบถ้วนลทลยูดาและกาลิลี และสะมาเรียและมีคริสตจักรเพิ่มขึ้นเรื่อย (กิจการ 9:31)

ทั้งครอบครัวเชื่อ

ไม่เพียงแต่มีผู้เชื่อพระคริสต์ที่ละคนสองคน เช่นขุนนางเอธิโอเปีย แต่ยังมีทั้งครอบครัวเชื่อ พร้อม ๆ กันเป็นความจริงว่าการรับความรอดนั้นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ทุกคนในครอบครัวจะต้อง รับพระเยซูคริสต์ด้วยตนเอง การที่ครอบครัวของคนเหล่านั้นรับเชื่อพร้อมกันทั้งครอบครัวเป็นการรับ เชื่อของแต่ละคนพร้อมกันทั้งครอบครัว เป็นการรับเชื่อเป็นกลุ่มก้อน หลักการเช่นนี้ก็มีความสำคัญต่อ ลักษณะการเจริญเติบโตของคริสตจักรด้วย เช่นในพระธรรมกิจการบทที่ 10 เราได้อ่านพบว่านายร้อย ชาวต่างประเทศคนหนึ่งชื่อ โครเนลิโอเชื่อพระเยซูคริสต์พร้อมทั้งครอบครัวและเพื่อนหลายคน อีก ตอนหนึ่งยังอ่านพบเรื่องราวของผู้คุมคุก ชาวฟิลิปปี รับเชื่อในพระเยซูคริสต์พร้อมกันทั้งครอบครัว (กิจการ 16:30-34) นางลูเดียเชื่อพร้อมกันทั้งครอบครัวเหมือนกัน (กิจการ 16:14-15) กิจการ 18:8 ก็ได้

บอกว่า ท่านนายธรรมศาลา ชื่อคริสโตกับครอบครัวที่อยู่ในเมืองโครินธ์ก็ได้รับเชื่อในพระเยซูคริสต์ด้วย อีกตอนหนึ่งกล่าวว่า สะเตฟาโนทั้งครอบครัวก็เชื่อพร้อม ๆ กัน (1 โครินธ์ 1:19,16:15)

สะพานแห่งครอบครัว

มีสะพานหนึ่งที่พระเจ้าประทานแก่สังคมมนุษย์ คือความสัมพันธ์กันในระหว่างญาติและมิตรสหาย เราจะเข้าถึงคนเหล่านี้ง่าย จะพุดง่าย เราทราบว่าเขามีปัญหาอะไร มีความทุกข์ยากหรือความสุข ในพระคัมภีร์ใหม่จะเห็นได้ว่าพระเจ้ามักจะทรงดำเนินงาน ของพระองค์ในครอบครัวและในบ้าน แม้แต่ท่ามกลางอัครสาวก 12 คนก็ยังมีพี่น้องอยู่สองคู่ เปโตรและอันดรูส ยากอบและยอห์น (มัทธิว 4:18-22) อันดรูสเป็นคนบอกเปโตรว่า เราได้พบพระเมสสิยาห์แล้ว (ยอห์น 1:41) ในพระธรรมกิจการเราอ่านพบเรื่อง โครเนลิโอและครอบครัวมาหาพระเจ้าที่ฟิลิปปีผู้ควบคุมนักโทษและครอบครัว ชื่อ คริสโตและครอบครัวรับพระเยซูเช่นเดียวกัน (กิจการ 10:24,16:13,18:8) ครอบครัวเป็นสะพานพิเศษเพื่อให้พระวจนะข้าม โดยเฉพาะครอบครัวชาวเอเชียมีความสนิทสนมกันมากเช่นเดียวกับครอบครัวชาวยูดาห์หรือกรีก ตามประวัติศาสตร์สมัยแรกเริ่มของคริสตจักรในประเทศไทย สมัย ดร.แมคกิลวารี คริสตจักรทางภาคเหนือของไทยเจริญ โดยมีครอบครัวเข้ามารู้จักพระเจ้า เมื่อคนหนึ่งเชื่อเข้าก็นำพระวจนะไปสู่คนในครอบครัวด้วย จึงมีคนรู้จักพระเจ้าเพิ่มขึ้นอีกหลายคน

ศจ.เฟร็ด แมคบันวา แห่งฟิลิปปินส์ เล่าเรื่องนายพลแห่งกองทัพบกฟิลิปปินส์ซึ่งเคยเป็นนักเล่นพนันและติดสุราว่า ท่านได้เป็นพยานถึงพระคริสต์ต่อหน้านายพลผู้นี้ และภายใน 2 อาทิตย์เขาก็ยอมรับพระเจ้า ต่อมาเชิญ ศจ. เฟร็ด ให้ไปร่วมศึกษาพระคัมภีร์กับครอบครัวของเขา ท่านนายพลได้บอกลูกสาว ลูกชายมาฟังพระคำด้วย และเขาก็รับพระองค์ ต่อมาเขาก็ชวนหลายชาย ลูกพี่ลูกน้อง พ่อแม่ และญาติอื่น ๆ มาฟังพระคำด้วย ในระยะ 3 ปี มี 26 ครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับเขาได้รับพระวจนะของพระเจ้า บางครอบครัวได้เป็นคริสเตียนอย่างสมบูรณ์ บางครอบครัวก็มีบางคนที่เป็นคริสเตียน เขาเดินทางไปตามหมู่บ้านที่ห่างไกลหลายร้อยไมล์ เพื่อเยี่ยมเยียนญาติและบอกกล่าวพระวจนะของพระเจ้า และคริสตจักรอีกแห่งหนึ่งก็เกิดขึ้นในหมู่บ้าน ทุกวันนี้พระเจ้ายังทรงดำเนินงานของพระองค์ในประเทศไทยแบบเดียวกันนี้ สะพานแห่งครอบครัวเป็นสะพานแบบหนึ่งที่สำคัญที่สุดในบรรดาสะพานทั้งหลายที่มีไว้เพื่อการประกาศ

สะพานแห่งความสัมพันธ์ตามธรรมชาติ

คริสเตียนมีสะพานธรรมชาติสำหรับพระวจนะของพระเจ้าคือ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนฝูงและเพื่อนร่วมงาน หลังจากที่ได้อินพระเยซูทรงเรียกได้ติดตาม ฟิลิปก็ตาม ไปและพบเพื่อนชื่อ นาธาน

เอลจึงเล่าเรื่องพระเจ้าให้ฟัง (ยอห์น 1:45) เมื่อพระเยซูทรงขับผีออกจากคนเมืองชาวเกรซา พระองค์ทรงสั่งเขาให้ไปหาพวกพี่น้องของเขที่บ้านและเป็นพยานแก่คนเหล่านั้น (มาระโก 5:19-20) มีสะพานเชื่อมระหว่างชาวนาไทยกับพ่อค้าข้าว ระหว่างคนขายของกับลูกค้า ระหว่างข้าราชการกับผู้มาติดต่อ ในประเทศไทยมีสะพานเชื่อมระหว่างคนไทยกับคนจีน หรือไทยกับลาว ในการห้ศรัทธาครั้งที พระเยซูทรงเลี้ยงคน 5,000 คนนั้น อัครสาวกของพระเยซูเป็นผู้เชื่อมโยงระหว่างพระเยซูกับคนที่หิวกระหาย พวกเขาเป็นคนแจกจ่ายขนมปังและปลาให้แก่คนที่กำลังหิว เขาเป็นสะพานเชื่อมระหว่างพระเยซูกับประชาชน พระเยซูทรงเป็นขนมปังทีให้ชีวิตแก่คนที่อยู่รอบ ๆ คนที่อยู่ทั่ว ๆ ไปกำลังหิวกระหาย ทางด้านวิญญาณจิต คริสตจักรจะต้องเป็นสะพานระหว่างอาหารทีให้ชีวิตกับคนหิวกระหายเหล่านั้น

เหตุทีให้คริสตจักรขยายตัวอีกวิธีหนึ่ง

ดร. แมคคาแวนเสนอว่า การตัดสินใจเป็นคริสเตียนทั้งครอบครัว กลุ่ม หรือเผ่า การกลับใจชนิดนี้ นับว่าทำทีให้คริสตจักรขยายตัวอย่างรวดเร็วจริง ๆ ด้วยเหตุนี้เราอาจเลิกวิธีตัวต่อตัวมาใช้วิธี “เทครัว” ดังข้อ 2 วิธีนี้แทนจะเข้าหาสมาชิกทีมีอำนาจในครอบครัว เราจะเข้าหาพ่อแม่ เข้าหาหัวหน้ากลุ่ม หัวหน้าเผ่า เพราะถ้าได้ “หัวหน้า” เสียแล้วการทำงานกับลูกน้องก็สะดวกกว่า จะไม่มีการขัดขวาง (หรือ มีน้อย)

ครอบครัวจำเป็นต้องขยายออกไป

ความจริงข้อหนึ่งเกี่ยวกับการช่วยให้คริสตจักรในประเทศไทยเจริญพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว คือ การเป็นพยานอย่างเอาจริงเอาจังของครอบครัวจำเป็นต้องขยายออกไปเพราะว่า

(1) การเตรียมกาแต่งงานทีหายไปและการเพิ่มจำนวนจากการแต่งงาน ครอบครัวมีส่วนใน การขยายสมาชิกในทางนี้ได้มากจริง ๆ

(2) พวกญาติพี่น้องอาศัยอยู่ด้วยกันในบ้านหรืออยู่ห่างจากกัน ในหมู่บ้านอื่น

(3) สืบเชื้อสายโลหิตด้วยกันยอมสนิทสนมกันมากเช่นสามารถช่วยเหลือทางด้านการเศรษฐกิจ ช่วยจัดหาเครื่องมือในการทำนา เหล่านี้มักจะหวังได้จากญาติพี่น้องก่อน

(4) เป็นที่น่าสังเกตว่า คู่แต่งงานใหม่ ๆ มักจะไปอาศัยอยู่บ้านแม่ยาย ไม่ตลอดไปก็ไปชั่วคราว ความจริงเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า การขยายในครอบครัวของเมืองไทยเรา มีคุณค่าและอิทธิพลมากเพียงไร

ท่าน เจ.โอ. เฟรสเซอร์ ได้บันทึกไว้ว่า ความต้องการคล้าย ๆ กันอาจจะเป็นทางนำครอบครัวไป ถึงพระคริสต์เจ้าได้ เช่นในหมู่บ้านชาวเขากลีซู เป็นต้น มิสซิสฮาวเวิร์ด เทย์เลอร์ ได้บันทึกในหนังสือ “เบื้องหลังของเขตจำกัด” ว่า “เขาเข้าใจและเห็นว่าอะไรเป็นความต้องการอย่างแท้จริงของครอบครัว

ทั้งหมด สิ่งนั้นก็คือการที่จะพ้นจากความเป็นทาสของการไหว้ผี พวกเขานี้มีกฎอยู่ว่า หิ้งบูชาและการเผา เช่นเครื่องสังเวยของครอบครัวจะไม่ถูกรื้อทิ้งออกไปถ้าพวกผู้เฒ่าในหมู่บ้านยังไม่ยอมอนุญาตเสียก่อน ดังนั้นเป็นหนทางที่ทั้งครอบครัว จะหันเข้ามาพึ่งพระคริสตเจ้า รวมทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก ๆ เหตุนี้เอง เขาจึงต้องอธิษฐานด้วยจิตใจอันร้อนรนกังวลเสมอ” (เทย์เลอร์ 1944, 98)

เราทราบกันทั่วแล้วว่า คริสตจักรในสมัยแรกเริ่มเจริญเติบโตขึ้นในภาคเหนือของประเทศไทย ภายใต้การนำของท่าน ดร. ดี.แมคคิลวารี ท่านได้ทำงานประกาศทางครอบครัวเป็นส่วนมากโดยนำเขาเหล่านั้นมาถึงพระเจ้า จากการค้นคว้าและข้อสังเกตเกี่ยวกับความเจริญเติบโตของคริสตจักรตามภาคต่าง ๆ ในประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่ที่สุดคือ คนเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กับญาติพี่น้อง เขาเหล่านั้นได้ยินได้ฟังพระกิตติคุณจากญาติพี่น้อง

ห้าปีผ่านมาแล้วคริสเตียนคนแรกที่กลับใจใหม่ในอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี เขามาเชื่อฟังในพระคริสต์เขาตั้งต้นเป็นพยานทันทีต่อครอบครัวของเขาเพื่อมิตรสหายด้วย ภายในสองสัปดาห์ต่อมาเขานำบิดา มารดา ภรรยาน้องชายของเขาถึงพระคริสต์ ภายหลังจากนั้นน้องสะใภ้ของเขาก็มีความเชื่อด้วย และไม่นานน้องคนอื่น ๆ ก็มารับเชื่อด้วย จากที่นั่นพระกิตติคุณเผยแพร่กระจายออกไปถึงญาติพี่น้องคนอื่น ๆ ถึงคุณป้า คุณลุงที่อยู่ในหมู่บ้านห่างไกลออกไป และโดยเหตุนี้เองพระกิตติคุณได้กระจายออกไปจากครอบครัวเป็นจุดแรก

ระหว่างปีที่แล้วในอำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย มีชนกลุ่มหนึ่งประมาณ 15 คน เป็นชาวภาคเหนือได้ถูกนำมาถึงพระคริสต์ เป็นผลงานเกือบทั้งหมดของแม่หม้ายคนหนึ่งชื่อว่า นางบัว

คริสเตียนใหม่ ๆ จะต้องได้รับการสอนให้พยายามติดต่อกับครอบครัว ญาติและมิตรสหายของเขา โดยนำพระกิตติคุณไปเผยแพร่เป็นพยานทันทีที่ทันใดที่เขาเหล่านั้นกลับใจแล้ว ไม่จำเป็นต้องรอนานสองปีมาแล้ว ผู้เฒ่าชาวภาคเหนือคนหนึ่งได้กลับใจที่จังหวัดอุทัยธานี คนนี้ได้ย้ายจากจังหวัดลำปางราวปีกว่า ๆ เห็นจะได้ เหตุผลความจริงอันหนึ่งที่น่าเขามาถึงพระคริสตเจ้าก็คือ ผู้เฒ่าคนนี้ยังมีความจำเรื่องของคุณปู่ของเขาว่า ท่านเป็คริสเตียนจนถึงแก่กรรมไป ไม่ต้องสงสัยเลยว่ามีญาติพี่น้องของคริสเตียนมากมาย และคริสเตียนแต่ในนามในหลายคริสตจักรของเรา คนเหล่านี้มีโอกาสดูถูกนำเข้ามาเชื่อในความรอดของพระคริสต์โดยการฟื้นฟูจิตใจ การเป็นพยานของพวกญาติพี่น้อง

ข้อเสนอช่วยการขยายคริสตจักรโดยทางครอบครัว

1. ให้คริสตจักรมีแผนการที่จะพยายามนำทั้งครอบครัวมาถึงพระเยซู สมาชิกแต่ละครอบครัวหรือแต่ละคนควรตั้งเป้าหมายที่จะนำหนึ่งครอบครัวมาเชื่อฟังพระเยซูและเข้ามาในคริสตจักร โดยการอธิษฐาน เฉพาะเจาะจงให้ครอบครัวนั้นและเป็นพยานแก่เขา

2. ตั้งเป้าหมายในการประกาศว่า จะนำทั้งครอบครัวไม่ใช่คนที่ละคน ๆ เท่านั้น

3. แม้ว่ามีคนเชื่อที่ละคนก็ดี หรือทั้งครอบครัวก็ตาม พยายามสอนคนที่เชื่อใหม่ ให้ไปติดตามพี่น้อง โดยเป็นพยานแก่เขาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. ในการประกาศทางหนังสือก็ดี วิทยูก็ดี พยายามให้มีเรื่องของครอบครัวที่จะกลับใจเชื่อทั้งครอบครัว โดยเล่าถึงเรื่องของการกลับใจใหม่ของเขา

5. ก่อนประกาศใช้วิธีไหนก็ได้ ขอให้ผู้ที่สนใจเล่าเรื่องของพระเยซูให้ญาติฟัง และให้ปรึกษาในเรื่องนี้ว่าจะรับพร้อมกันหลายคนหรือไม่

6. “คืนถิ่น” เป็นภาพยนตร์ที่แสดงการทำงานของพระเจ้าภายในครอบครัว ควรมีการเรียกร้องให้ทั้งครอบครัวกลับใจเมื่อนายเรื่องนี้แล้ว มีเรื่องครอบครัวในพระคัมภีร์หลายเรื่อง ขอพระเจ้าทรงอวยพรท่านและคริสตจักรของท่าน ที่จะไปนำครอบครัวอื่น ๆ และญาติพี่น้องของตนให้กลับใจและเข้ามาอยู่ในคริสตจักรของพระเยซูเจ้า

วิธีเพิ่มปริมาณคริสตจักร

อุปสรรคของการเพิ่มปริมาณคริสตจักร

ความเห็นและข้อตกลงจากกลุ่มต่าง ๆ รวม 5 กลุ่ม ที่แบ่งออกจากผู้เข้ามาอบรมคราวนี้ เป็นแผนงานที่คริสตจักรในประเทศไทยจะดำเนินต่อไป เมื่อเรียบเรียงแล้วจะมีใจความดังต่อไปนี้

1. คริสเตียนแต่ละบุคคลขาดความร้อนรน ไม่เอาใจใส่การประกาศพระกิตติคุณ ขาดการอธิษฐานที่ร้อนรนไม่ได้กลับใจเสียใหม่ และไม่ศึกษาอ่านพระคัมภีร์อย่างจริงจัง
2. ผู้นำในคริสตจักรในคณะ และนิกายต่าง ๆ ควบคุมแต่กิจการงานของพระเจ้าไว้แต่เพียงผู้เดียว ไม่ยอมร่วมมือร่วมงานกับคณะ นิกายอื่น
3. คริสตจักรทั่ว ๆ ไป ขาดผู้เลี้ยงลูกแกะของพระเจ้าอย่างแท้จริง ผู้ปกครองหรือฆราวาสรับผิดชอบงานคริสตจักรอย่างเป็นทางการมากกว่า ไม่ได้ทำด้วยความรักและเสียสละ
4. นิกายต่าง ๆ มาจากต่างประเทศ ควบคุมนโยบายเพื่อความสะดวกและประโยชน์ส่วนตัว มีหน้าซำยังเข้ามาต่อสู้กันเองเสียอีก กิจการงานที่ทำไปเพื่อรายงานต่อสำนักงานใหญ่เพื่อจะได้เงินมากเท่านั้น ไม่ได้ตั้งใจจะสร้างคริสตจักรและเพิ่มปริมาณคริสตจักรในประเทศไทยด้วยความจริงใจเลย
5. ผู้นำของคณะ นิกายต่าง ๆ ไม่ได้ร่วมมือกันอย่างแท้จริงในเรื่องการเพิ่มปริมาณคริสตจักรต่างคนต่างทำเพื่อตนเอง ยังมีการดูหมิ่น ทับถมแก่กันและกันเสียอีก

แผนการของการเพิ่มปริมาณคริสตจักรในประเทศไทย

ระยะสั้น และระยะยาว

1. ระดับส่วนบุคคล

- (1) สนับสนุนให้สมาชิกทุกคนเริ่มต้นอธิษฐานส่วนตัว โดยมีเป้าหมาย ใช้บัตร จดชื่อผู้ที่จะอธิษฐานหรือกิจการต่าง ๆ อย่าลืมห้วงวันที่เริ่มอธิษฐานขอ และวันที่ได้รับคำตอบ
- (2) สนับสนุนให้สมาชิกทุกคนอ่านพระคัมภีร์เป็นประจำทุกวัน อ่านตั้งตั้งแต่พระธรรมปฐมกาลจนถึงพระธรรมวิวรณ์ มีความเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าตลอดทั้งเล่ม มิได้เลือกเอาแต่เฉพาะตอนหนึ่งตอนใด
- (3) สนับสนุนให้สมาชิกที่รับเชื่อใหม่ ๆ มีความกล้าออกไป เป็นพยานแก่ญาติพี่น้องในครอบครัวของเขาทันที ไม่ต้องรอคอย
- (4) เทศนาเราใจ ฟื้นฟูใจให้สมาชิกกลับใจเสียใหม่ ขอมสารภาพความผิดความบาป จนเกิดมีความร้อนรนในกิจการของพระเจ้า

2. ระดับของคริสตจักร

(1) จัดให้มีกลุ่มอธิษฐานขึ้นหลาย ๆ กลุ่ม ใช้อธิษฐานตามบ้านของสมาชิก กลุ่มหนึ่งควรมีไม่เกิน 5 คน ให้ฆราวาสเป็นผู้นำกันเอง อ่านพระคัมภีร์แล้วมีการอภิปรายไม่ใช่เป็นการเทศนา เป็นพยานบ้างแล้วอธิษฐานประมาณ 30 นาที ด้วยใช้บัตรบันทึกไว้

(2) จัดให้กลุ่มเหล่านั้นมาพบปะกันที่คริสตจักรเดือนละครั้ง เพื่อให้เป็นพยานสู่กันฟัง และเข้าใจซึ่งกันและกัน

(3) จัดอบรมให้ฆราวาสออกไปเป็นพยาน เยี่ยมเยียน นำวิญญูณมาถึงพระเยซูคริสตเจ้า โดยตั้งเป็นหลักสูตรอบรมยาว 12 อาทิตย์ รวมทั้งอบรมศิษยาภิบาลที่ไม่รับเงินเดือนด้วย

(4) ศิษยาภิบาลตัวอย่างในการเยี่ยมเยียน เป็นพยาน และนำวิญญูณแก่สมาชิกเสียก่อน

(5) เทศนาเกี่ยวกับเรื่องการประกาศพระกิตติคุณเน้นหนักในภาคคนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ โดยใช้พระคัมภีร์เป็นหลัก

(6) สอนการประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าตามพระคัมภีร์แก่สมาชิก ให้เขาเห็นถึงความสำคัญในเรื่องนี้

3. ระดับภาค

(1) สำรองที่ประกาศใหม่ในบริเวณใกล้เคียง และห่างไกล ตั้งเป็นสถานที่ประกาศ อาจจะใช้บ้านสมาชิกใหม่หรือเก่า ที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนยังไม่มีการตั้งอยู่เลย

(2) เมื่อสมาชิกคนใดย้ายออกไปตั้งหลักแหล่งใหม่ พยายามสอดส่องดูแลและออกไปเยี่ยมเยียน จัดเป็นสถานที่ประกาศ ให้เจ้าของบ้านเป็นผู้รับผิดชอบ

(3) จัดให้มีหลักสูตรการอบรม ในระดับภาคแก่ผู้นำ ศิษยาภิบาล ผู้ไม่รับเงินเดือน ผู้ประกาศด้วยความสมัครใจ (ฆราวาส)

(4) จัดให้มีสัมมนาเรื่อง การเผยแพร่ระดับลึกในแต่ละภาค เพื่อให้งานนี้กว้างขวางออกไปมากยิ่งขึ้น

(5) ให้ภาคร่วมมือกับนิคายอื่นเกี่ยวกับการประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า เพื่อเพิ่มปริมาณคริสตจักร

(6) จัดทีมประกาศร่วมกัน กับนิคายอื่น ๆ ออกไปทำงานด้วยกัน รวมทั้งคนพื้นเมืองและมิชชันนารี

4. ระดับประเทศ

(1) จัดให้มีการประชุมสัมมนาชนิดนี้ทั่วประเทศปีละ 1 ครั้ง ขอเชิญผู้แทนจากคริสตจักรทุกนิคายเข้าร่วมด้วย เพื่อแบ่งปัน อภิปรายปัญหาต่าง ๆ ของการประกาศพระกิตติคุณ

(2) จัดให้มีการประกาศฟื้นฟูวิญญานแก่คนภายนอกครั้งใหญ่ทั่วประเทศ โดยเชิญนักเทศน์สำคัญของโลกมาเทศนา เป็นต้น

(3) จัดอบรมเจ้าหน้าที่ ศิษยาภิบาล ผู้รับเงินเดือนและไม่รับ ผู้ประกาศ เยี่ยมเยียน ทุกระดับทั่วประเทศโดยจัดหลักสูตรให้เหมาะสม

(4) จัดตั้งกรรมการสำรวจ ทำสถิติของสภาพของคริสตจักรในประเทศไทย ประเมินผลการประกาศระดับลี้กวิจ्यानของการเพิ่มปริมาณคริสตจักรทั่วประเทศไทย

บทส่งท้าย

กรรมการหวังว่า ผู้อ่านมีความสนใจ และอธิษฐานเผื่อกรรมการชุดนี้ เพื่อคริสตจักรในประเทศไทย ขอให้หลายคริสตจักรเริ่มต้นปฏิบัติ ไม่ต้องรอคอยอีกแล้วพระเจ้ากำลังร่วมมือกับคนไทย

อย่าลืมว่า การประกาศเผยแผ่ระดับลึก และการเพิ่มปริมาณคริสตจักร ประสานด้วยกัน จะแยกออกจากกันไม่ได้

กรรมการหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผู้อ่านสนใจในการประชุมสัมมนาพัฒนาคริสตจักรครั้งที่ 3 ต่อไปซึ่งหวังว่าจะมีในราวปลายเดือน ตุลาคม 1973 อย่างน้อยปีละครั้งเป็นการประชุมทั่วประเทศ ขอให้ทุกท่านอธิษฐานเผื่อกิจการนี้ เตรียมเวลานี้ไว้เพื่อจะได้มาร่วมกันหลายคน หลายนิกาယ်ได้ ส่วนรายละเอียดเราจะแจ้งให้ทราบต่อไป

ผู้ใดสนใจอยากจะทำติดต่อกับกรรมการ กรุณาเขียนไปที่

กรรมการพัฒนาคริสตจักรในประเทศไทย

ตู้ ป.ณ.5-107

นครหลวงฯ 5

โทรศัพท์ 37976-7 หรือ 921841

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ วิศัลย์การพิมพ์ 802/5 ถนนจันทร์ ยานนาวา นครหลวงฯ
นายกัณตวุฒิ วิศัลยางกูร ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2515 โทร.868634